

ชื่องานวิจัย อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผู้วิจัย ธวัชชัย ศรีพรงาม, อัมพล ชูสนุก, นราวดี บัวขวัญ, วนิตา เพ็ชรลมูล, ไสว บัวแก้ว, และ ทวีสินธุ์ ตั้งเซ่ง

คณะ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

ปี 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ ที่มีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก ได้จำนวนทั้งสิ้น 581 คน เป็นเพศชาย 268 คน เพศหญิง 313 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 40 ปี สำหรับเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งได้สร้างและมีการทดลองหาคุณภาพแบบวัด โดยเลือกใช้เฉพาะข้อที่มีคุณภาพรายข้อสูงเข้ามาตรฐาน

ผลการวิจัยที่สำคัญมี 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ โดยมีปัจจัยด้านสถานการณ์ ร่วมกับจิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา รองลงมาคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ

ประการที่สอง จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ดี ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 47.853 ที่องศาอิสระ (df) 40 ค่าความน่าจะเป็น (p -value) เท่ากับ 0.184 ไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.196 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.991 ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ ($AGFI$) เท่ากับ 0.961 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีรากของ

ค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน (*SRMR*) เท่ากับ 0.026 และค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (*RMSEA*) เท่ากับ 0.018

ประการที่สาม ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา กล่าวคือ ตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ชาวบ้านได้มีการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยการหาช่องทางการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ไปยังชาวบ้านให้มากที่สุด เพื่อเป็นการกระตุ้นการรับรู้ และเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมทั้งร่วมมือในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาต่อไป

Research Title	Effects of Situational Factors, Psychological Traits and Psychological States Correlates to Participation in Development of the Payabangsa Community Learning Center at Satun Province
Researcher	Thawatchai Sripornngam, Ampon Shoosanuk, Narawadee Buakwan, Wanida Petlamul, Sawai Boukaew, and Taweessin Tungseng
Faculty	College of Innovation and Management
Year	2018

Abstract

This research study aimed at investigate factors correlated to participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayanbangsa community in Satun Province. This research was a correlation-comparative study, based on the Interactionism model as the conceptual research framework. The sample used in this study is the Phayabangsa community in Satun Province, older than 18 years old, random sampling by convenience sampling in 7 village was used to obtain 581 samples, consisting of 268 male and 313 female, with average age of 40 years. For the questionnaires in this study were in from of summated ratings scale. All questionnaires were tried out. Items in each questionnaires were carefully selected by use only high quality standards.

Based on the research results, there are 3 important findings as follow.

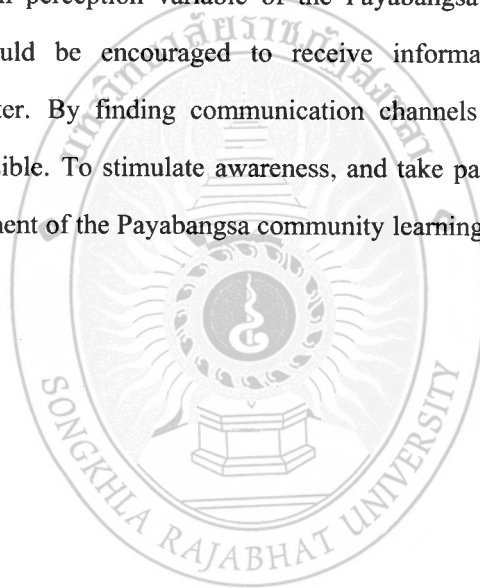
First, the results of multiple regression analysis using situation factors, psychological traits, and psychological states, total 9 variables. It was found that information perception variable of the Payabangsa community learning center is the most important predictor to predicting favorable to participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayanbangsa community. The second prediction is that peer the modeling from the people around, and social support from the government, respectively.

Second, the results of structural equation model analysis. It was found that the model was consistent with the empirical data. Goodness of fit measures were found to be: Chi-square = 47.853 (df = 40, p-value = 0.184); Relative Chi-square (χ^2/df) = 1.196; Goodness of Fit Index (GFI) = 0.991; Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.961; Comparative Fit Index (CFI) =

0.998 Standardized Root Mean Square Residual (SRMR) = 0.026; and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.018.

Third, the results from this study pinpointed the at-risk groups of the Phayabangsa community, it should be promoted to achieve good attitudes towards the Phayabangsa community learning center, the readiness to support the Phayabangsa community learning center of Phayanbangsa community, and participation in the development of the Phayabangsa Community Learning Center, the first group is the villagers have never participated in the activity.

Recommended practice for the development, that is a very important variable of participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayanbangsa community is information perception variable of the Payabangsa community learning center. Therefore, villagers should be encouraged to receive information about the Payabangsa community learning center. By finding communication channels and public relations to the villagers as much as possible. To stimulate awareness, and take part in the activities. They also cooperate in the development of the Payabangsa community learning center.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบทของชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล นี้ จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าคณะผู้วิจัยไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่พิจารณาให้ได้รับทุนวิจัย ประจำปี 2559 เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทำให้คณะผู้วิจัยได้ทำรายงานการวิจัยเรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ คณะผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้รายงานวิจัยเรื่องนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ตลอดจนบุคคลที่สำคัญในการศึกษานี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่เสียสละเวลาส่วนตัวของท่านเพื่อการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ขอระลึกถึงพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ตลอดจนท่านเจ้าของผลงานงานวิจัย ที่ได้อ้างอิงถึงทุกท่าน ทั้งที่เอ่ยนามและไม่เอ่ยนามในที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจจนทำให้รายงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัย

พฤษภาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	8
1.7 สมมติฐานในงานวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ : ความหมาย และวิธีการวัด.....	13
2.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	18
2.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	21
2.3.1 การรับรู้ปทัสถานทางสังคม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	21
2.3.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	28
2.3.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	31
2.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	33
2.4.1 สุขภาพจิตดี กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	35
2.4.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วน ร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	38
2.4.3 การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	41
2.5 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์ การเรียนรู้.....	43
2.5.1 ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	44
2.5.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	50
3.2 เครื่องมือวัดตัวแปร.....	52
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวัด.....	52
3.3.1 การสร้างเครื่องมือวัด.....	52
3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัด.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
4.2 ผลการทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่ม จิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	70
4.2.1 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัว แปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	71
4.2.2 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบัง สา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัว ทำนาย.....	76
4.2.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบัง สา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัว ทำนาย.....	81
4.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ กลุ่มจิตลักษณะเดิม และกลุ่มจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	86
4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะ เดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มี ลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน.....	91

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

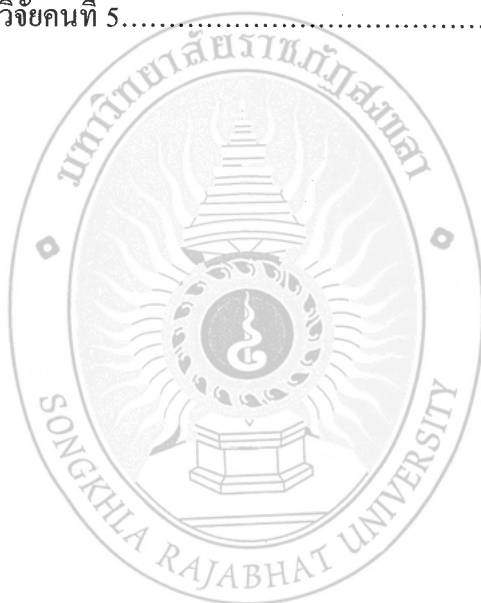
4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษา ที่แตกต่างกัน.....	92
4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน.....	96
4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน.....	100
4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยทำการตรวจ สอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	111
4.5.1 การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	112
4.5.2 การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง.....	120
4.6 การทดสอบสมมติฐาน.....	128
4.6.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.....	128
4.6.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.....	131
4.6.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.....	133
4.6.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4.....	133
4.6.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5.....	133
4.6.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6.....	133

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7.....	134
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	136
5.1 การสรุปผลการวิจัย.....	136
5.1.1 การสรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	136
5.1.2 การสรุปผลตามวัตถุประสงค์.....	137
5.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน.....	138
5.2.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1.....	138
5.2.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2.....	141
5.2.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3.....	142
5.2.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4.....	143
5.2.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5.....	143
5.2.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6.....	144
5.2.7 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 7.....	144
5.3 กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อยและปัจจัยเชิงเหตุ.....	147
5.4 ข้อเสนอแนะการพัฒนา.....	148
5.4.1 กลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วม.....	148
5.4.2 การพัฒนาจิตลักษณะ เพื่อให้กลุ่มชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา.....	148
5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	149
บรรณานุกรม.....	150
ภาคผนวก.....	161
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด.....	162
ภาคผนวก ข ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	164
ภาคผนวก ค เครื่องมือวัดในงานวิจัย.....	175
ภาคผนวก ง ตารางค่าสถิติ.....	200

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประวัติผู้วิจัย.....	228
หัวหน้าโครงการวิจัย.....	229
ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 1.....	231
ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 2.....	237
ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 3.....	239
ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 4.....	242
ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 5.....	245

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรในตำบลควนโพธิ์.....	51
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	69
4.2 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปร สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	74
4.3 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	80
4.4 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	83
4.5 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	89
4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะ เดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษา ที่แตกต่างกัน.....	93
4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะ เดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มี สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน.....	98
4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะ เดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มี จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญา บังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล และการวิเคราะห์ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	116
4.10 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่าความผิดพลาดมาตรฐาน และค่า t -value ของโมเดลสมการโครงสร้างหลังจากปรับโมเดลสำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (n = 581).....	120
4.11 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวมของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล.....	127
4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	134

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2.....	11
1.2 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยสมมติฐานที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7.....	12
2.1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม.....	19
2.2 ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจ ของพฤติกรรมทางจริยธรรม.....	34
2.3 โครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และองค์ประกอบที่กำหนด พฤติกรรมของบุคคล.....	44
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน.....	115
4.2 โมเดลสมการ โครงสร้างหลังการปรับโมเดลแสดงโมเดลความสัมพันธ์เชิง สาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิต ลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล.....	122
4.3 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะ สถานการณ์และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	129
4.4 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย.....	131
4.5 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	132

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากอดีต กล่าวได้ว่าตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีเรื่องราวที่น่าสนใจมากมาย ไม่ว่าจะเป็น วิถีการดำเนินชีวิต เอกอัครราชทูตวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทำนา แต่ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าได้เข้ามามีผลต่อการดำเนินชีวิต ทำให้วิถีชีวิตที่เคยเป็นอยู่เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ ชุมชนบ้านควนโพธิ์ หรือกลุ่มอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จึงได้ตระหนักและมีการรวมกลุ่มของชาวบ้านในชุมชน โดยใช้กระบวนการพัฒนาที่นำมาจากผลของงานวิจัย (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เขาพญาบังสา) ที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา ด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน อาทิ กิจกรรมการเรียนรู้การทำนาอินทรีย์ (Organic Rice) กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตแก๊สชีวภาพเพื่อใช้เอง กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตปุ๋ยชีวภาพ และการทำน้ำหมักชีวภาพ (Enzyme) เป็นต้น ซึ่งนอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้แล้ว ยังได้มีการเชื่อมโยงฐานการเรียนรู้ของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในตำบล เพื่อเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และเกิดการกระจายรายได้ที่หลากหลายสู่กลุ่มต่าง ๆ ด้วย อาทิ กลุ่มรถสามล้อพ่วง กลุ่มแม่บ้านทำอาหาร และกลุ่มของฝากจากนาอินทรีย์ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นั้น อยู่ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยมีการจำแนกฐานการเรียนรู้ออกเป็นด้านต่าง ๆ ประกอบไปด้วย ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ด้านการเกษตร ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่เกิดขึ้นจากผลงานวิจัยของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เขาพญาบังสา เป็นกลุ่มที่มีการบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในตำบลควนโพธิ์อย่างลงตัว ตามปรัชญาสร้างโอกาส พัฒนาคน ชุมชนเข้มแข็ง

สำหรับ การพัฒนาของชุมชนบ้านควนโพธิ์ หรือกลุ่มอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ได้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และมีการบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในตำบลควนโพธิ์ นั้น มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2560) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคี การพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ ซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค มีความเป็น

ธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น" อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, หน้า 23) ทั้งนี้ในการพัฒนาได้มีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ ด้วยกันคือ 1) ยุทธศาสตร์สร้างความเป็นธรรมในสังคม 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาค้นสู่สังคมแห่ง การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและ พลังงาน 4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และ 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีติในการพัฒนานั้น ได้ให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่พอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เพื่อความยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล และเป็นการบูรณาการพัฒนาแบบองค์รวม สำหรับแผนพัฒนาประเทศนี้มีพื้นฐานมาจากการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ของนายพลวรัชกาลที่ 9 มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาควบคู่กันไป ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณภาพชุมชน และพัฒนาคุณภาพของสังคมประเทศชาติ ให้เกิดการอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืนในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อน

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วม ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์บน โลกใบนี้ เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคม ต่างต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และต่างต้องมีบทบาทภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบตามวาระ โอกาสที่ มาถึง บทบาทหน้าที่ที่ได้รับจากการยอมรับ บทบาทที่ที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง เช่น การรับหน้าที่เป็นพ่อแม่ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้นำหมู่บ้าน เป็นประชาชนในหมู่บ้าน เป็นต้น ความสำคัญของบทบาทหน้าที่ การงานต้องมีกฎระเบียบ และองค์การที่มั่นคง คอยช่วยรับนโยบายให้สอดคล้องกับกฎหมายของบ้านเมือง ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นยังหมายรวมถึง การร่วมด้วยช่วยกันในด้านความคิดเห็น การบริหารจัดการ ตลอดจนการเสียสละเวลา อาคารสถานที่ ปัจจัยอื่น ๆ ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545 อ้างถึงใน พระมหาประกาศิต สิริเมโธ, 2556, หน้า 3)

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนควรคำนึงถึงความสำเร็จและความยั่งยืนในระยะยาว ซึ่ง องค์การยูเนสโก (UNESCO, 2003) ได้มีการเสนอแนะไว้ว่า การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนในช่วงของการเริ่มต้นจำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างยั่งยืนควรสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม รวมทั้งให้มีการสนับสนุนจากชุมชน และความรู้สึกเป็นเจ้าของ ทั้งนี้ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่มีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการที่ดีควรมี

ลักษณะสำคัญได้แก่ 1) เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมสำคัญ (ยุทธศาสตร์) ของชุมชน 2) เป็นสถานที่ที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ชุมชนเป็นเจ้าของและบริหารจัดการโดยคนในชุมชน 3) เป็นที่ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และ 4) เป็นที่ที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความต้องการของแต่ละบุคคลและชุมชน จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ชุมชน จัดกิจกรรมสม่ำเสมอมีความยืดหยุ่นและประหยัดค่าใช้จ่าย มีบุคลากร (อำนวยการ) ที่มีคุณวุฒิเหมาะสม มีทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีงบประมาณประจำที่เพียงพอ มีการสนับสนุนจากชุมชนอย่างเข้มแข็ง มีเครือข่ายความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อผสม จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีที่หลากหลาย ใช้กลุ่มหรือภาคส่วนที่หลากหลายร่วมในการจัดกิจกรรม มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาคน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาชุมชน และเพื่อการพัฒนาประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชน ตลอดจนปัจจัยที่สนับสนุนให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ พบว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ ทั้งนี้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนแต่ละแห่งมีปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนที่เหมือนและแตกต่างกันออกไปที่นำไปสู่เป้าหมาย ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของศูนย์เรียนรู้ชุมชนอย่างเป็นระบบและครอบคลุม จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้ชุมชนต่อไป

สำหรับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นหนึ่งในศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่มีความน่าสนใจ เพราะเป็นศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่เกิดขึ้นจากผลงานวิจัยของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เขาพญาบังสา และการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในพื้นที่ ในการพัฒนา ส่งเสริม และให้การสนับสนุน เพื่อให้เกิดความเจริญขึ้นภายในชุมชน ซึ่งถือว่าการเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชาวบ้านเอง ชุมชน และจังหวัดสตูล

จากความสำคัญข้างต้นจึงเป็นที่มาของงานวิจัยชิ้นนี้ ซึ่งมุ่งทำความเข้าใจในรูปแบบของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วม โดยศึกษาสาเหตุจากปัจจัยภายในของตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะที่สำคัญ และสาเหตุภายนอกที่เกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้าง และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยหรือขัดขวางการมีส่วนร่วมพัฒนา อันจะเป็นแนวทางให้กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม ได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเป็นต้นแบบในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแสวงหาตัวทำนายที่สำคัญ และปริมาณการทำนายของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล
4. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กับข้อมูลเชิงประจักษ์
5. เพื่อแสวงหากลุ่มชาวบ้านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมน้อย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. เพื่อเป็นการเพิ่มเติมองค์ความรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
2. สามารถเสนอแนะการพัฒนาองค์ความรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยด้านการมีส่วนร่วมด้านอื่น ๆ ต่อไป

1.3.2 ประโยชน์เพื่อนำไปใช้

1. เป็นแนวทางให้กับกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนาและปรับตัวตามลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เพื่อก่อให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมด้านการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มากขึ้น

2. การวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นพื้นฐานในการทำวิจัยเชิงทดลองที่เกี่ยวกับทัศนคติ และการยอมรับของชาวบ้าน โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหญ้าแดง หมู่ที่ 2 บ้านควนโพธิ์ หมู่ที่ 3 บ้านโคกพิลา หมู่ที่ 4 บ้านเกาะเนียง หมู่ที่ 5 บ้านใหม่ หมู่ที่ 6 บ้านห้วยลึก และหมู่ที่ 7 บ้านโคกไคร รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,301 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรด Hair, Black, Babin, Anderson, and Tatham (2006, pp.741-742) แนะนำว่าตัวอย่างที่ใช้ควรมีขนาดตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไป สำหรับในกรณีที่มีโมเดลไม่ซับซ้อนมาก ส่วน Golob (2003, p.9) แนะนำว่า การวิเคราะห์โมเดลลิสเรดด้วยวิธีประมาณค่าแบบ maximum likelihood ควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 20 เท่า ของตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งจากการประเมินจำนวนตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลของการวิจัยนี้ คือ โมเดลการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพบว่ามีจำนวนตัวแปรสังเกตได้ประมาณ $32 \times 15 = 480$ ตัวอย่าง

2. การสุ่มตัวอย่าง สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) (Gravetter & Forzano, 2012, pp. 151-152) จากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

- 1.1.1 การรับรู้ปทัสถานทางสังคม
- 1.1.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 1.1.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ
- 1.1.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

1.2 จิตลักษณะเดิม ได้แก่

- 1.2.1 สุขภาพจิตดี
- 1.2.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน
- 1.2.3 การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน

2. ตัวแปรคั่นกลาง (Mediating Variable) คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

- 2.1 ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 2.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

3. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านให้การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผล ที่ได้ร่วมลงมือทำ ในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา วัด โดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน (การปฏิบัติตน ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก

ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านประเมินค่าว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อตนเอง ครอบครัว หรือสังคม จึงทำให้เกิดความรู้สึกพอใจต่อสิ่งนั้น วัด โดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน (ความคิดเห็นของฉันทน์ ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก

ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านมีความพร้อม ความยินดี ที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในรูปแบบต่าง ๆ วัดโดยแบบวัดมาตรฐาน ประเมินรวมค่าที่ปรับมาจาก วุฒิ พันธุมนาวิน และ คุณเคื่อน พันธุมนาวิน (2556) และมีบางส่วนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองด้วย จำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ความพร้อมของฉันท ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก

การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม หมายถึง การที่ชาวบ้านรับรู้ว่าการรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้าน มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไรบ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร วัด โดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตรฐานประเมินรวมค่า มีจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความคิดเห็นของครอบครัว ภาคผนวก ค) ชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมมาก

การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูล และความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ วัด โดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตรฐานประเมินรวมค่า มีจำนวน 14 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 14 – 84 คะแนน (ประสบการณ์ที่ฉันทรับรู้ ภาคผนวก ค) ชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก

การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ หมายถึง การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนอุปกรณ์ในการพัฒนา เป็นต้น วัด โดยด้วยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมาก

การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว หมายถึง การที่ชาวบ้าน ได้รับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอด การกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมของครอบครัวในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา วัด โดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง

12 – 72 คะแนน (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง สภาวะทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสบายใจ ไม่หวาดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมาธิและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วณิชทานนท์ (2536) โดยทุกประโยคเป็นประโยคทางลบทั้งหมด จำนวนรวม 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นถึงความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคต วัดด้วยแบบวัดที่มีพื้นฐานมาจากแบบวัดของ ธวัชชัย ศรีพรงาม (2547) โดยปรับปรุงองค์ประกอบในการชี้วัดให้มีความเหมาะสมกับงานวิจัย จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ฉันในปัจจุบันและอนาคต ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนมากในแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน หมายถึง การรับรู้คุณค่าความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความรักอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยววาริณ (2550) จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า โดยแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ฉันกับสิ่งรอบตัว ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีแผ่นดินมาก

1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวแปรเชิงเหตุ 3 กลุ่ม คือ ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตตามสถานการณ์ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้

12 – 72 คะแนน (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง สภาวะทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสบายใจ ไม่หวาดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมาธิและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วณิชทานนท์ (2536) โดยทุกประโยคเป็นประโยคทางลบทั้งหมด จำนวนรวม 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคต วัดด้วยแบบวัดที่มีพื้นฐานมาจากแบบวัดของ ธวัชชัย ศรีพรงาม (2547) โดยปรับปรุงองค์ประกอบในการชี้วัดให้มีความเหมาะสมกับงานวิจัย จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ฉันในปัจจุบันและอนาคต ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนมากในแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน หมายถึง การรับรู้คุณความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยววาริณ (2550) จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า โดยแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ฉันกับสิ่งรอบตัว ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีแผ่นดินมาก

1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย

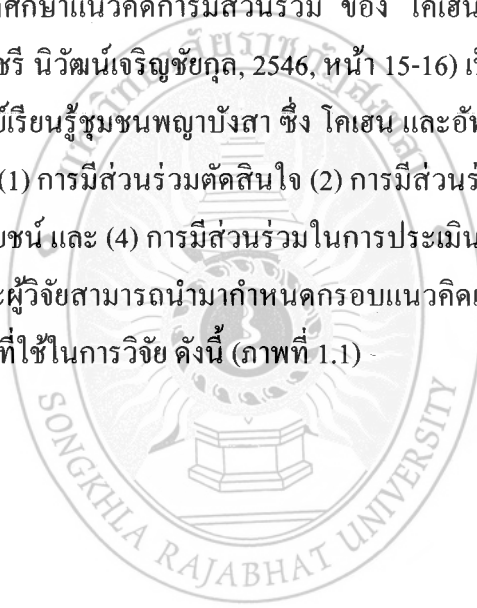
การศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวแปรเชิงเหตุ 3 กลุ่ม คือ ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตตามสถานการณ์ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้

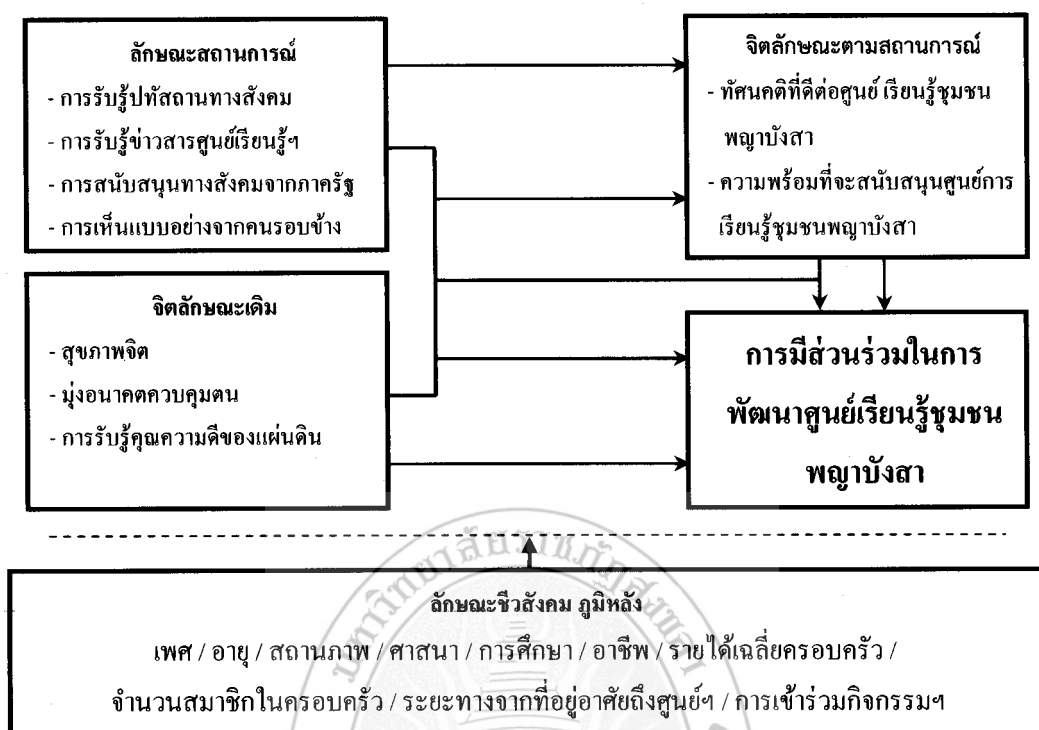
ศึกษาภายใต้พื้นฐานแนวคิด และทฤษฎี ที่สำคัญ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 1) แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) (คูจเดือน พันธุนาวิน, 2551, หน้า 46) 2) ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2538, หน้า 7) และ 3) แนวคิดการมีส่วนร่วมของโคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen; & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พัชร นิวัฒน์เจริญชัยกุล, 2546, หน้า 15-16)

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำแนวการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการประมวลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุ เพื่อใช้ในการอธิบายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ดังกล่าวนั้น เป็นรูปแบบที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากปัจจัย 2 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล อาทิ ลักษณะทางจิตใจ และ 2) ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล อาทิ สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้โดยทั่วไปแล้วนั้น ในการศึกษาจะมีแนวการวิเคราะห์หลัก ๆ ด้วยกัน 4 แนวคิด ซึ่งจะใช้แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งก็ได้ใน 4 แนวคิด คือ (1) แนวคิดที่เน้นจิตลักษณะ (Trait Model) คือเน้นลักษณะภายในตัวบุคคลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม (2) แนวคิดการวิเคราะห์พลวัตทางจิต (Psychodynamic Model) เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษาโครงสร้างทางจิตที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม (3) แนวคิดสถานการณ์นิยม (Situational Model) เป็นแนวคิดที่เน้นถึงอิทธิพลของสถานการณ์ภายนอกที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม และ (4) แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ (งามตา วนินทานนท์, 2536, หน้า 9) ทั้งนี้เป็นแนวคิดที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยปฏิภริยาที่เกิดขึ้นมีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องกัน เนื่องจากปัจจัยภายนอกของบุคคลไม่สามารถอธิบายถึงพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลได้อย่างชัดเจน แต่จำเป็นจะต้องมีการอธิบายด้วยปัจจัยภายในของบุคคลประกอบด้วยกันจึงจะเพียงพอสำหรับการอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมที่แท้จริงของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากกระทำของกระบวนการที่มีความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์หลายทิศทางหรือเป็นผลสะท้อนกลับระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ที่บุคคลเผชิญอยู่ (Magnusson; & Endler, 1977, pp. 3-4) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมตามแนวคิดข้อ (4) คือ แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (An Interactionism Model of Behavior) เป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับ แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นการอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการที่ร่วมกันระหว่างปัจจัยแทรกซ้อนของบุคคล ปัจจัยปฏิภริยาของบุคคล และสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลในขณะนั้น และเพื่อเป็นการอธิบาย

พัฒนาการของพฤติกรรมของบุคคล ตลอดจนการคงไว้ซึ่งพฤติกรรมนั้นด้วย นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังอาศัยทฤษฎีดั้งไม้จริยธรรม ของ ควงเคือน พันธุมนาวิน (2543, หน้า 2-3) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรทางจิตที่เกี่ยวข้อง โดยทฤษฎีดั้งไม้จริยธรรมเกิดจากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง มาจากจิตลักษณะ 8 ประการ ได้แก่ จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ ที่ส่วนรากของต้นไม้ คือ สติปัญญา ประสพการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต ส่วนจิตลักษณะ 5 ประการ ที่ส่วนลำต้นของต้นไม้ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม มุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติ คุณธรรม และค่านิยม ในการวิจัยครั้งนี้จะนำจิตลักษณะบางลักษณะดังกล่าวมาศึกษาในฐานะตัวแปรเชิงเหตุด้านจิตใจของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา และคณะผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดการมีส่วนร่วม ของ โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen; & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พัชร นิวัฒน์เจริญชัยกุล, 2546, หน้า 15-16) เป็นพื้นฐานในการศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่ง โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมไว้ 4 ลักษณะ คือ (1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และ (4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ดังนั้น จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดเพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ (ภาพที่ 1.1)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัย สมมติฐานในการวิจัยที่ 1 และสมมติฐานที่ 2

1.7 สมมติฐานในงานวิจัย

1. ตัวทำนายนากลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ที่สถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายนากลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายนากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5% (ตามภาพที่ 1.1)

2. ตัวทำนายนากลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร (การรับรู้ที่สถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) ร่วมกับตัวทำนายนากลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถ

ทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายจากกลุ่มลักษณะสถานการณ์ หรือกลุ่มจิตลักษณะเดิม หรือกลุ่มตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างน้อย 5% (ตามภาพที่ 1.1)

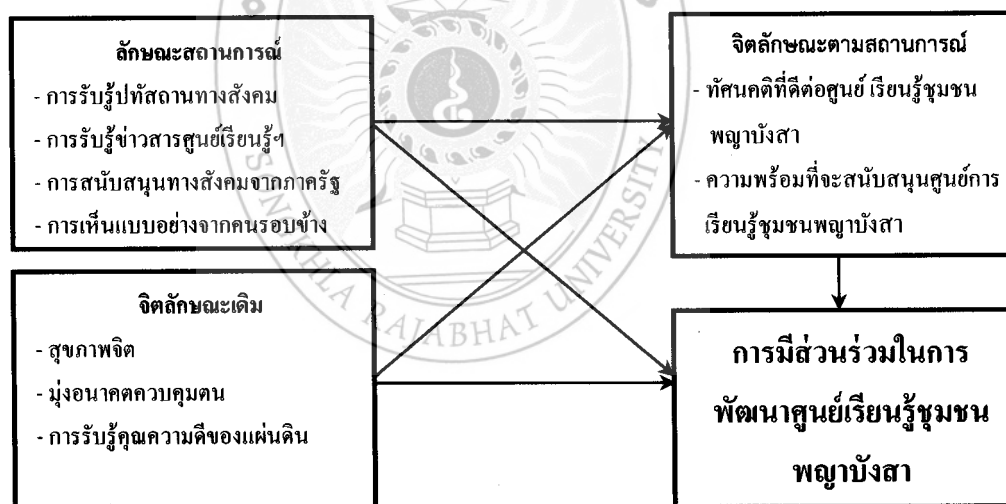
3. ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

4. จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

5. ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

6. จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

7. จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัย สมมติฐานในการวิจัยสมมติที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการประมวลเอกสารออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตลอดจนการกำหนดนิยามของตัวแปรตามที่จะศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นการประมวลเอกสารเกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ และส่วนที่ 3 เป็นการประมวลทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสถานการณ์ 2) ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และ 3) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายของการกำหนดตัวแปร นิยามปฏิบัติการ และการกำหนดสมมติฐานของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ : ความหมาย และวิธีการวัด

การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีให้เห็นโดยทั่วไปในองค์กร สถาบัน หรือชุมชนต่าง ๆ ที่มีกิจกรรม และต้องการทำให้กิจกรรมนั้น ๆ ไปสู่เป้าหมายของความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นได้นั้นต้องได้รับความร่วมมือ มีการติดต่อประสานงาน มีการช่วยเหลือกัน ให้การสนับสนุน ระดมความคิดของบุคคลในองค์กร สถาบัน หรือชุมชนนั้น ๆ ซึ่งการมีส่วนร่วมมีความหมายที่กว้างขวางที่นักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้มากมาย อาทิ วาด หนูมา (2540, หน้า 20) ได้อธิบายถึง การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่สมาชิกของหน่วยงานนั้นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหน่วยงานของตนเอง ระหว่างสมาชิกด้วยกัน ระหว่างสมาชิกกับองค์กร ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า งานจะสำเร็จได้ด้วยการมีส่วนร่วมของสมาชิก ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือแห่งการดำรงชีวิตในสังคมเดียวกัน สมาชิกควรจะมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การรับรู้ด้านข่าวสาร 2) การแสดงความคิดเห็น 3) การตัดสินใจ 4) การวางแผนและดำเนินการ 5) การประเมินผล 6) ความรับผิดชอบ และ 7) การรับผลประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริรัตน์ รัตนพันธุ์ (2543, หน้า 41) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างตั้งใจ โดยการกระทำการงานดังกล่าวต้องอยู่ในห้วงเวลา และลำดับเหตุการณ์ที่ทรงประสิทธิภาพ คือ จะต้องถูกจังหวะ และมีความเหมาะสมกับการทำงานดังกล่าว ซึ่งรวมถึงความรู้สึกที่ผูกพันในงานที่กระทำนั้น โดยให้ประจักษ์ว่า เชื่อถือไว้วางใจได้ เช่นเดียวกันกับ นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547, หน้า 4) ได้สรุปความหมายว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่าย

ใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจ หรือเคยเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่เพียงมีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นจะต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายเสร็จสิ้นโครงการ

นอกจากนี้ ชัยวรรณ สมศรีรัตน์ (2548, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกระดับ โดยเกี่ยวข้องกับการแสดงความรู้สึกการเป็นเจ้าของ การแสดงความรู้สึกนึกคิด และการร่วมแสดงออกถึงความคิดเห็น ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการร่วมตัดสินใจร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมการรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามผล ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อของแต่ละบุคคล และขึ้นอยู่กับยุคสมัยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เดวิด และนิวสตรอม (Devis & Newstrom, 1989, p. 232) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีส่วนร่วมเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจ และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคนที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของกลุ่ม หรือเป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยทำให้มีความสำเร็จ ซึ่งเป็นเป้าหมายของกลุ่มหรือเป็นความรับผิดชอบต่อกิจกรรมร่วมกัน โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง (Involvement) ช่วยเหลือ (Contribution) และร่วมรับผิดชอบ (Responsibility)

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลร่วมแสดงออกถึงความคิด ร่วมตัดสินใจ ให้ความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือในกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมนั้น

ในปัจจุบันมีผู้ที่สนใจทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในหลายมิติ เช่น การมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนา การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งในส่วนของกรณีวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพราะศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางที่รวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชน ในชุมชน เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสืบทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนด้านต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของชุมชน โดยเน้นการกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง เป็นศูนย์การเรียนรู้ของประชาชน ที่ดำเนินการโดยประชาชน และเพื่อประชาชน ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจะเป็นหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ได้ แต่จะต้องได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคนในชุมชนเป็นสำคัญ

สำหรับ “การมีส่วนร่วม” นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547, หน้า 17-18) นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ ได้นำเสนอไว้ว่า การมีส่วนร่วมสามารถแบ่งแยกออกเป็นระดับ ๆ ได้ตามหลักวิชาการ ซึ่งโดยทั่วไประดับการมีส่วนร่วม ขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใด หรือขั้นตอนใด แต่หลักใหญ่สามารถแบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน ครอบครัว ชุมชน เช่น การให้ข้อมูลการเจ็บป่วย ของตนแก่แพทย์ (แต่แพทย์ต้องรับฟังด้วย) ถ้าไม่ร่วมให้ข้อมูลที่เป็นจริง หรือแพทย์ไม่ฟังจริงก็อาจรักษาไม่ได้ผลดี

2. การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูล-ข่าวสาร เช่น การร่วมรับรู้ข้อมูลของตนจากแพทย์เพื่อจะเป็นแนวทางตัดสินใจให้ดีขึ้น เพราะสิ่งที่แพทย์รู้เกี่ยวกับคนนั้น ตนเองอาจไม่รู้

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Co-Decision) โดยเฉพาะเกี่ยวกับโครงการที่ตนจะมีส่วนได้-ส่วนเสียด้วย โดยแบ่งเป็น 3 กรณี แล้วแต่กิจกรรมนั้นตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้

3.1 คนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ เช่น ก่อนเริ่มทำ โครงการจะตัดสินใจว่าโครงการควรทำขนาดใด ทำกิจกรรมอะไรบ้าง เป็นต้น ผู้อื่นมีส่วนร่วมด้วยน้อย

3.2 คนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน และจะตัดสินใจว่าจะเริ่มโครงการนั้นหรือไม่

3.3 คนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นผู้รับประโยชน์จากน้ำที่ได้รับจากอ่างเก็บน้ำ กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ควรเป็นผู้มีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมทำ คือ การร่วมในขั้นตอนการดำเนินการ เช่น ร่วมสร้างถนนในชนบท เป็นต้น

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ ไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ซึ่งจากระดับการมีส่วนร่วมที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลอาจอยู่ในระดับหนึ่งหรือหลายระดับได้ แต่ขึ้นอยู่กับบุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ในระดับใด ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใด หรือขั้นตอนใด ก็ได้

อย่างไรก็ตาม นอกจาก นรินทร์ชัย พัฒนพงศา แล้วยังมีนักวิชาการได้แก่ โคอเฮน และ อัพฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พัชร นิวัฒน์เจริญชัยกุล, 2546, หน้า 15-16) ได้แบ่งลักษณะของ การมีส่วนร่วม ออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งอาจเป็นการตัดสินใจในระยะแรกเริ่ม การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม และการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) ซึ่งอาจจะเป็นไปในรูปแบบของการเข้าร่วมโครงการ โดยการให้การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การร่วมในการบริหารหรือการร่วมมือ รวมทั้งการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ในทางวัตถุทางสังคม หรือโดยส่วนตัว

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นการควบคุมตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

สำหรับการมีส่วนร่วมนี้ มีนักวิจัยได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในหลายกลุ่มตัวอย่าง อาทิ พัชร รัตนพันธ์ (2551) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่บุคลากรได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมของหน่วยงานหรือองค์กรโดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมติดตาม และประเมินผลเพื่อความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายทั้งในส่วนของตัวบุคคลและองค์กร ซึ่งในงานวิจัยการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยได้เลือกศึกษาการมีส่วนร่วมเพียง 3 ลักษณะ คือ 1) การตัดสินใจด้านการวิจัย (Decision Making) หมายถึง การที่อาจารย์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนของกิจกรรมด้านการวิจัยที่หน่วยงานจัดขึ้น อาทิ การกำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงาน เป็นต้น 2) การดำเนินงานด้านการวิจัย (Implementation) หมายถึง การที่อาจารย์ได้เข้าไปร่วมในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรม / โครงการด้านการวิจัย ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง บุคคลอื่น หรือหน่วยงานจัดขึ้น และ 3) การรับผลประโยชน์จากงานวิจัย (Benefits) หมายถึง สิ่งที่อาจารย์ได้รับจากกิจกรรมด้านการวิจัย ทั้งที่เกิดจากผลงานของตนเอง และผลงานภาพรวมขององค์กร อาทิ ความก้าวหน้าทางวิชาการงบประมาณและสิ่งสนับสนุนการทำงานวิจัย การยอมรับจากสังคม การอบรมสัมมนาและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการวิจัย การเข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการ และการพัฒนาการเรียนการสอน

การศึกษาวิจัยของ ธรณ์ธัญย์ อัญญาภูกิจ (2551) ศึกษาตัวอย่างที่เป็นพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผนและการติดตามประเมินผลที่ได้ร่วมลงมือทำ ในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น โดยที่การวิจัยการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานเลือกเน้นเฉพาะการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมแสดงความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือและสนับสนุน นโยบายการประหยัดพลังงานไฟฟ้า และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือแสดงออกด้วยการทำตามนโยบาย

และโครงการรณรงค์ต่าง ๆ ที่ธนาคารจัดขึ้น ได้แก่ โครงการปลุกจิตสำนึก พนักงานร่วมมือ ประหยัดพลังงาน และนโยบายการประหยัดการใช้ไฟฟ้า เช่น ปิดสวิตซ์ไฟ และเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดเมื่อเลิกใช้งาน ดับไฟทุกครั้งที่ออกจากห้องปฏิบัติงานหรือเปิดไฟแสงสว่างเท่าที่จำเป็น ปิดคอมพิวเตอร์ในเวลาพักเที่ยง การขึ้นลง 1 ชั้น ให้ใช้บันได และเปิดใช้อุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส เป็นต้น

ส่วนการศึกษาวิจัยของ จุฬารัตน์ กิตติเชษมากร (2553) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและด้านการมีส่วนร่วม โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการปฏิบัติหรือการแสดงออก โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ในการวางแผน การตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลและให้คำปรึกษา และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น ในการให้ข้อมูลหรือคำปรึกษาต่าง ๆ ในการวางแผนหรือในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น เช่น การกำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ การจัดการประชุมสัมมนาโครงการต่าง ๆ เป็นต้น และ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) หมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งในกิจกรรม/โครงการ ต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดขึ้น ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองและส่วนรวม รวมถึงการที่บุคลากรหาความรู้เพื่อการดำเนินงานด้วยการฝึกฝนหรือการศึกษาด้วยตนเองเพื่อประกอบการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้งานวิจัยของ เสาวนีย์ เดือนเด่น และคณะ (2558) ศึกษาตัวอย่างที่เป็นบุคลากร กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมในการทำงาน ประกอบไปด้วย การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรม การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ซึ่งแต่ละด้านหมายถึง 1) การมีส่วนร่วมในด้านการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและชี้แจงปัญหาต่างๆ ในการดำเนินงาน และแนะนำหรือให้คำปรึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ การวางแผนกำหนดรายละเอียดหรือวิธีการดำเนินงานขององค์กร ร่วม

วางแผนปรับปรุงแก้ไขปัญหาเพื่อติดตามผลการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการขององค์กร 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ รวมถึงได้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ได้ดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้น 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง ท่านได้ติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรอยู่เสมอ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร และหากพบปัญหาท่านจะนำปัญหานั้นไปปรับปรุงและมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ขององค์กร และ 5) การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ หมายถึง ท่านได้รับประโยชน์จากการนำแผนการดำเนินงานไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ ได้รับการฝึกอบรมตามความต้องการ เพื่อนำความรู้และทักษะมาใช้ในการสร้างผลงานที่ดี ได้รับการถ่ายทอดความรู้ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการสร้างผลงานที่ดีและทำกิจกรรมร่วมกัน และเพื่อให้ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคลากรในองค์กร

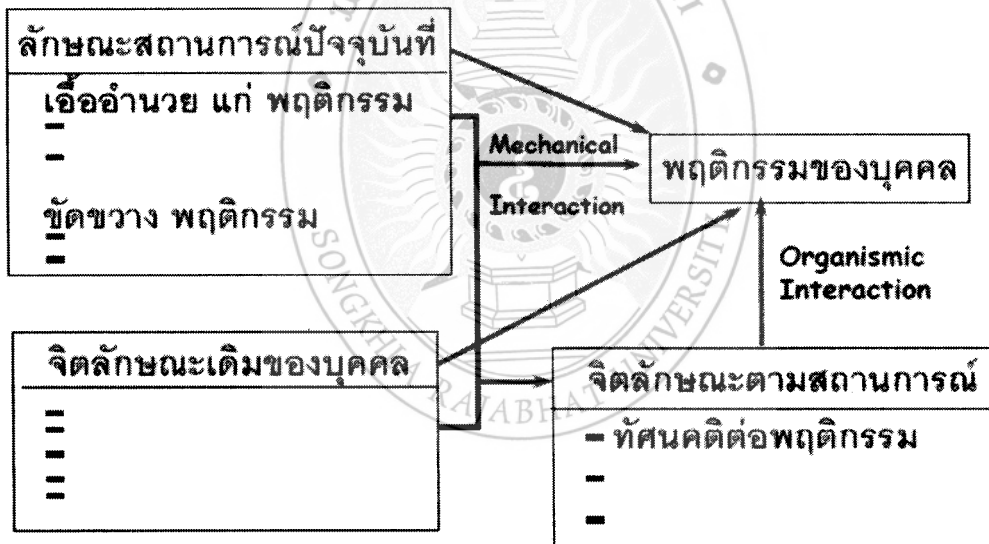
จากการประมวลเอกสารข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผลที่ได้ร่วมลงมือทำในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ จึงได้ทำการศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ใน 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์จากการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

สำหรับวิธีการวัด การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา นี้ เพื่อให้สอดคล้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ตั้งไว้ คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดเพื่อวัดปริมาณประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1977) ซึ่งคณะผู้วิจัยจะวัดการมีส่วนร่วมดังกล่าวด้วยมาตรประเมินรวมค่าที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคลนั้น บุคคลส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าสาเหตุที่สำคัญของพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคล คือ สถานการณ์ภายนอกทั้งที่เป็นคนอื่นและไม่ใช่คนอื่น ซึ่งนักสังคมศาสตร์เห็นว่า พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากสาเหตุภายนอกหรือสถานการณ์ เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ชุมชน สังคม แต่นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้

ความสำคัญกับจิตใจของมนุษย์แม้แต่การรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ก็ถือเป็นจิตลักษณะ จึงทำให้นักวิจัยทางจิตวิทยาหลายท่าน ได้ศึกษาอิทธิพลทั้งด้านสถานการณ์และจิตลักษณะของมนุษย์ และอิทธิพลร่วมระหว่างสถานการณ์และจิตลักษณะต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งเป็นรูปแบบประเภทหนึ่งที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ ที่เรียกว่า รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) (Endler & Magnusson, 1977, pp.18-21; Walsh, Craik, & Price, 2000, pp. 61-85; Tett & Burnett, 2003, pp. 500-517) สำหรับนักวิชาการด้านพฤติกรรมศาสตร์ในประเทศไทย คือ ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้เขียนบทความนำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม และการประยุกต์ใช้รูปแบบทฤษฎีนี้ ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งได้กล่าวว่า รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เป็นกรอบความคิดหลักเกี่ยวกับประเภทของตัวแปรเชิงเหตุในการศึกษาวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ และสรุปว่าสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท (ภาพที่ 2.1)

ภาพที่ 2.1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2551, หน้า 46)

ซึ่งในปัจจุบันนักวิจัยทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยรูปแบบนี้สรุปสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ 4 ประเภท คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์

ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มสาเหตุด้านลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน (Situational Factors) สิ่งที่อยู่รอบตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน หัวหน้า เป็นต้น หรือไม่มีชีวิต เช่น อากาศ อุณหภูมิ เป็นต้น ต่างมีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคล มักอยู่ในลักษณะที่บุคคลรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัว ตีความ และแสดงพฤติกรรมเพื่อปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้น เช่น การรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากคนรอบข้าง เมื่อบุคคลรอบข้างมีการแสดงออกเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือตนอย่างไร ในปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีความถี่ขนาดไหน การแสดงออกเช่นนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลรับรู้ แล้วนำมา ตีความว่า ตนได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างไร หลังจากนั้นบุคคลจึงแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนรอบข้าง เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสาเหตุด้านจิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ (Psychological Traits) จิตลักษณะเดิมเป็นจิตลักษณะที่เกิดจากการสะสมตั้งแต่เด็กและติดตัว บุคคลมาในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งมักเป็นจิตลักษณะที่มีพื้นฐานมาจากการอบรมถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันทางสังคมที่สำคัญ เช่น ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสาเหตุที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) เป็นสาเหตุที่เกิดจากอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับสถานการณ์ที่บุคคล กำลังเผชิญ เช่น พฤติกรรมการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถยนต์ อาจเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ และสถานการณ์ว่า บุคคลผู้ขับขี่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยในขณะที่ทำให้ขับขี่รถยนต์แบบประมาท ประกอบกับสภาพถนนซึ่งเป็นสถานการณ์ภายนอก มีความลื่นเพราะฝนตก จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 กลุ่มสาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological States) เป็นจิตลักษณะ ที่มีความเป็นพลวัตมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและ/หรือในเชิงคุณภาพได้มาก อันเป็นผลของสถานการณ์ปัจจุบันร่วมกับลักษณะของจิตเดิมของบุคคลและมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด จิตลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นี้ เรียกว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์” หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) คนที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน อาจมีจิตลักษณะตามสถานการณ์ในปริมาณที่ต่างกันก็ได้ เพราะขึ้นอยู่กับพื้นเพของจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้อง เช่น นิสัยเครียดของบุคคล ส่วนจิตลักษณะตามสถานการณ์ อื่น ๆ ที่สำคัญคือ ทักษะคิดต่อพฤติกรรม มักพบว่า ทักษะคิดของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเขา มากด้วย นอกจากนี้ ความเชื่ออำนาจในตนเองเฉพาะด้าน เช่น ความเชื่ออำนาจในตนในการทำงาน

ความเชื่ออำนาจในตนด้านการดูแลสุขภาพ ความเชื่ออำนาจในตนด้านการเมือง ความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติศาสนา ความเชื่ออำนาจในตนในการเป็นสุภาพบุรุษ เป็นต้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เฉพาะด้าน เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในงานวิจัยของ คุณเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคนอง (2547)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมในการกำหนดกลุ่มตัวแปรเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยได้ประมวลผลการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสาเหตุด้านสถานการณ์และด้านจิตใจ เพื่อกำหนดตัวแปรอิสระและสมมติฐานในการวิจัย เช่น ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะสถานการณ์ เพื่อร่วมกันอธิบายและทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ในการวิจัยนี้ยังได้ศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะ โดยใช้ตัวแปรจากทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ มาศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ด้วย

2.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้ประมวลเอกสารที่เกี่ยวกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม 2) การเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และ 4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี และผลงานวิจัยที่สำคัญทั้ง 4 ตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 การรับรู้ปทัสถานทางสังคม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การรับรู้ปทัสถานทางสังคม สำหรับคำว่า “ปทัสถาน” (Norm) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการควบคุมสังคมมนุษย์ให้สามารถมีการวางกฎระเบียบ ใช้ควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม เพื่อให้สมาชิกได้มีการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จำเป็นของสังคม ซึ่งปทัสถานนี้มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างลึกซึ้งทั้งทางด้านสภาพความรู้สึกนึกคิดทางด้านจิตใจ และทางด้านพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นภายนอก ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต้องอยู่ในสังคมน่วมกัน จึงทำให้ปทัสถานกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยปทัสถานเกิดจากการที่บุคคลรับไว้ภายในจิตใจ แล้วจะใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดทิศทางการ

ตัดสินใจ ใช้ในการคาดคะเนเกี่ยวกับตัวเองและคนอื่น นอกจากนี้ ปทัสถานยังสามารถสร้างความรู้สึกกับผิดชอบชั่วดี ความถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ดังนั้น ปทัสถานทางสังคม จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือคนใกล้ชิด

ทั้งนี้ การศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้ปทัสถานทางสังคม มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้การศึกษาตัวแปรนี้และได้นิยามความหมายไว้ อาทิ การศึกษาวิจัยของกุหลาบ ไทร โปธิ์ภู (2546) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปทัสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนควรมีพฤติกรรมการรักษาความสะอาดหรือไม่ ส่วนการศึกษาวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปทัสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนควรมีพฤติกรรมการลดปริมาณขยะหรือไม่ ส่วนงานวิจัยของสุพัตรา เดิมคุณานนท์ (2553) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปทัสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าที่สำคญาคาดหวังให้นักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์อย่างไร นอกจากนี้ผลงานวิจัยอื่น ๆ เช่น กมลวรรณ สุวรรณโชติ (2548) นรา จันชนะกิจ (2548) นัยนา เพ็ชรอินทร์ (2555) และ วิลาวัลย์ คล้ายประยงค์ (2558) เป็นต้น ที่มีการศึกษาเกี่ยวกับปทัสถานทางสังคม ก็ให้ความหมายในลักษณะเดียวกันนี้

ดังนั้น การรับรู้ปทัสถานทางสังคม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าผู้ที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรู้ว่าผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาควรกระทำมากเท่าใด เขาก็จะมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ในทางกลับกันหากบุคคลรับรู้ว่าคุณค่าที่ให้ความสำคัญคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ก็จะกดดันให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen and Fishbein, 1980, p. 57)

สำหรับ ปทัสถานทางสังคม ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม ทั้งนี้จากการศึกษาของ Fishbein และ Ajzen (1975, pp. 372-374) ที่ได้มีการประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล จำนวน 13 เรื่อง ปรากฏว่า พบผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับปทัสถานทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง สามารถทำนายได้สูงถึง 56% ทำให้ทฤษฎีนี้ถูกนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคม และรวมทั้งพฤติกรรมการมีส่วนร่วมด้วย

สำหรับการวัดการรับรู้ปทัสถานทางสังคม Ajzen และ Fishbein (1980, p. 57) ได้เสนอการวัดการรับรู้ปทัสถานทางสังคมของกลุ่มไว้ 2 วิธี คือ 1) การวัดการรับรู้ปทัสถานทางสังคมโดยตรง เป็นการประเมินความเชื่อที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีต่อความสำคัญของเขา คิดว่าเขาควรหรือไม่ควรแสดงการกระทำที่ระบุไว้นั้น และ 2) การวัดการรับรู้ปทัสถานทาง

สังคมโดยทางอ้อม เป็นการวัดความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลใกล้ชิดต่อการกระทำของเขา (Normative Belief) ซึ่งได้มาจากการรับรู้การคาดหวังของบุคคลต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวเขา โดยเขาจะพิจารณาว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น เขาจะใช้ข้อมูลนี้ในการตัดสินใจที่จะกระทำตามบุคคลใกล้ชิดที่เขาให้ความสำคัญ (Ajzen and Fishbein, 1980, p. 83) อย่างไรก็ตาม กลุ่มบุคคลหรือบุคคลใกล้ชิดอาจไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่มีความสำคัญต่อการรับรู้ทัศนคติทางสังคมเสมอไป แต่จะเกี่ยวข้องเฉพาะกลุ่มบุคคลหรือบุคคลที่เด่นชัดเท่านั้น (Salient Referent) ซึ่งการศึกษากลุ่มใกล้ชิดที่เด่นชัด สามารถศึกษาได้จากการถามให้ตอบโดยอิสระ โดยเลือกกลุ่มใกล้ชิดที่ถูกระบุถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างไว้ จัดอยู่ในรูปกลุ่มใกล้ชิดที่มีความถี่สูง (Modal Normative Belief) เมื่อได้กลุ่มใกล้ชิดที่เด่นชัดแล้ว ก็สามารถวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มใกล้ชิดได้ (สุวลัย ชำรงค์สกุลศิริ, 2537, หน้า 29-31) ซึ่งการวัดความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับกลุ่มใกล้ชิดที่คิดว่าเขาควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้นเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำนาย หรืออธิบายทัศนคติทางสังคมได้ แต่จะต้องวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มที่อ้างอิงนั้นด้วย (motivation to comply) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ Ajzen และ Fishbein (1980, p. 8) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของจิต หรือเจตนาของบุคคลนั้น โดยการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีอิทธิพลต่อเขา ผ่านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความเชื่อของผลที่เกิดจากการกระทำหรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นคือหรือเสีย ซึ่งเป็นการประเมินค่าต่อสิ่งนั้น ๆ ที่เขาได้พบเห็น ทำให้เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมที่เข้าเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมที่เขาเกี่ยวข้องด้วย จากการรับรู้และประเมินพฤติกรรมผ่านสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมนั้นแตกต่างกัน

จากการประมวลเอกสารข้างต้น ในการวิจัยนี้สามารถสรุปความหมายของ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ว่าหมายถึง การที่ชาวบ้านรับรู้ว่าคุณรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้านนั้น มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไรบ้าง รวมทั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร

ในส่วนของผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ทัศนคติทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่า บุคคลที่ได้มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากด้วย อาทิ ผลการศึกษาวิจัยของ กุหลาบ ไทร โทธิฎ (2546, หน้า 65, 67, 252) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของการมีพฤติกรรมรักษาความสะอาด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 587 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้ทัศนคติทางสังคมจากคนรอบข้างมี

ความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาความสะอาด เมื่อรวมกับตัวแปรอื่น ๆ 8 ตัวแปร การรับรู้ปทัสถานทางสังคมจากคนรอบข้าง เป็นตัวทำนายสำคัญ ลำดับที่ 5 สามารถทำนายได้ 45.0%

งานวิจัยของ วิลาวลัย คล้ายประยงค์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณะ สถานการณ์ และการรับรู้ปทัสถานที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 498 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้ปทัสถานจากผู้ปกครองเป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุด ในการทำนายทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ผลวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยในประเด็นอื่น ๆ ด้วย เช่น ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตร (กมลวรรณ สุวรรณโชติ, 2548) ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม (นรา จันชนะกิจ, 2548) เป็นต้น

สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ปทัสถานทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่าบุคคลที่ได้มีการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากด้วย อาทิ ผลการศึกษาวิจัยของ ณัฐวดี ปัญญาสกุลวงศ์ (2555, หน้า 149) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของการอ่านและเขียนชักจูงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 491 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ($r = .650, p < .01$) ส่วนผลการวิจัยของ นัยนา เพ็ชรอินทร์ (2555, หน้า 210) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสารชักจูงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 612 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปทัสถานด้านนิวเคลียร์จากสถานศึกษา ($r = .685, p < .01$) และความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปทัสถานด้านนิวเคลียร์จากคนรอบข้าง ($r = .657, p < .01$)

นอกจากนี้ ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ปทัสถานทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา อาทิ งานวิจัยของอภิรดี โสภางค์ (2547, หน้า 145-146, 199) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ในสังกัดกองคลังของเทศบาล 60 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 326 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ที่มีการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่างมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ที่มีการรับรู้ปทัสถานทางสังคมน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม กลุ่มฐานะสูง กลุ่มจำนวนบุคลากรมาก และกลุ่มเวลาทำงานมาก และยังพบว่า การ

รับรู้ที่สถานทางสังคมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ที่สามารถทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ในงานได้ 8.7% ในกลุ่มรวม

ผลงานวิจัยของ ไพรินทร์ ชัดพิงษ์ (2553, หน้า 47, 280) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมฉลาดทางการเมือง ในนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 474 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ที่สถานทางสังคมจากสถานศึกษา มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมมากตามไปด้วย

จากการประมวลเอกสารข้างต้นแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ที่มีการรับรู้ที่สถานทางสังคมมากเกี่ยวกับพฤติกรรมหนึ่ง ๆ เป็นผู้ที่มีจิตลักษณะตามสถานการณ์มาก รวมทั้งมีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากด้วย ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ชาวบ้านที่รับรู้ที่สถานทางสังคมมากเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามมากกว่า มีความพร้อมที่จะร่วมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ที่สถานทางสังคมน้อย

2.3.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การเปิดรับข่าวสาร ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของเรา เพราะคนเราทุกคนจะต้องเกี่ยวข้องกับการสื่อสารไม่ว่าจะในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยเริ่มขึ้นตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า คนเรามีความผูกพันอยู่กับการสื่อสารตลอดเวลา (Series of Communication Experience) ซึ่งการสื่อสารนี้ผ่านกระบวนการรับรู้ผ่านทางโสตประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น (Seeing) การได้ยิน (Hearing) การสัมผัส (Touching) การลิ้มรส (Tasting) และการได้กลิ่น (Smelling) ซึ่งได้มีการศึกษาวิจัย พบว่า สิ่งที่เราได้จากการเรียนรู้หรือรับรู้ผ่านโสตประสาทสัมผัสทั้ง 5 นั้น จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านพฤติกรรมและในด้านความรู้สึก (สุกัญญา บุรณเดชาชัย, 2552, หน้า 1)

สำหรับ รูปแบบการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อคนเราในฐานะผู้รับข่าวสารนั้น ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 84 - 87) ได้เสนอไว้ว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่นด้วยกัน อาทิ พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ หรือเพื่อน ๆ ของผู้รับข่าวสาร รวมไปถึงการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เป็นต้น ถือได้ว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของเรา และยังส่งผลต่อการเรียนรู้ของคนเราทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยก่อให้เกิดผลใน 3 ด้าน คือ 1) ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) กล่าวคือ ผลของการสื่อสารที่ผู้ส่ง

๑
374.8
134

สารต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับรู้เกี่ยวกับด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดขึ้นในสมอง ไม่สามารถมองเห็นได้ง่าย 2) ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงจิตพิสัย (Affective Domain) กล่าวคือ การสื่อสารนอกจากจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติแล้ว ผลของการสื่อสารยังมุ่งเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติภายในตัวของผู้รับสาร และ 3) ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในการเปลี่ยนแปลงทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) กล่าวคือ การสื่อสารนอกจากจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติแล้ว ผลของการสื่อสารยังมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการปฏิบัติ การกระทำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น การที่ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ได้รับรู้ข่าวสารการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อาจส่งผลต่อการประพฤติดุปฏิบัติตนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยที่อิทธิพลของการสื่อสารนั้น จะช่วยในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาเกี่ยวกับรับรู้ข่าวสารนี้ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยหลายท่านได้ให้นิยามความหมายไว้ อาทิ ในความหมายที่เกี่ยวกับ การที่บุคคลให้ความสนใจในการรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นหนึ่ง ๆ จากสื่อมวลชน ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ในงานวิจัยของ กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู (2546, หน้า 61) งานวิจัยของ รสนันท์ ฅ นคร (2550, หน้า 36) นอกจากนี้ ยังให้ความหมายเกี่ยวกับ การเลือกที่จะรับหรือไม่รับข่าวสารจากสื่อเหล่านี้ เช่น ในงานวิจัยของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545, หน้า 39) งานวิจัยของ สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546, หน้า 72-73) เป็นต้น

จากการประมวลเอกสารนี้ การเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ จึงหมายความว่า การรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูล และความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ รวมถึงพ่อแม่ พี่น้องญาติ และคนรอบข้างด้วย

ในส่วนของผลงานวิจัยในอดีตปรากฏผลที่สนับสนุนว่า บุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารมากมักเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากตามไปด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเภทกัน อาทิ งานวิจัยของ พระมหาไชยา กาละปักษ์ (2550, หน้า 202-204) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพบุรุษของนักศึกษาอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายชั้น ปวช.3 และ ปวส.2 จำนวน 645 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การเปิดรับสื่อที่มีประโยชน์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 ร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ 9 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมสุขภาพบุรุษได้ 49.7 %

งานวิจัยของ สุภชัย สุพรรณทอง (2544, หน้า 96) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 504 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกตั้งมากกว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกับรับรู้ข่าวสารกับพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนา อาทิ งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543, หน้า 118 - 124) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ จำนวน 480 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมลดปริมาณขยะที่มาก

ส่วนงานวิจัยของสุภชัย สุพรรณทอง (2544, หน้า 68, 111) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 504 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการเมืองมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการไปเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมสูง มากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการเมืองน้อย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบผลอีกว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการเมือง เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรม เมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะทางสถานการณ์และจิตลักษณะอีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว โดยสามารถทำนายพฤติกรรมการไปเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมได้ 30.5% ในกลุ่มรวม ผลในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยของพิทพิชัย หารรรษอดุม (2550, หน้า 77-78) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของหัวหน้าครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นตัวทำนายอันดับแรกๆของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูอีกด้วย (วรรณะ บรรจง, 2546, หน้า 70-101) ซึ่งผลในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เหมาะสมอื่น ๆ ด้วย เช่น พฤติกรรมรักษาสัตว์ (สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร, 2546, หน้า 132-138) พฤติกรรมการรักษาความสะอาด (กุหลาบ ไทโรโพธิ์ ภู, 2546, หน้า 132-141) พฤติกรรมการออม (รสนันท์ ณ นคร, 2550, หน้า 100-102) พฤติกรรมการอนุรักษ์ในกลุ่มนักศึกษา (นิภาพร โขติสุดแสนห์, 2545, หน้า 65-69, 96-99) และงานวิจัยอื่น ๆ อีกมากมายหลายงานวิจัย

จากการประมวลเอกสารแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการรับรู้ข่าวสารมาก มักเป็นผู้ที่มีจิตลักษณะที่น่าปรารถนามาก ตลอดจนมีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากตามไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้

คณะผู้วิจัยคาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า ชาวบ้านที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้มาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้น้อย

2.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กล่าวได้ว่าเป็นตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่ได้รับการสนใจจากนักวิชาการและนักวิจัย โดยเฉพาะนักวิชาการและนักวิจัยทางด้านจิตวิทยาองค์กร เพราะหน่วยงานภาครัฐ ถือได้ว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงการให้ขวัญกำลังใจให้ความรู้และพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนเอื้อต่อการทำงานการพัฒนา ซึ่งการได้รับการสนับสนุนที่ดีนั้น จะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมหรือการกระทำที่พึงปรารถนาได้อย่างเหมาะสม และการได้รับการสนับสนุนนั้นยังเป็นพื้นฐานทางสังคมอีกด้วย

การสนับสนุนทางสังคม (Social Support) ในความหมายของ Bhanumnavin (2000, pp. 155-166) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมไว้ 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (Emotional Support) เช่น การพูดปลอบโยน การพูดให้กำลังใจ ให้ความหวังโย ความรัก ความอบอุ่น ความเห็นใจ หรือการยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational Support) เช่น การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ช่วยหาทางออกที่ดี การให้คำแนะนำ คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา การให้รางวัลหรือลงโทษ การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ หรือในการตัดสินใจที่ดี เป็นต้น และ 3) การสนับสนุนด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน (Material Support) นอกจากนี้ ในส่วนของ จินตนา ยูนิพันธ์ และคณะ (2529, หน้า 4) ได้นำเสนอไว้ว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของมนุษย์ ซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก เป็นที่ต้องการ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤตหรือมีความเครียดเกิดขึ้น การสนับสนุนทางสังคมที่เพียงพอ จากแหล่งสนับสนุนที่บุคคลนั้นมีอยู่ จะช่วยบรรเทาความรุนแรงหรือป้องกันไม่ให้ความเครียดนั้นมากระทบจนเกิดความผิดปกติได้

ดังนั้นการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น

หน่วยงานภาครัฐ เอาใจใส่ ห่วงใย สร้างขวัญกำลังใจให้ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น หน่วยงานภาครัฐ ชักชวน แนะนำให้ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น และ 3) การสนับสนุนด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน เช่น หน่วยงานภาครัฐ ให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ คู่มือ ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น

สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมในอดีตปรากฏผลที่สนับสนุนว่า บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเภทกัน อาทิ การฝึกอบรมจิตลักษณะและทักษะแก่มารดาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพบุตรก่อนวัยเรียน (วรวรรณ อัสวกุล, 2551) กลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาที่มีบุตร 4-5 ปี อยู่กับคู่สมรสและเลี้ยงบุตรด้วยตนเอง จำนวน 322 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การได้รับการสนับสนุนมาก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม การดูแลทางด้านทันตสุขภาพบุตรมากตามไปด้วย ส่วนงานวิจัยของ สุทธิศา ทองสงคติ (2547) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะดูแลญาติผู้สูงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 473 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนมาก เป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลบุคคลในครอบครัวมากตามไปด้วย

งานวิจัยของ คมนา วัชรานินท์ (2546, หน้า 3, 90, 106) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัย 360 คน คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาปีที่ 3 นักวิจัยพบว่า ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก เป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาพัฒนามากกว่า ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม นอกจากนั้นยังพบอีกว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับ 3 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสา เมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ อีก 5 ตัว เป็น 6 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาได้ 49.2% ในกลุ่มรวม

ส่วนผลงานวิจัยที่สนับสนุนว่า บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากด้วยเช่นกันนี้ อาทิ ในงานวิจัยกลุ่มเด็กโรคงูมก้อกเสบภูมิแพ้ที่เข้ารับการรักษาในคลินิกภูมิแพ้ แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อัมเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 72 ราย ปรากฏว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมกรรมการป้องกันอาการภูมิแพ้ของเด็กวัยเรียน โรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $r = .309, p < .01$ (พิมพ์พญา สมดี, 2558, หน้า 109-123)

งานวิจัยของ เบญจมาศ นาควิจิตร (2551) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงาน การแพทย์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป และเป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 362 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสนับสนุนด้านการดูแลสุขภาพตนเองจากครอบครัวและ การสนับสนุนด้านการดูแลสุขภาพตนเองจากบุคลากรทางการแพทย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ งานวิจัยของ พัชรีย์ รัตนพันธ์ (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ทาง สังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุรนันทน์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การมีส่วนร่วมด้านการวิจัย แปรปรวน ไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ การสนับสนุนของผู้บริหาร และเจตคติต่อการมี ส่วนร่วมด้านการวิจัย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์เพศชาย กลุ่มอาจารย์ที่มี ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี กลุ่มอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มอาจารย์ที่สังกัด สาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และกลุ่มอาจารย์ที่เป็นพนักงานราชการและ อาจารย์อัตราจ้าง

อย่างไรก็ตาม จากการประมวลเอกสารและผลงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การได้รับการ สนับสนุนทางสังคม มีส่วนช่วยให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่น่าพึงปรารถนา ทั้งนี้เพราะการได้รับการ สนับสนุนทางสังคม เช่น การได้รับกำลังใจ การให้ความสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ที่ได้รับ การสนับสนุนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขนั้น จะช่วยลดสภาพปัญหาภายในจิตใจได้ ส่งผล ให้มีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนาได้ โดยจากการประมวลเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับ การสนับสนุนทางสังคมมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนา เช่น พฤติกรรมอาสา พฤติกรรมเคารพสิทธิมนุษยชน พฤติกรรมการป้องกันโรค และการมีส่วนร่วม เป็นต้น

ดังนั้นจึงทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานภาครัฐมาก จะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนมากกว่า ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ได้รับ สนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานรัฐน้อย

2.3.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ถือได้ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ทางสังคมอีกวิธีหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง โดยที่การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง นี้ อาจเรียกได้ว่าการเลียนแบบ ซึ่งการเลียนแบบนี้สามารถอธิบายการกระทำต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ Albert Bandura (1997, p. 89) นักวิชาการ นักทฤษฎี ได้นำเสนอไว้ว่า ในการเรียนรู้ที่จะเลียนแบบ มีกระบวนการเลียนแบบอยู่ 4 กระบวนการซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน กระบวนการเหล่านี้ได้แก่ กระบวนการที่ 1) การเอาใจใส่รับรู้ (Attention) ซึ่งกระบวนการนี้ถือว่าเป็นกระบวนการเริ่มต้น ผู้เลียนแบบต้องเอาใจใส่รับรู้การกระทำของตัวแบบเพื่อทำการเลียนแบบ อาทิ การที่คนรอบข้างไปเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ศูนย์เรียนรู้ฯ บ่อยครั้ง หรือติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ฯ ตลอดจนการเข้าร่วมประชุมหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ฯ ซึ่งตัวของชาวบ้านเองจะรับรู้ถึงพฤติกรรมที่คนรอบข้างกระทำออกมาจนก่อให้เกิด กระบวนการที่ 2) การเก็บจำ (Relention) เป็นกระบวนการที่สอง กล่าวคือ กระบวนการเก็บจำเก็บรวบรวมแบบแผนของพฤติกรรมของตัวแบบที่ได้สังเกตเห็นทุกครั้ง แล้วนำมาสร้างรูปแบบพฤติกรรมที่แน่ชัดของตนเอง ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนรอบข้างนั้นยังทำบ่อยครั้งยังทำให้ตัวชาวบ้านเองมีการเก็บจำต่อพฤติกรรมที่คนรอบข้างแสดงออกมา จนมาถึงกระบวนการที่ 3) การแสดงออก (Motoric Reproduction) กล่าวคือ เมื่อบุคคลเก็บจำการแสดงของตัวแบบไว้แล้ว ย่อมทำให้เกิดการประพฤติกปฏิบัติในสิ่งนั้นออกมา เช่น การไปเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ฯ การติดตามข่าวสารกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ฯ หรือแม้แต่การเข้าร่วมประชุมหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ฯ เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการที่ 4) การจูงใจ (Motivational) การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบตามตัวแบบออกมาให้ปรากฏต้องอาศัยสิ่งล่อใจ ไม่ว่าจะเป็นคำชมเชยจากคนรอบข้างหรือแม้แต่ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของเด็กก็ยังมีกระทำให้บ่อยครั้งเข้ายิ่งทำให้เกิดความเคยชินที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นต่อไป นอกจากนี้ การที่บุคคลจะเลียนแบบจากตัวแบบที่เขามองเห็นหรือเลียนแบบนั้น ขึ้นอยู่กับความศรัทธาหรือจากแรงผลักดันของกลุ่มหรือสังคมด้วย

สำหรับความหมายของการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง นี้ มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการเห็นแบบอย่างที่ดีในการกระทำต่าง ๆ เช่น เห็นคนในครอบครัวกระทำ รับรู้ว่าคนในครอบครัวกระทำ หรือ เห็นคนในครอบครัวแนะนำคนอื่น เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดการอบรมปลูกฝังทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องหนึ่ง ๆ แก่บุตร ทั้งทางด้านจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมด้วย โดยในงานวิจัยสายจิตพฤติกรรมศาสตร์ได้มีการศึกษาการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวในหลายกลุ่ม

พฤติกรรม เช่น กลุ่มพฤติกรรมตามคุณธรรม (มัญญ ภูชลิบเงิน, 2547) กลุ่มพฤติกรรมการทำงาน (ธวัชชัย ศรีพรงาม, 2547) และกลุ่มพฤติกรรมสุขภาพ (รุจิเรศ พิษิตนานนท์, 2546) เป็นต้น

ดังนั้น การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ชาวบ้านได้รับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอดการกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมของคนรอบข้างในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ส่วนผลงานงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง อาทิ ผลงานวิจัยของ กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู (2546, หน้า 120) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 587 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาด ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่สอง ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาด เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 44% ในกลุ่มรวม ผลการวิจัยในทำนองนี้ ยังสอดคล้องเช่นเดียวกันกับผลงานวิจัยของ รุจิเรศ พิษิตนานนท์ (2546, หน้า 67) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 650 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างพฤติกรรมกินที่ดีจากบิดามารดามาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมากกว่า และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสากร สนามเขต (2550, หน้า 139-140) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 639 คน ถึงการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อมากมีพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตนมากกว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตนในนักเรียนในกลุ่มรวมได้ 34.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 4 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พระสวรรค์ ยมลีดา (2548, หน้า 118) ที่ได้ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 457 คน ถึง ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการ โรงเรียนวิถีพุทธ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจากสื่อมากมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่านักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจากสื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของ

ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนในกลุ่มรวมได้ 31.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร

ในการประมวลเอกสารข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่า การที่บุคคลเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง จะทำให้บุคคลเกิดการตัดสินใจที่จะปฏิบัติตัวในทางที่ดียิ่งขึ้น จึงทำให้คาดได้ว่า กลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มียุทธลักษณะตามสถานการณ์มากกว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้มากกว่า กลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่มีเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

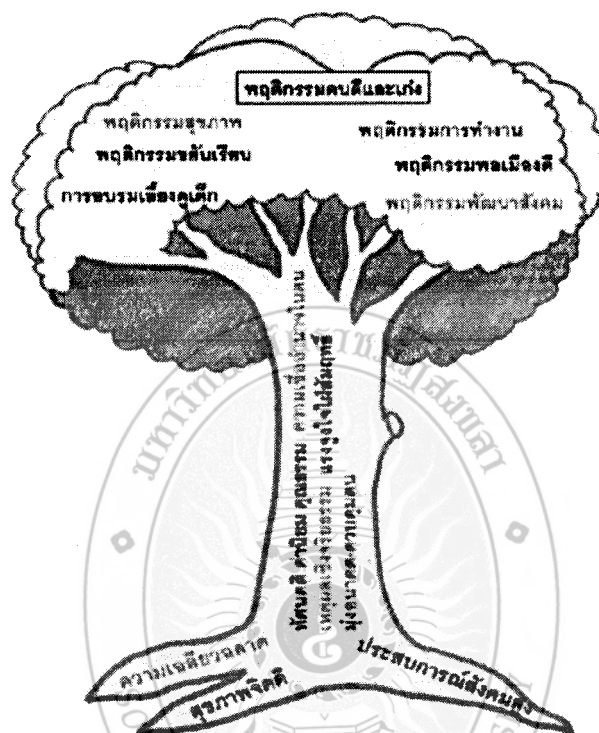
2.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในกลุ่มนักจิตวิทยาที่ว่า การที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลได้นั้น จะต้องทราบถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่มาของพฤติกรรมนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงนำสาเหตุหรือปัจจัยนั้น ๆ มาส่งเสริม สนับสนุน หรือพัฒนาให้มีขึ้นในบุคคล การพัฒนาจึงจะเป็นการพัฒนาที่ถูกต้องและมีความยั่งยืนมากที่สุด ดังนั้น เพื่อหาสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ที่ถือว่าเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่พึงประสงค์ คณะผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ของ ควงเคือน พันธุมนาวิ (2538) ซึ่งเป็นทฤษฎีจิตวิทยาทฤษฎีแรกของประเทศไทยที่สามารถเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับจิตลักษณะในแต่ละด้าน ที่แสดงถึงสาเหตุของคณดีและพฤติกรรมของคนเก่งว่า พฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวผู้กระทำโดยตลอด และสาเหตุทางจิตใจที่เกิดและเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นั้นมีอะไรบ้าง ทฤษฎีนี้สร้างจากผลการวิจัยที่เปรียบเทียบลักษณะทางจิตใจของผู้ที่มีพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ในปริมาณที่แตกต่างกัน ทั้ง ๆ ที่ผู้กระทำเหล่านี้ อยู่ในสถานการณ์เดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม อยู่ในรูปของต้นไม้ใหญ่ มี 3 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนที่เป็นราก (ภาพที่ 2.2) ในส่วนแรกคือ ดอกและผลไม้บนต้น แสดงถึงพฤติกรรมที่น่าปรารถนาในปริมาณมาก และพฤติกรรมที่ไม่น่าปรารถนาในปริมาณน้อย เช่น พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมอาสาพัฒนาชนบท พฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็ง ที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมของคนดีและคนเก่งนี้ มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม สาเหตุกลุ่มแรกอยู่ที่ลำต้นของต้นไม้ ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ คือ

- 1) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง
- 2) ความเชื่ออำนาจในตน

- 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4) เหตุผลเชิงจริยธรรม
- 5) ทักษะคุณธรรมและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือสถานการณ์นั้น

ภาพที่ 2.2 ทฤษฎีดั้งไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2538, หน้า 7)

จากทฤษฎีดั้งไม้จริยธรรม เมื่อนำมาใช้อธิบายให้เข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ นพฤติกรรมทางด้านที่น่าปรารถนาจะเกิดมาก และทางด้านที่ไม่น่าปรารถนาจะเกิดน้อยในบุคคลที่มี ลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- 1) เป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดกับตนในอนาคต เช่น สามารถที่จะอดได้ร้อ ได้ และกระทำการที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่ตนในวันข้างหน้า
- 2) มีความเชื่ออำนาจในตนว่า การกระทำที่เหมาะสมของตนจะก่อให้เกิดผลดีต่อตน และ การกระทำที่ไม่เหมาะสมจะก่อให้เกิดผลเสียต่อตนได้
- 3) มีความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรค กระทำการต่าง ๆ ตามที่ตั้งใจไว้ จนเป็นผลสำเร็จ ทั้งเป้าหมายย่อย ๆ และเป้าหมายใหญ่

4) มีความสุขุมรอบคอบเป็นตัวของตัวเอง หรือรู้จักเลียนแบบแต่สิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม ได้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะทางจิตใจหลายลักษณะที่จำเป็นต่อการเกิดพฤติกรรม และควรมีการพัฒนาลักษณะเหล่านี้ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการพัฒนา ซึ่งจิตลักษณะที่สำคัญที่ควรพัฒนาในเด็กและผู้ใหญ่ไทยคือ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน นอกเหนือจากการพัฒนาความเชื่อและทัศนคติที่เหมาะสม ซึ่งทำกันอยู่แต่เดิม และพบว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ถึงแม้กระทำติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน พบว่ายังไม่ค่อยได้ผล (Rodin and Salovey, 1989, p. 554 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2538, หน้า 165)

สำหรับในการศึกษาวิจัยนี้ ตัวแปรทางจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ตัวแปรส่วนหนึ่งเป็นจิตลักษณะเดิมที่มาจากทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม ได้แก่ สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน ซึ่งในส่วนต่อไปนี้เป็นผลการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะเดิมทั้ง 4 ตัวแปร กับกรณีมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.1 สุขภาพจิตดี กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

สุขภาพจิต เป็นลักษณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งลักษณะหนึ่งของมนุษย์ นักจิตวิทยาหลายแขนงพบว่า สุขภาพจิตเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่น ๆ และพฤติกรรมหลายประเภทของมนุษย์ โดยเฉพาะไอเซนค (Eysenck, 1970b, p. 60 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2520, หน้า 1) เชื่อว่าส่วนหนึ่งของสุขภาพจิตที่วัดได้เป็นลักษณะอาการทางประสาทร่วมกับความเฉลียวฉลาด และความชอบเข้าสังคมจะช่วยให้เข้าใจบุคคลนั้นได้อย่างลึกซึ้ง และอาจใช้ทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลได้อย่างแม่นยำ สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และงามดาว นินทานนท์, 2536, หน้า 38) สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นสาเหตุในการพัฒนาจิตอีก 5 ประการของคนดีและคนเก่ง สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมได้มาก แม้บุคคลมีสติปัญญา และประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดีก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์เต็มที่ (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2543, หน้า 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda, 1970 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2524, หน้า 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาสุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6

ประเภท คือ ทศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโตพัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพเกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภทนี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล

สุขภาพจิตดี ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึง การไม่รู้สึกริดกักรังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นเต็นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร ซึ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดีคนเก่งนั้น สุขภาพจิตเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2543, หน้า 55, 90)

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่น ๆ และพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งในงานวิจัยนี้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ซึ่งเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่เหมาะสม ดังนั้นการมีสุขภาพจิตดีของกลุ่มผู้ถูกศึกษา จึงน่าจะเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ด้วย ดังมีงานวิจัยที่สนับสนุนความคิดนี้

ผลงานวิจัยในอดีตที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มของผู้ใหญ่ ที่สนับสนุนว่าบุคคลที่มีสุขภาพจิตดีมักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนาสูงด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเภทกัน อาทิในระดับพนักงาน เช่น งานวิจัยของ ธวัชชัย ศรีพรงาม (2547) เรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย บุญรับศักดิ์มณี (2532) เรื่องการเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการ นอกจากนี้ยังมีในระดับของนักศึกษา เช่น งานวิจัยของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545, หน้า 99) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 400 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 169 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 231 คน กล่าวว่าพฤติกรรมรักษาระเบียบ คือ การที่บุคคลปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานที่ท่องเที่ยวของกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมหรือสร้างมลพิษ เช่น การรักษาความสะอาด ไม่เบียดเบียนทำลาย เป็นต้น พบว่า สุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมรักษาระเบียบ เมื่อร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 3 ตัว รวมเป็น 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบได้ 26.8% ในกลุ่มเพศหญิง และสุขภาพจิตเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของพฤติกรรมเดียวกัน เมื่อร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบได้ 34.2% ในนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัด ส่วนในระดับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยปรากฏผลในทำนอง

เดียวกันในพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมรักษีสัตว์ (สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร, 2546, หน้า 96, 109, 201) เป็นต้น

งานวิจัยที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มเด็ก ของสุภาสิณี นุ่มเนียน (2546, หน้า 100, 183) เรื่อง ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 576 คน โดยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 284 คน และอาศัยอยู่ในต่างจังหวัด 292 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมากมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย นอกจากนี้ในงานวิจัยยังพบอีกว่าสุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 4 ของพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนเมื่อร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 5 ตัว รวมเป็น 6 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ได้ 66.6% ในกลุ่มที่บิดามีการศึกษาระดับสูง

สุขภาพจิตกับพฤติกรรมไม่พึงปรารถนา เช่น งานวิจัยของ พิชัย มณีรักษ์ (2547, หน้า 89, 114, 176) ทำการศึกษาเรื่องการได้รับการฝึกอบรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 364 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และในงานวิจัยเดียวกันนี้ นักวิจัยยังพบอีกว่า สุขภาพจิตดี เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของพฤติกรรมก้าวร้าว เมื่อร่วมกับตัวทำนาย จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ อีก 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวได้ 31.7% ในกลุ่มรวม โดยพบรายละเอียดว่า สุขภาพจิตดีแปรผันไปทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมก้าวร้าว งานวิจัยของพูนฤดี สุวรรณพันธุ์ (2537, หน้า 67) เรื่องปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 416 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยคือ ฐานะค่อนข้างต่ำ ครอบครัวเคร่งครัดพุทธศาสนา มาก โรงเรียนส่งเสริมพุทธศาสนา มาก กลุ่มเพศหญิงในชุมชนพัฒนาน้อย ในงานวิจัยเดียวกันนี้พบอีกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี เป็นผู้ที่มีการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสมน้อยกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตไม่ดี ผลเช่นนี้พบในกลุ่มเพศชายและโรงเรียนที่ส่งเสริมพุทธศาสนา มาก

จากการประมวลเอกสารสามารถสรุปได้ว่า สุขภาพจิตดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมน่าพึงปรารถนา เช่น พฤติกรรมรักษีสัตว์ พฤติกรรมการรับผิดชอบต่อหน้าที่ พฤติกรรมการทำตนน่าคบหา พฤติกรรมกตัญญูกตเวที พฤติกรรมสุภาพเรียบร้อย พฤติกรรมรักษาระเบียบ พฤติกรรมไม่ก้าวร้าว พฤติกรรมไม่ทะเลาะวิวาท ทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีสุขภาพจิตดีมาก น่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

2.4.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามที่ตนเองคาดหวังไว้นั้น มักจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีการวางแผนในการดำเนินงานเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ พร้อมกันนั้นจะต้องสามารถสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานเพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นได้ด้วย ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีจิตลักษณะและทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่เรียกว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน (Future Orientation and Self Control) ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่สำคัญหนึ่งในแปดด้านของจิตลักษณะต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543, หน้า 7)

มุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือ มุ่งอนาคต (Future Orientation) หมายถึง ลักษณะทางจิตประเภทหนึ่งของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ (De Volder & Lens, 1982; ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547, หน้า 3-5) ได้แก่ 1) เป็นความสามารถคาดการณ์ไกล ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งในระยะเวลาอันใกล้และในระยะเวลาอันไกล ซึ่งเป็นการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ในเชิงนามธรรม เพื่อเป็นคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำของตนในปัจจุบัน อาทิ เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย เพื่อการมีสุขภาพที่ดีในอนาคต เป็นต้น ซึ่งความสามารถเช่นนี้จะปรากฏในบุคคลปกติตั้งแต่วัยรุ่นเป็นต้นไป (Calster et al., 1987; ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547, หน้า 4) 2) เป็นความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น อาจเกิดกับตนได้เช่นเดียวกับที่จะเกิดกับผู้อื่น ซึ่งแสดงถึงความไม่ประมาท บุคคลที่ไม่ประมาทมักเอาบทเรียน หรือเหตุการณ์ที่เกิดกับบุคคลอื่น แล้วก่อให้เกิดผลที่ทั้งน่าปรารถนา หรือไม่น่าปรารถนา มาเป็นอุทาหรณ์ แล้วคิดหาทางป้องกันมิให้ตนประสบเหตุการณ์ดังกล่าว หรือนำบทเรียนที่ก่อให้เกิดผลดีมาเป็นตัวอย่าง แล้วปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ย่อท้อ และ 3) สิ่งที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตมีคุณค่าหรือความสำคัญที่ไม่ลดลง ผู้ที่มุ่งปัจจุบันมักมองเห็นคุณค่าของรางวัลที่ตนจะได้รับในทันทีว่ามีคุณค่าเต็มบริบูรณ์ แต่ถ้ารางวัลนั้นตนจะไม่ได้รับในทันที โดยจะได้รับในอนาคต อาทิ สัปดาห์หน้า หรือเดือนหน้า บุคคลที่มุ่งปัจจุบันจะเห็นว่ารางวัลที่ต้องรอคอยนั้นลดคุณค่าลงทันที ตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นกล่าวคือ ต้องคอยไม่นานนัก รางวัลนั้นก็อาจจะยังมีค่าอยู่บ้าง แต่น้อยกว่าที่จะได้รับรางวัลนั้นในทันที ส่วนผู้ที่มุ่งอนาคตสูงนั้น จะมองเห็นคุณค่า หรือความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดกับตัวเขาในอนาคต ในปริมาณที่เท่ากันหรืออาจจะมากกว่าที่จะเกิดกับเขาทันทีในปัจจุบัน อาทิ มีคนจะให้ตัวเครื่องบินฟรีไปเที่ยวต่างประเทศในวันนี้ แต่

บุคคลผู้รับยังมีงานติดพันอยู่ จึงเลือกที่จะรับตัวฟรี โดยจะขอรอไปรับในอีกสามเดือนข้างหน้า เป็นต้น

โดยสรุปผู้ที่มีมุงอนาคต คือ ผู้ที่สามารถในการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตน และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความเพียรพยายาม เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

สำหรับส่วนที่สองคือ การควบคุมตน ซึ่งการควบคุมตนเองของบุคคลนั้น เป็นความสามารถในการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทึก (2520, หน้า 35) การควบคุมตน หรือที่เรียกทั่วไปว่า “วินัยในตนเอง” นั้นหมายถึง การบังคับตนเอง การปรับปรุงตนเอง หรือการจัดระเบียบพฤติกรรมบางชนิดของตนเอง เพื่อสร้างพฤติกรรมใหม่ หรือเพิ่มพฤติกรรมที่ต้องการให้มากยิ่งขึ้น โดยการจัดการของตนเอง และไม่ต้องพึ่งการควบคุมบังคับจากผู้อื่น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547, หน้า 7-8) ซึ่งการควบคุมตน (Self Control) สามารถกระทำได้โดยหลักการสำคัญ 4 ประการ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547: 1-14) คือ 1) การตั้งเป้าหมายย่อยและเป้าหมายหลักที่ต้องการ 2) สังเกตพฤติกรรมเพื่อหาทางปรับปรุง 3) สร้างสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรม และ 4) เมื่อเกิดแล้วก็พยายามหาทางอนุรักษ์พฤติกรรมนั้น โดยการให้รางวัลตนเองหรือบอกให้ผู้อื่นให้รางวัลก็ได้

ทั้งนี้ ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการ คือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมา ตามที่ตนต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจ วิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะช่วยพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2538, หน้า 92-93)

ดังนั้น มุ่งอนาคต และควบคุมตน จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรกบุคคลมองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้นต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้น หรือมีการควบคุมเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกล มุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มีปัจจุบันสูง มักขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคต จึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น การทะเลาะวิวาท ชกต่อย การโกงการเล่นเกมส์ เป็นต้น

จากการประมวลเอกสารนี้ สรุปได้ว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเห็นถึงความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วณิชานนท์, 2536, หน้า 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมการอดใจรอได้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคต แทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม, 2520, หน้า 35)

สำหรับในงานวิจัยนี้ มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นถึงความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดใจรอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคตของชาวบ้าน

ในส่วนของผลงานวิจัยในอดีตปรากฏผลที่สนับสนุนว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก มักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเภทกัน อาทิ ในระดับนักศึกษา เช่น พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (นิภาพร โชติสุดแสนท์ 2545) ส่วนในระดับนักเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยปรากฏผลในทำนองเดียวกันในพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า (ฐานันตร์ เปียศิริ, 2545) พฤติกรรมการลดปริมาณขยะ (ลินดา สุวรรณดี, 2543) และในระดับนักเรียนประถมศึกษา เช่น พฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม (รัตนา ประเสริฐสม, 2530) เป็นต้น

ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นคนดี และคนเก่ง ดังเช่น ผลการวิจัยของพูนฤดี สุวรรณพันธุ์ (2537, 135) ได้ทำการศึกษานักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 416 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีศีล 5 สูง

กว่านักเรียนที่มีลักษณะนี้ต่ำ พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ส่วนงานวิจัยของสุริยะ พันธุ์ดี (2536) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 – 5 จำนวน 540 คน ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดพุทธศาสนาในโรงเรียนกับจิตลักษณะ และพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า ในกลุ่มรวมนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนสูงเท่าใด จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อยกว่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องพรรณ แววิเศษ (2534) ศึกษาวัยรุ่นชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากวิทยาลัย 4 แห่ง จำนวน 250 คนแบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และเพื่อนของนักศึกษาดังกล่าวที่ไม่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท พบว่าการมุ่งอนาคต ร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท สามารถทำนายลักษณะการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสมได้ 31 % ในกลุ่มรวม โดยมีทัศนคติและลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวทำนายที่สำคัญ

นอกจากนั้นในการวิจัยหลายเรื่องพบว่า ตัวแปรทางจิตหลายด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมหนึ่งๆ ได้มากกว่าตัวแปรทางจิตด้านเดียว หรือน้อยด้าน เช่น การวิจัยพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใหญ่ไทยที่ต้องใช้จิตลักษณะรวมกันถึง 3 ตัว จึงพบความแตกต่างของพฤติกรรม (อุบล เลี้ยววาริณ, 2536) ดังนั้นจึงสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า จิตลักษณะหลายด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำฯ ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน) ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้มากกว่า จิตลักษณะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว

จากงานวิจัยข้างต้นที่ได้ประมวลมานั้น จะเห็นได้ว่า หากผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนเองมาก จะมีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนามากตามไปด้วย ดังนั้น จึงทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนมาก มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ฯ มากกว่า ชาวบ้านที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมน้อย

2.4.3 การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน หรืออาจเรียกได้ว่าความกตัญญูต่อบุคคล ต่อทรัพยากรธรรมชาติ ต่อประเทศชาติ นั้นเอง โดยที่บุคคลควรตระหนักในตนเองเสมอว่า หากตนเองหรือผู้ใดก็ตามนั้น ไม่ได้รับการเอื้ออำนวยในบางสิ่งบางอย่าง อาทิ การเลี้ยงดูบุตร โดยพ่อแม่ ครูผู้ให้การศึกษา ต้นไม้ที่ให้ร่มเงา หรือแม้แต่แผ่นดินที่เป็นที่เกิด ที่พักอาศัย เป็นต้น บุคคลผู้นั้น อาจมิได้ดำรงชีวิตอยู่อย่างราบรื่นได้ง่าย ซึ่งการรับรู้คุณค่าความดีนี้เป็นจิตลักษณะที่น่าพึงปรารถนาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในบุคคลที่มีการรับรู้ถึงคุณค่าความดีนั้น แล้วรู้สึกอยากที่จะตอบแทนต่อสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิตที่มีบุญคุณต่อตนเอง โดยการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินถือเป็นความกตัญญูที่ยิ่งใหญ่

เพราะผู้ที่รับรู้คุณความดีของแผ่นดินแล้วนั้น จะตอบแทนแก่ประเทศชาติซึ่งสามารถส่งผลอย่างกว้างขวางมากมาย เช่น การให้สิ่งของที่จำเป็นแก่เพื่อนร่วมชาติที่ยากไร้ การให้คำแนะนำที่ดีต่อชุมชนสังคม ไม่ก่อความเดือดร้อนที่ส่งผลต่อผู้อื่น และส่วนรวม เป็นต้น

สำหรับการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ได้มีนักวิชาการคือ อุบล เลี้ยววาริณ (2551, หน้า 4) ได้อธิบายถึงความรู้สึกในบุญคุณ (Gratitude, Gratefulness) หรือความกตัญญูรู้คุณ ว่าเป็นจิตลักษณะอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ถึงสิ่งที่มีคุณค่า ที่มีบุคคลหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ได้กระทำให้เกิดประโยชน์ที่น่าปรารถนาแก่ตน แล้วเกิดจิตสำนึกพร้อมทำการตอบแทน ทั้งนี้การรับรู้เป็นการรับรู้โดยการรู้สึกเข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่น เห็นอกเห็นใจ จิตสำนึกในการรู้สึกรับผิดชอบตอบแทนกับสิ่งที่ตนได้รับสิ่งดี ๆ จากผู้อื่น ทั้งจากสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือจากโลก และสิ่งแวดลอมทั้งหมด นอกจากนี้ ความรู้สึกในบุญคุณสามารถจำแนกได้ตามความละเอียดอ่อนจากจิตใจและสิ่งแวดลอมที่ตนได้รับ มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาในการจำแนกสิ่งที่รับรู้ทั้งที่เป็นรูปธรรม เช่น ความรู้สึกบุญคุณของผู้มีพระคุณที่เป็นบุคคล ได้แก่ พ่อแม่ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณอื่น ๆ เป็นต้น และสิ่งที่รับรู้นามธรรม เช่น การรับรู้บุญคุณสิ่งที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความรู้สึกบุญคุณชาติ ศาสนา แผ่นดินเกิด ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ทั้งนี้มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันในเรื่องระดับสติปัญญากับการรับรู้ความกตัญญูทศเวที ซึ่งพบในนักเรียนว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงมีความกตัญญูทศเวทีมากกว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ (ละมัย สุวรรณสิงห์, 2547, หน้า 93)

อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในบุญคุณนั้น เกิดขึ้นได้จาก 1) การได้รับการปลูกฝังอบรมจากครอบครัว 2) การปลูกฝังอบรมในโรงเรียน 3) การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้อื่น 4) การได้รับการอบรมพิเศษถึงความรู้สึกในบุญคุณ และ 5) การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากคนรอบข้าง ทั้งนี้สาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวส่งผลต่อความรู้สึกถึงการมีบุญคุณ และความพร้อมที่จะตอบแทนผู้มีบุญคุณ อีกทั้งยังสามารถแผ่ขยายความรู้สึกที่ดีไปยังบุคคลอื่น ๆ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีงามในการรู้สึกถึงบุญคุณด้วย (อุบล เลี้ยววาริณ, 2551, หน้า 4) ตัวอย่างการวิจัยที่พบว่าสาเหตุดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์กับความกตัญญู เช่น การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยผู้ปกครองนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความกตัญญูทศเวทีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุชีรา บุญทัน, 2541, หน้า 63-64)

การรับรู้คุณความดีของคนและแผ่นดินจึงพอสรุปได้ว่า หมายถึง การรับรู้ต่อสิ่งที่บุคคลหรือสภาพแวดล้อมกระทำให้แก่ตน โดยสิ่งที่กระทำให้ตนนั้นเป็นสิ่งที่มีความค่า มีประโยชน์ต่อผู้ได้รับ และผู้ที่ได้รับสิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์นั้นเกิดจิตสำนึกในความพร้อมที่จะตอบแทนแก่บุคคลชาติ ศาสนา แผ่นดิน หรือสิ่งที่ให้ประโยชน์นั้นแก่ตน

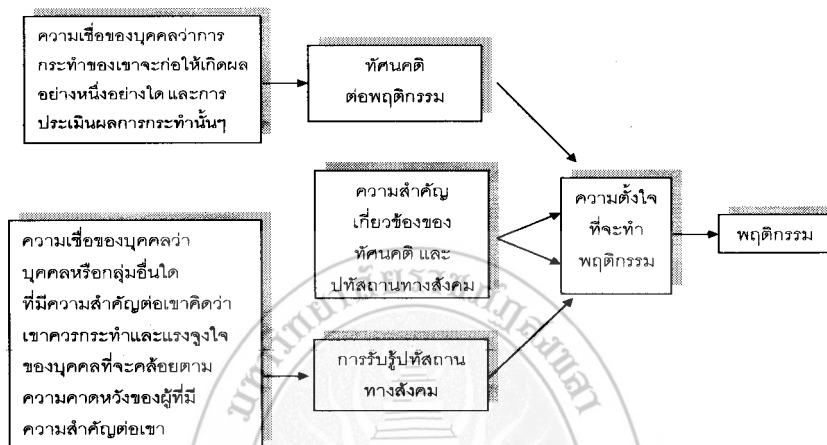
สำหรับผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้คุณค่าชีวิต ยังมีผู้ทำการศึกษาวิจัยไม่มากนัก อาทิ ผลงานวิจัยของ วิชญญา วัฒน โธ (2546, หน้า 56-57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและจากหัวหน้างานกับพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร โดยมีความกตัญญูตเวทีเป็นตัวแปรกำกับ ผลการวิจัยปรากฏว่า พนักงานที่มีความกตัญญูตเวทีสูง มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร กับความสำนึกในหน้าที่มากกว่า พนักงานที่มีความกตัญญูตเวทีต่ำ ส่วนงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551, หน้า 75-80) ได้วิจัยการรับรู้คุณค่าชีวิตของบุคคลกับพฤติกรรมกรรมการ ออม กลุ่มที่ใช้ศึกษาได้แก่นักเรียน จำนวน 482 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีการรับรู้คุณค่าชีวิตของบุคคลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการ ออมมาก พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม และนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก นอกจากนี้ ผลงานวิจัยของ วรบุษ ลิปิยารักษ์ (2552, หน้า 191-198) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการ ฟังตนเอง ในผู้สูงวัย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 441 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดิน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 เมื่อร่วมกับตัวแปร การเปรียบเทียบทางสังคม ความรู้สึกสูญเสีย และ ประสิทธิภาพสูญเสีย ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .50 , .19 , -.17 และ -.10 สามารถทำนายความพอใจในชีวิตได้ 48.7 % ซึ่งหมายความว่า ผู้สูงอายุที่ยังมีการเปรียบเทียบทางสังคมมาก ยังมีการรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดินมาก เป็นผู้ที่มีความรู้สึกสูญเสียน้อย และมีประสิทธิภาพสูญเสียน้อย ผู้สูงอายุผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความพอใจในชีวิตมาก

จากงานวิจัยข้างต้นที่ได้ประมวลมานั้น จะเห็นได้ว่า หากผู้ที่รับรู้คุณค่าชีวิตของบุคคลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากด้วย เช่น มีความสำนึกในหน้าที่มาก มีพฤติกรรมกรรมการ ออมมาก มีความพอใจในชีวิตมาก เป็นต้น ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ถึงคุณค่าชีวิตของแผ่นดินมาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนมากกว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ถึงคุณค่าชีวิตของแผ่นดินน้อย

2.5 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การศึกษาเกี่ยวกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทฤษฎีที่สามารถอธิบายจิตลักษณะตามสถานการณ์ได้ดี คือ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Reasoned Action Theory) ของ Ajzen and Fishbein (1980, pp. 5-11) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคล โดยมีความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ ทางสถานการณ์จิตลักษณะในเชิงเหตุผลอย่างชัดเจน ทฤษฎีนี้อธิบายได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของจิตหรือเจตนาของบุคคลนั้น โดยการใช้อินพุตที่มีอยู่ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด หรือมีอิทธิพลต่อเขา ผ่านการรับรู้ปทัสถานทางสังคม และความเชื่อของผลที่เกิดจากการกระทำของเขาว่าควรกระทำหรือไม่ ผล

ที่เกิดขึ้นดีหรือเสีย ซึ่งเป็นการประเมินค่าของสิ่งนั้นๆ ที่เขาได้พบเห็นทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมที่เขาเกี่ยวข้องด้วย จากการรับรู้และประเมินพฤติกรรมผ่านสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้ความตั้งใจที่กระทำพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมแตกต่างกัน (Ajzen and Fishbein, 1980, pp. 5-11) ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและองค์ประกอบที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล (Ajzen and Fishbein, 1980)

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่สำคัญ 2 ตัวแปรจากทฤษฎีนี้ คือ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.5.1 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ทัศนคติ เป็นลักษณะทางจิตประเภทหนึ่งที่เป็นปัจจัยรากฐานที่สำคัญโดยสะท้อนออกมาให้เห็นในรูปของพฤติกรรมการแสดงออก ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงหรือความรู้สึกในการประเมินสัญลักษณ์ วัตถุ หรือแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในหมู่ของนักจิตวิทยาสังคมส่วนใหญ่ว่า ทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่มีความสอดคล้องในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคล มากกว่าลักษณะทางจิตประเภทอื่น ๆ เพราะทัศนคติจะเป็นตัวชี้นำการกระทำของบุคคล บุคคลคิดอย่างไรก็มักกระทำอย่างนั้น การที่เรารับรู้ถึงทัศนคติของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น มีความสำคัญต่อการ

ตอบสนองทางสังคมของบุคคลนั้นมาก กล่าวคือบุคคลมีพฤติกรรมอย่างไร หรือทำสิ่งใดลงไป ทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของคนนั้น ๆ และบุคคลมี ทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยที่ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น ต้องมีความมั่นคงถาวร และยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากการได้รับแนวคิด ความรู้ ประสบการณ์ชีวิต การเรียนรู้ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นต้น

ทัศนคติ (Attitude) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: หน้า 393) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็น ส่วน ทิพย์วรรณ กิตติวิบูลย์ (2545, หน้า 4) ได้ให้ความหมายทัศนคติ ว่าหมายถึง จิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคลอยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้อิงประเมินค่าของบุคคล เกี่ยวกับสิ่งนั้นคือ ความรู้สึกว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือโทษมากน้อยเพียงใด ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางชอบพอน้อยต่อสิ่งนั้น เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลนั้นย่อมจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้น ไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น นอกจากนี้ การตี ฟังสำราญ (2551, หน้า 25) อธิบายไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้และความรู้สึก องค์ประกอบของทัศนคติในแง่ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกกินความไปถึงความรู้ต่าง ๆ อารมณ์ทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลและเหตุผลและความรู้ตามที่เป็นจริงและกินความกว้างไปจนถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกริยาตอบกลับตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่างๆ เช่น โดยการกล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพราะเหตุใดจึงชอบหรือไม่ชอบ หรือสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับอีกสิ่งหนึ่งอย่างไร

ทั้งนี้ ทัศนคติ มีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ 1) มีทิศทาง (Direction) กล่าวคือ ทัศนคติจะมีทิศทางไปในทางบวก เป็นประโยชน์ พพอใจ มุ่งให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และทิศทางลบเห็นโทษ ไม่พอใจ ไม่พอใจ มุ่งที่จะหลีกเลี่ยงหรือทำลาย และ 2) มีปริมาณ (Magnitude) กล่าวคือ มีความเข้มแข็งหรือความรุนแรง อาทิ อาจจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งรุนแรงมากและอีกสิ่งหนึ่งน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้นหรือความพัวพันของบุคคลต่อเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ งามตา วนิทานนท์ (2535, หน้า 210-264) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคติว่ามี 3 ประการ คือ 1) องค์ประกอบทางการรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Component) เดิมใช้ในความหมายของการรู้จัก ความเชื่อ ตลอดจนข้อสันเทศทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้น แต่องค์ประกอบนี้จะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วยคือ ทางดีหรือเลว มีประโยชน์หรือโทษ จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริง (fact) ตามปกติเท่านั้น เนื้อหาที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบนี้คือ ความเชื่อเชิงประเมินค่า ว่าสิ่งนั้นดี

หรือเลว มีประโยชน์หรือโทษอย่างไร ดังนั้น การวัดองค์ประกอบแรกของทัศนคติอย่างถูกต้อง จะต้องวัดความรู้สึกเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นของบุคคล 2) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) ทัศนคติดีมีลักษณะสำคัญคืออารมณ์ของบุคคล เกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นเช่นเดียวกับองค์ประกอบแรก ความรู้สึกของบุคคลก็จะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางด้วย ซึ่งหมายถึงความชอบ ความไม่ชอบสิ่งหนึ่ง หรือความพอใจ ไม่พอใจสิ่งหนึ่ง และสอดคล้องกับองค์ประกอบแรกของเขาด้วย กล่าวคือ ถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดดี มีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบพอใจสิ่งนั้น ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งนั้นเลวหรือมีโทษบุคคลก็จะไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น องค์ประกอบนี้มีเนื้อหาที่อาจจะวัดได้ ไม่หลากหลายเท่าองค์ประกอบแรก แต่ก็ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ และ 3) องค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ (Action Tendency Component) เนื่องจากทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ที่ต้องศึกษาแยกต่างหากจากพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น องค์ประกอบนี้จะเป็นการรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือเป็นการการวัดปริมาณของพฤติกรรม โดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องเป็นลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เจตนาที่จะกระทำหรือความมุ่งกระทำ องค์ประกอบนี้จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าองค์ประกอบอื่น

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง กล่าวคือ ในการศึกษาวิจัยนั้นต้องมีวัดทัศนคติให้ครอบคลุมทั้งสามองค์ประกอบ หรือวัดองค์ประกอบที่ 3 อย่างเดียว เพราะเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะกระทำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำนายพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่เกิดขึ้นก่อนทำนายพฤติกรรม โดยมีความใกล้ชิดกับพฤติกรรมมากที่สุด ดังนั้นองค์ประกอบนี้จึงสามารถที่จะทำนายพฤติกรรมได้แม่นยำที่สุด และที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการศึกษาวิจัยทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรมนั้น ต้องศึกษาทัศนคติที่ดีโดยเฉพาะเจาะจง หรือตรงกับพฤติกรรมที่ศึกษา (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2524 อ้างถึงใน ชนม์นิกา วรกวิน และลินดา สุวรรณคดี, 2547)

ดังนั้น การที่ชาวบ้านมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง ความรู้สึกเชิงประเมินค่าต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ว่าเป็นประโยชน์ หรือเป็นโทษ มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และมีเจตนาที่จะแสดง หรือไม่แสดงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างน้อยเพียงใด

สำหรับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของบุคคลนั้น พบได้ในงานวิจัยหลายเรื่องที่ปรากฏว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก ก็จะมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนานั้นมากตามไปด้วย เช่น ผลงานวิจัยของ วรรณะ บรรจง (2546, หน้า 79) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในเขตภาคใต้ จำนวน 985 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทักษะคิดต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูได้ 29% ในกลุ่มร่วม

ผลงานวิจัยของ พัชรีย์ รัตนพันธ์ (2551, หน้า 68) ศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทักษะคิดต่อการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยร่วม เมื่อร่วมกับตัวแปรแรงจูงใจในการทำงานวิจัย และการรับรู้ข่าวสารด้านการวิจัย สามารถทำนายในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 50.1

ผลงานวิจัยของ ธรณ์ธัญย์ อำภานุกิจ (2551, หน้า 71) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทักษะคิดที่มีต่อการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน เมื่อร่วมกับตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน และการรับรู้ข่าวสารด้านประหยัดพลังงานไฟฟ้า สามารถทำนายในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 23.5

จากผลการประมวลเอกสารข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การมีทักษะคิดที่ดีย่อมส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากตามไปด้วย ในการวิจัยครั้งนี้ จึงคาดว่าชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทักษะคิดที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก เป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทักษะคิดที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน้อย

2.5.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งนั้น ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ องค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือ ความพร้อมหรือความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง มักจะเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้มีการรับรู้และมีการประเมินค่าความรู้ที่ได้มานั้นว่า ตนเองมีความรู้สึกพึงพอใจ ชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้น ๆ หรือไม่ แล้วจึงจะเกิดองค์ประกอบที่สามของทัศนคตินี้ขึ้นก็คือ ความพร้อมที่จะกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับความรู้และความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมนั้น ๆ (ทวิวัฒน์ บุญชิต, 2530) ซึ่งตามทฤษฎีเหตุผลของการกระทำได้มองความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดแนวโน้มที่จะกระทำ

(Fishbein and Ajzen, 1981) แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในการวัดพฤติกรรมได้โดยตรง เพราะความพร้อมที่จะกระทำเป็นลักษณะทางจิต แต่สามารถนำไปใช้สำหรับในการวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรมได้ โดยวัดที่ความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

สำหรับความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เนื่องจากความพร้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าชาวบ้านมีความพร้อมที่จะสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน

ทั้งนี้ ความพร้อมที่จะกระทำ ซึ่งเป็นขั้นหนึ่งของลำดับขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่าง คือ 1) วุฒิภาวะ หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีความสามารถในอันที่จะทำอะไรได้เองตามธรรมชาติ โดยที่ความสามารถ นั้นไม่ได้เกิดจากการฝึกฝนหรือการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วุฒิภาวะของบุคคล แสดงออกได้ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2) ประสบการณ์เดิม การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์เดิม ครูจึงมักใช้เป็นแนวทาง ในการเตรียมเนื้อหาบทเรียนให้ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ให้เหมาะแก่การเรียนรู้ได้ การที่ประสบการณ์เดิมมีผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทางจิตวิทยาเรียกว่าเกิด “การถ่ายโยงการเรียนรู้” ทักษะเดิม ความรู้เดิม เป็นพื้นฐานทำให้เกิดความพร้อมในการเรียน และ 3) แรงจูงใจ เป็นความเต็มใจหรือความใคร่ที่จะเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจที่ดี คือ การสนองความต้องการของผู้เรียน เด็ก ๆ มักต้องการให้คนอื่นยอมรับ ต้องการความเอาใจใส่และต้องการความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความพร้อม

ในการศึกษาความพร้อมที่จะกระทำ ของนักวิจัยที่ผ่านมาได้มีการให้คำนิยามไว้ดังนี้ เช่น งานวิจัยของอรทัย มีสวัสดิ์ (2542, หน้า 43) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการใช้บริการของนักศึกษาปริญญาโท โดยให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อมที่จะมาใช้บริการธนาคาร คือ ความพร้อมที่จะมาใช้บริการฝากเงินทุกประเภทหรือถอนเงินที่ฝากไว้กับธนาคาร ส่วนงานวิจัยของ บุญทริกา ราชอาจ (2548, หน้า 42-43) ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้คำนิยามความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมไว้ว่า คือ ความมุ่งมั่น ตั้งใจหลีกเลี่ยงหรือยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น การยินดีต่อแถวเพื่อเข้ารับบริการ การหลีกเลี่ยงที่จะเสียค่าบริการ เป็นต้น สำหรับงานวิจัยของธนรัตน์ เก่งสกุล (2548, หน้า 39-40) ศึกษาเกี่ยวกับการความตั้งใจใฝ่รู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้คำนิยามของความพร้อมที่จะอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่า คือ ความพร้อมความยินดีหรือการหลีกเลี่ยงที่จะอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการใช้นวัตกรรมของนักศึกษา อาทิ งานวิจัยของ ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547,

หน้า 223) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษา โดยความพร้อมที่จะใช้อินเตอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรทัศนคติที่ดีต่อการใช้ อินเตอร์เน็ต มีการให้วัดความพร้อมในการใช้อินเตอร์เน็ต ในเชิงของความพร้อมที่จะใช้อินเตอร์เน็ตในทางที่เป็นประโยชน์ เช่น ความพร้อมที่จะค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต และหลีกเลี่ยงการเล่นพนันออนไลน์ เป็นต้น

จากการประมวลเอกสารข้างต้น ความหมายของความพร้อมสามารถสรุปสำหรับการวิจัยนี้ ความหมายของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง ความพร้อม ความยินดีที่จะกระทำการสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือหลีกเลี่ยงการกระทำใดที่แสดงถึงการต่อต้านการสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เช่น การยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิก เข้าร่วมกิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นต้น ซึ่งวัดโดยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากพื้นฐานของ วุฑฒิ พันธุมนาวิ และดุจเดือน พันธุมนาวิ (2556)

สำหรับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่าง ๆ เช่น ผลงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543, หน้า 241-246) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 480 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความตั้งใจที่ศึกษาในรูปแบบของความพร้อมกระทำ เป็นตัวแปรสำคัญลำดับแรกที่ทำนายพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักเรียนทั้งกลุ่มรวม ทำนายได้ร้อยละ 52.20 ซึ่งหมายความว่า ยิ่งนักเรียนที่มีความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากขึ้น ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากขึ้น ไปด้วย

นอกจากนี้งานวิจัยของ สุภาสินี นุ่มเนียน (2546, หน้า 185-187) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 576 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นตัวแปรสำคัญลำดับสองที่ทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัว และพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียน ในกลุ่มรวมได้ 47.9 % และ 63.9 % ตามลำดับ

จากผลการประมวลเอกสารในส่วนนี้ สรุปได้ว่า ถ้าบุคคลมีความความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่าง ๆ มาก ก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากตามไปด้วย ดังนั้น จึงคาดได้ว่าชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก เป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative Study) ระหว่างตัวแปรทางด้านลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะของชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ โดยการศึกษาวิจัยนี้ ได้มีการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถามต่าง ๆ ตลอดจนการนำแบบสอบถามที่มีคุณภาพสูงมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

สำหรับในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวัดตัวแปร วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือวัดตัวแปร วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหญ้าแดง หมู่ที่ 2 บ้านควนโพธิ์ หมู่ที่ 3 บ้านโคกพิลา หมู่ที่ 4 บ้านเกาะเนียง หมู่ที่ 5 บ้านใหม่ หมู่ที่ 6 บ้านห้วยลึก และหมู่ที่ 7 บ้านโคกไคร รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,301 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรในตำบลควนโพธิ์

หมู่ที่ (บ้าน)	จำนวนประชากร		รวม
	ชาย	หญิง	
หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหญ้าแดง	336	370	706
หมู่ที่ 2 บ้านควนโพธิ์	571	587	1,158
หมู่ที่ 3 บ้านโคกพิลา	121	123	244
หมู่ที่ 4 บ้านเกาะเนียง	375	370	745
หมู่ที่ 5 บ้านใหม่	565	525	1,090
หมู่ที่ 6 บ้านห้วยลึก	334	346	680
หมู่ที่ 7 บ้านโคกไคร	335	343	678
รวม	2,637	2,664	5,301

แหล่งที่มา : สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลควนโพธิ์ (<http://khuapho.go.th>)

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล Hair, Black, Babin, Anderson, and Tatham (2006, pp.741-742) แนะนำว่า ตัวอย่างที่ใช้ควรมีขนาดตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไป สำหรับในกรณีที่โมเดลไม่ซับซ้อนมาก ส่วน Golob (2003, p.9) แนะนำว่า การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลด้วยวิธีประมาณค่าแบบ maximum likelihood ควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 15 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งจากการประเมินจำนวนตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลของการวิจัยนี้ คือ โมเดลการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา พบว่า มีจำนวนตัวแปรสังเกตได้ประมาณ $32 \times 15 = 480$ ตัวอย่าง ที่ใช้ในการออกแบบสอบถามครั้งนี้ และเมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ปรากฏว่าข้อมูลที่เก็บได้และมีความสมบูรณ์นั้นรวมทั้งสิ้น 581 ตัวอย่าง

2. การสุ่มตัวอย่าง สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience

Sampling) (Gravetter & Forzano, 2012, pp. 151-152) จากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน

3.2 เครื่องมือวัดตัวแปร

เครื่องมือวัดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 5 ส่วน รวมทั้งหมด 11 ชุด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่

- 3.1) แบบสอบถามทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 3.2) แบบสอบถามความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสถานการณ์ ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ได้แก่

- 4.1) แบบสอบถามการรับรู้ที่สถานทางสังคม
- 4.2) แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 4.3) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ
- 4.4) แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตลักษณะเดิมของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 3 ชุด ได้แก่

- 5.1) แบบสอบถามสุขภาพจิตดี
- 5.2) แบบสอบถามมุ่งอนาคตควบคุมตน
- 5.3) แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวัด

3.3.1 การสร้างเครื่องมือวัด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 11 แบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลา และการเข้าร่วมกิจกรรมฯ โดยเป็นคำถามแบบเป็นตัวเลือกเพียงคำตอบเดียว และเติมคำตอบในช่องว่าง ซึ่งนำผลนี้มาเพื่อใช้วิเคราะห์ในการบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและนำไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นในโมเดลต่อไป

2. แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการให้การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผล ที่ได้ร่วมลงมือทำในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 2.93 ถึง 20.12 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.22 ถึง 0.89 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 9.46 ถึง 29.85 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.40 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (การปฏิบัติตน)

* ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด

จริง

ค่อนข้างจริง

ค่อนข้างไม่จริง

ไม่จริง

ไม่จริงเลย

สนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 10.01 ถึง 20.95 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.48 ถึง 0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 13-78 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ความพร้อมของฉันท)

* หากมีคนชักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันทตั้งใจจะเข้าร่วมทันที

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. แบบสอบถามการรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านรับรู้ว่าคุณรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้าน มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไรบ้าง ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.62 ถึง 8.40 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.46 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคมข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 10.12 ถึง 18.31 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.34 ถึง 0.65 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (ความคิดเห็นของคนรอบข้าง)

* คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูล และความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจากสื่อต่างๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 14 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.07 ถึง 15.17 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.28 ถึง 0.82 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ข้อมูลที่เก็บจริง (n=581) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 11.20 ถึง 19.76 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.45 ถึง 0.66 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 14-84 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ประสบการณ์ที่ฉันรับรู้)

* มีแต่คนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้าน ประเมินการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลข่าวสาร การ สนับสนุนอุปกรณ์ในการพัฒนา เป็นต้น ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่า อำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.21 ถึง 10.10 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.40 ถึง 0.69 มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ .88 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัด การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ข้อมูลที่เก็บจริง (n=581) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่ เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 11.90 ถึง 16.88 พิสัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.47 ถึง 0.60 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และมี พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้ คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้ คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจาก ภาครัฐสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (หน่วยงานภาครัฐ)

* หน่วยงานภาครัฐ มักให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้าน ประเมินการรับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอดการกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรม

ของคนรอบข้างในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.45 ถึง 11.40 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.39 ถึง 0.71 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ข้อมูลที่เก็บจริง (n=581) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 15.20 ถึง 19.00 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.49 ถึง 0.61 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง)

* คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาอยู่เสมอ

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. แบบสอบถามสุขภาพจิตดี เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินสภาวะทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสบายใจ ไม่หวาดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมาธิและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามดาว นินทานนท์ (2536) จำนวน 10 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.21 ถึง 13.73 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.29 ถึง 0.85 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการ

ตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดสุขภาพจิตดี ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 17.47 ถึง 43.09 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.55 ถึง 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง)

* ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

.....

10. แบบสอบถามมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคต ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 9 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 2.80 ถึง 6.58 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.21 ถึง 0.54 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดมุ่งอนาคตควบคุมตน ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 12.07 ถึง 20.04 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.50 ถึง 0.66 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด”

“จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีมุงอนาคตควบคุมตนสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามมุงอนาคตควบคุมตน (ฉันทในปัจจุบันและอนาคต)

* ฉันทสนใจว่าฉันทใช้เวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์หรือไม่

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการรับรู้คุณความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความรักความอ่อนน้อมถ่อมตนยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยววาริณ (2550) จำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.87 ถึง 15.31 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.34 ถึง 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 6.70 ถึง 20.07 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.52 ถึง 0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 13-78 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (ฉันทกับสิ่งรอบตัว)

* การที่ฉันทมีความสุขดีเกิดจากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และธรรมชาติร่วมกัน

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัด

คณะผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย โดยทำการทดสอบเครื่องมือ 3 ส่วน คือ (1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประกอบด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) และ (3) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ขั้นตอนในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย มีดังต่อไปนี้

(1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ความตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นมีความถูกต้องตรงตามเนื้อเรื่องที่ต้องการวัด หรือวัดได้ครอบคลุมเนื้อเรื่องทั้งหมด (วัลลภ ถ้าพวย, 2547) เป็นความตรงที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของเครื่องมือว่าเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ พิจารณาว่าเครื่องมือที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ถูกต้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการในกรอบขอบเขตที่ต้องการวัดหรือไม่ (Gable, 1986) ซึ่งจำนวนผู้เชี่ยวชาญควรมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดเห็นที่แบ่งเป็น 2 ขั้ว (สุวิมล ติรกานันท์, 2546)

ผู้วิจัยจัดเตรียมนิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละตัวแปร ควบคู่กับข้อคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นจึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการนำนิยามเชิงปฏิบัติการ ควบคู่กับข้อคำถามเพื่อจัดเตรียมให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญกรอกผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้นดัชนีที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้องเรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index-IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับคือ

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

หลังจากนั้นนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน เพื่อคำนวณจากดัชนีความสอดคล้องฯ ซึ่งมีสูตรคำนวณดังนี้ (Rovinelli & Hambleton, 1977)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ในการหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยามการวัดตัวแปรที่กำหนด (สุวิมล ตรีภานันท์, 2548)

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความตรงผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ในการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Try-out)
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องปรับปรุงแก้ไข

(2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นทำการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Try-out) จำนวน 150 ชุด แล้วทำการตรวจสอบความเที่ยง โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้วัดค่าความเที่ยงที่กว้างขวางมากที่สุดวิธีหนึ่ง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ควรมีค่าในระดับ .70 ขึ้นไป และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation) ควรมีค่าตั้งแต่ 0.3 (Hair et al., 2006)

(3) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง สามารถทำได้โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรแฝง (Latent Variable) ที่เกิดจากการวัดโดยตัวแปรโครงสร้าง (Construct Variable) ให้เป็นไปตามทฤษฎีการวัดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากทฤษฎีว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการวัดค่าของตัวแปรที่ได้จากตัวอย่างสามารถแทนค่าจริงที่มีอยู่ในประชากรได้ (Hair, et al., 2006, p. 776) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) ทั้งนี้ การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ตรวจสอบโดยใช้ข้อมูลที่เก็บจริง กระทำหลังจากการทดลองใช้ (Try-out) การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมลิสเรล

(4) การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) เป็นรายการหรือตัวชี้วัดที่มีความแปรปรวนร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่ารายการ หรือตัวชี้วัดเหล่านี้วัดตัวแปรเดียวกัน วิธีการ

ตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์มีข้อกำหนด 3 ประการดังนี้ (Hair, et al., 2006, pp. 776-778 และ Knight & Cavusgil, 2004, p. 134)

1. น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) หากค่าของน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงการมีจุดศูนย์รวมร่วมกันสูง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานควรมีค่ามากกว่า 0.5

2. Average Variance Extracted (AVE) ค่าที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (สุภมาส อังสุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์, 2552, หน้า 26)

$$AVE = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right)}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right) + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

3. ค่าความเที่ยงรวม (Composite Reliability) ค่าที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ

$$CR = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2 + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

AVE = Average Variance Extracted ของแต่ละตัวแปร

CR = ค่าความเที่ยงรวมของตัวแปร (Composite Reliability)

λ_i = น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading)

n = จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร

δ_i = ค่าคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนของตัวแปร (Error Variance)

สรุปภาพรวมการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ควรผ่านเกณฑ์กำหนดคือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ค่า Average Variance Extracted มีควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างควรมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (Hair, et al., 2006, pp. 777-779)

สำหรับการหาคุณภาพเครื่องมือวัดตัวแปรในการศึกษาวิจัยนี้ คณะผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถาม มาทำการหาค่าความเที่ยงตรง หาค่าอำนาจจำแนก และ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างได้จริง ซึ่งมีรายละเอียดการหาคุณภาพแบบสอบถามดังนี้

1) ขั้นแรก เป็นการหาค่าความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบแผนในการสร้างแบบสอบถามตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรให้ครอบคลุมสิ่งที่จะศึกษา และได้สร้างจำนวนข้อความขึ้นให้ได้มากกว่าที่จะใช้จริงเป็นสองเท่า หลังจากนั้นได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข (Face Validation) รวมทั้งปรับจำนวนข้อตามความเหมาะสม

2) ขั้นที่สอง นำแบบทดสอบทุกชุดไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

3) ขั้นที่สาม ทำการวิเคราะห์เนื้อหาคุณภาพแบบสอบถาม โดยการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ-แบบสอบถามโดยรวม (Item Total Correlation) เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกข้อ กล่าวคือ สำหรับค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้สถิติ $t - ratio$ โดยใช้เกณฑ์ค่า t ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 2.0 ขึ้นไป และการหาค่า $r - \text{Item Total correlation}$ (Corrected Item - Total Correlation) โดยใช้เกณฑ์ค่า r ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสองประการนี้แล้วนำไปเทียบกับแผนผังของแบบสอบถามที่จะนำไปใช้จริง โดยคัดเลือกจาก 1) ข้อความที่ผ่านเกณฑ์ค่า t และค่า r 2) ข้อความครอบคลุมแผนผัง (นิยาม) ของแบบสอบถามแต่ละชุดและ 3) ในกรณีมีข้อที่ผ่านเกณฑ์ตามข้อ 1) ไม่พอ และมีความจำเป็นต้องคัดข้อเพื่อให้ครอบคลุมแผนผังของตัวแปร การคัดเลือกข้อให้ยึดค่า t เป็นหลักในการตัดสินใจ

4) ขั้นที่สี่ เมื่อได้ข้อครอบคลุมแผนผังของแบบสอบถามแล้วให้ทำการพิสูจน์โครงสร้างของแบบสอบถามโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยการทำ Confirmatory Factor Analysis ด้วยโปรแกรม LISREL เพื่อพิสูจน์ว่า ข้อความที่ผ่านการคัดเลือกที่ครอบคลุมแผนผังแบบสอบถามของตัวแปรแต่ละตัวนั้น มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งวัตถุประสงค์การทำ CFA มี 3 ข้อ คือ ประการแรก เพื่อตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ประการที่สองใช้เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบ และประการที่สามใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวแปรใหม่ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537, หน้า 142) โดยแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบในงานวิจัยนี้ควรผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 3 ใน 5 เกณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) ควรมีค่าน้อย และควรเข้าใกล้ศูนย์ให้มากที่สุด และค่า p value ควรเป็นค่าที่ไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งจะแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยทั่วไปแล้วหลักง่ายๆ ของการทดสอบความกลมกลืนโดยวิธีนี้ คือถ้าผลหารระหว่างค่า Chi-Square กับค่า Degree of Freedom (df) มีค่าไม่เกิน 2 แสดงว่าโมเดลมีแนวโน้มที่จะ

สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า Chi-Square จะต้องมี p-value ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) โดยมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า GFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า GFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

(3) ดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjust Goodness of Fit Index: AGFI) ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ GFI

(4) ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นค่าที่แสดงความแตกต่างต่อ Degree of Freedom (df) ซึ่งมีค่า RMSEA ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 ลงไป จึงจะแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(5) ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า CFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า CFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

5) ขั้นสุดท้าย นำข้อความที่คัดเลือกในขั้นสุดท้ายมารวมหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละชุดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองและผู้ช่วยนักวิจัยที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยมาแล้ว โดยทำการประสานงานผู้นำชุมชนในพื้นที่ที่ต้องการเก็บข้อมูล และคณะผู้วิจัยมีการประสานงานด้วยตนเองล่วงหน้าก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่แต่ละแห่ง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS โดยมีสถิติที่ใช้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าจำนวน และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA) แบบ Enter และ Stepwise โดยใช้ตัวทำนายหลายตัว ในการทำนายตัวถูกทำนายทีละตัว ใช้เกณฑ์แตกต่างเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 5% (Cohen, 1977, pp. 413-414)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (Three-way Analysis of Variance) เพื่อวิเคราะห์หากกลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อย

ส่วนที่ 4 การทดสอบโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะ เดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative Study) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป รวม 581 คน ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่สำคัญทั้งปัจจัยทางด้านลักษณะสถานการณ จิตลักษณะ และปัจจัยทางด้านชีวสังคมภูมิหลังของชาวบ้านชุมชนพญาบังสาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ฯ ในส่วนต่อไปนี้เป็นกรนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มนำเสนออลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 581 คน (ตารางที่ 4.1) ลักษณะทั่วไปของชาวบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 1) เพศของชาวบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ชาวบ้านเพศชาย 268 คน (ร้อยละ 46.1) และชาวบ้านเพศหญิง 313 คน (ร้อยละ 53.9) 2) อายุของชาวบ้านอยู่ระหว่าง 18 ถึง 76 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 40.0 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.9 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.3 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งอายุออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี จัดเป็นกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุน้อย จำนวน 297 คน (ร้อยละ 51.1) และกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40.1 ปีขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุมาก จำนวน 284 คน (ร้อยละ 48.9) 3) ศาสนาที่ชาวบ้านนับถือ ประกอบด้วย ศาสนาอิสลาม จำนวน 306 คน (ร้อยละ 52.7) และศาสนาอื่น ๆ (พุทธ, คริสต์) จำนวน 275 คน (ร้อยละ 47.3) 4) สถานภาพสมรสของชาวบ้าน ประกอบด้วย สถานภาพโสด จำนวน 148 คน (ร้อยละ 25.5) และสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) จำนวน 433 คน (ร้อยละ 74.5) 5) ระดับการศึกษาของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 12.0 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.9 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.5 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 11.0 ปี จำนวน 284 คน (ร้อยละ 48.9) และกลุ่มชาวบ้านที่มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 12.0 ปี จำนวน 297 คน (ร้อยละ 51.1)

นอกจากนี้ 6) อาชีพของชาวบ้าน ประกอบด้วย อาชีพเกษตรกร จำนวน 128 คน (ร้อยละ 22.0) และอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) จำนวน 453 คน (ร้อยละ 78.0) 7) รายได้ของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 10,000.0 บาท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13,145.6 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9,523.1 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งรายได้ของชาวบ้านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท จำนวน 330 คน (ร้อยละ 56.8) และกลุ่มชาวบ้านที่มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 10,001.0 บาท จำนวน 251 คน (ร้อยละ 43.2) 8) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 4.0 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 คน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.4 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งจำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวบ้านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน จำนวน 275 คน (ร้อยละ 47.3) และกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่าหรือเท่ากับ 5 คน จำนวน 306 คน (ร้อยละ 52.7) 9) ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2,000.0 เมตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2,854.9 เมตร และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.4 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะใกล้) จำนวน 300 คน (ร้อยละ 51.6) และกลุ่มที่มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ มากกว่าหรือเท่ากับ 2,001 เมตร (ระยะไกล) จำนวน 281 คน (ร้อยละ 48.4) และ 10) การเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 218 คน (ร้อยละ 37.5) และกลุ่มชาวบ้านที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 363 คน (ร้อยละ 62.5)

โดยสรุปลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ เป็นกลุ่มชาวบ้านเพศหญิง ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี นับถือศาสนาอิสลาม มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 10.0 ปี ประกอบอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะใกล้) และส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์เรียนรู้ฯ

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ*	ชาย	268	46.1
	หญิง	313	53.9
อายุ*	อายุน้อย (≤ 40.00 ปี)	297	51.1
	อายุมาก (≥ 40.01 ปี)	284	48.9
ศาสนา	อิสลาม	306	52.7
	อื่นๆ (พุทธ, คริสต์)	275	47.3
สถานภาพสมรส*	โสด	148	25.5
	อื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า)	433	74.5
ระดับการศึกษา*	การศึกษาน้อย (≤ 11 ปี)	284	48.9
	การศึกษามาก (≥ 12 ปี)	297	51.1
อาชีพ*	เกษตรกร	128	22.0
	อื่นๆ (รับราชการ พนักงาน ฯลฯ)	453	78.0
รายได้*	รายได้น้อย ($\leq 10,000$ บาท)	330	56.8
	รายได้มาก ($\geq 10,001$ บาท)	251	43.2
จำนวนสมาชิกในครอบครัว*	น้อย (≤ 4 คน)	275	47.3
	มาก (≥ 5 คน)	306	52.7
ระยะทาง*	ใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ ($\leq 2,000$ เมตร)	300	51.6
	ไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ($\geq 2,001$ เมตร)	281	48.4
การเข้าร่วมกิจกรรม*	ไม่เคยเข้าร่วม	218	37.5
	เคยเข้าร่วม	363	62.5
	รวม	581	100.0

หมายเหตุ * ตัวแปรลักษณะทั่วไปที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

4.2 ผลการทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสวงหาเปอร์เซ็นต์การทำนาย ตัวทำนายที่สำคัญและลำดับการทำนาย ในตัวแปรตาม 3 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน (Enter และ Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ได้แก่ ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน และตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนาย ว่าสามารถทำนายตัวแปรตามดังกล่าวข้างต้นได้มากกว่าเพียงลำพังชุดใดชุดหนึ่ง อย่างน้อย 5 % ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) แบ่งตามเพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก 3) แบ่งตามสถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 4) แบ่งตามระดับการศึกษา คือ กลุ่มระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก 5) แบ่งตามอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) 6) แบ่งตามรายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย และกลุ่มที่มีรายได้มาก 7) แบ่งตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 8) แบ่งตามระยะทาง คือ กลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ และกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ และ 9) แบ่งตามการเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในส่วนต่อไปเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบถดถอยพหุคูณ โดยรวม และแบบขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 58.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .45, .30 และ .13 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้มาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก จะยังมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนายสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 68.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, .26 และ .16 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 65.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .48 และ .42 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 48.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .34 และ .16 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 52.5% ถึง 63.2% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 3) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ

เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 6 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (52.8% และ 63.2% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพ โสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (52.1% และ 61.8% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (63.1% และ 54.4% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (65.5% และ 56.8% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (68.9% และ 48.3% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (52.5% และ 58.0% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 37.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .38 และ .29 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะยังมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนายสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ทำนายได้ 49.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 และ .24 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ทำนายได้ 48.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .47 และ .28 ตามลำดับ และจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 28.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35 และ .25 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 28.6% ถึง 41.1% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 5 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (32.8% และ 41.1% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (29.3% และ 41.5% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (31.2% และ 38.8% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลล์ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลล์ศูนย์การเรียนรู้ฯ (45.7% และ 28.6% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.3% และ 28.4% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 62.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .31, .15, .14 และ .12 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก หรือยังมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีสุขภาพจิตดีมาก จะยังมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลล์ศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 72.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .40, .35, .17 และ .13 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 67.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) ค่าเบต้าเท่ากับ .37, .31, .16, .15 และ .14 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลล์ศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 51.4% โดยมีตัวทำนาย

ตารางที่ 4.2 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 จิตลักษณะเดิม (5, 6, 7)			ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง
		%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
		ทำนาย			ทำนาย			ทำนาย			
รวม	581	58.9	1,2,4	.45, .30, .13	37.0	7,6	.38, .29	62.2	1,2,7,4,5	.35, .31, .15, .14, .12	3.3
เพศชาย	268	56.7	1,2,4	.43, .32, .13	32.8	7,6	.41, .22	61.0	1,2,7,4,5	.34, .32, .16, .13, .13	4.3
เพศหญิง	313	61.5	1,2,3	.46, .29, .15	41.1	6,7	.36, .35	63.9	1,2,4,7,5	.36, .29, .15, .13, .10	2.4
อายุน้อย	297	52.8	1,2,4	.37, .35, .15	29.3	7,6	.33, .27	55.4	2,1,4,7,6	.32, .31, .12, .11, .09	2.6
อายุมาก	284	63.2	1,2,4	.49, .27, .12	41.5	7,6	.40, .31	67.3	1,2,5,7,4	.37, .31, .16, .15, .14	4.1
สถานภาพโสด	148	52.1	2,1	.42, .41	34.1	6,7	.38, .28	56.2	2,1,5	.46, .34, .17	4.1
สถานภาพอื่นๆ	433	61.8	1,2,4,3	.46, .25, .11, .08	38.4	7,6	.42, .25	64.9	1,2,7,4,5	.39, .26, .16, .14, .11	3.1
กศ.น้อย	284	63.1	1,2,4	.52, .25, .14	36.1	7,6	.42, .23	66.4	1,2,7,5,4	.45, .27, .15, .12, .11	3.3
กศ.มาก	297	54.4	2,1,4	.40, .31, .16	35.3	7,6	.33, .33	58.3	2,1,4,6,7,5	.38, .17, .16, .11, .10, .09	3.9
อาชีพเกษตรกร	128	65.5	2,1	.48, .42	31.2	6,7	.33, .28	66.5	2,1	.48, .42	1.0
อาชีพอื่นๆ	453	56.8	1,2,4	.46, .26, .15	38.8	7,6,5	.39, .31, -.08	60.4	1,2,7,4,5	.35, .28, .16, .15, .12	3.6
รายได้น้อย	330	58.4	1,2,4	.36, .35, .21	36.2	7,6	.43, .23	59.6	2,1,4,7,5	.35, .29, .17, .11, .08	1.2
รายได้มาก	251	61.2	1,2	.56, .28	38.9	6,7	.36, .32	66.4	1,2,7,5	.46, .30, .17, .12	5.2*
สมาชิกน้อย	275	61.3	1,2,4,3	.38, .29, .14, .10	48.0	7,6	.47, .28	66.1	1,2,7,4,5	.31, .26, .25, .14, .09	4.8
สมาชิกมาก	306	56.5	1,2,4	.47, .30, .11	49.8	6,7	.31, .24	58.7	1,2,5,4	.39, .37, .16, .14	2.2
ระยะใกล้	300	68.9	1,2,4	.53, .26, .13	45.7	7,6	.40, .33	72.9	1,2,7,4,5	.41, .24, .17, .16, .12	4.0
ระยะไกล	281	48.3	2,1,4	.35, .34, .16	28.6	7,6	.34, .25	51.4	2,1,7,5	.40, .35, .17, .13	3.1
ไม่เคยเข้าร่วม	218	52.5	1,2	.54, .25	37.3	7,5,6	.40, -.23, .17	55.8	1,7,2	.47, .22, .19	3.3
เคยเข้าร่วม	363	58.0	2,1,4	.42, .29, .17	28.4	7,6	.35, .25	62.6	2,5,4,1,6	.50, .19, .18, .18, .08	4.6

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างตั้งแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEHI)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)

ที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
พญาบังสา (NWS) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และ
สุขภาพจิต (MEH) ค่าเบต้าเท่ากับ .40, .35, .17 และ .13 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อย
ดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 55.4%
ถึง 66.5% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัว
ทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้
ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 3) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)
4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ
เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า
5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (55.4% และ 67.3% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด
กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (56.2% และ 64.9% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับ
การศึกษามาก (66.4% และ 58.3% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (66.5% และ
60.4% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (59.6% และ 66.4% ตามลำดับ) กลุ่มที่
มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (66.1% และ 58.7% ตามลำดับ)
กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (72.9% และ
51.4% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (55.8% และ
62.6% ตามลำดับ)

จากผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่ม
สถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON)
2) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 3) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบ
ข้าง (MOO) สามารถทำนายได้ 58.9% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ
เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 2) มุ่งอนาคต
ควบคุมตน (FOS) สามารถทำนายได้ 37.0% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะ
เดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้
ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 3) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)
4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 62.2%
และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม สามารถทำนาย
ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์ หรือ

ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มที่มีรายได้มาก (มีความแตกต่าง 5.2%)

4.2.2 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 56.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .56 และ .27 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ มาก จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนายสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 68.6% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .68 และ .20 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 67.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53 และ .42 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 39.7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .54 และ .17 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 48.5% ถึง 65.5% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ทัศนคติ

ทางสังคม (SON) และ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (60.6% และ 53.9% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (48.5% และ 62.1% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (50.0% และ 58.6% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (59.8% และ 53.2% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (68.6% และ 52.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (59.2% และ 53.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ (67.9% และ 39.7% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (49.7% และ 65.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 31.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .40, .23 และ -.19 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย ทำนายได้ 42.7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .49, .23 และ -.16 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 38.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .41, .27 และ -.11 ตามลำดับ และจิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก ทำนายได้ 20.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน

(GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .28, .23 และ -.21 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 24.1% ถึง 37.8% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และ 3) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 4 คู่ คือ กลุ่มที่มีรายได้ได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (29.1% และ 34.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (42.7% และ 20.2% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ (38.1% และ 24.1% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.8% และ 25.9% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 57.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .52, .22 และ .15 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก หรือยังมีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมาก จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 70.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .59, .21 และ .14 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 68.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การ

รับรู้ประสิทธิภาพทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .48, .32 และ .13 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์ การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 42.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และการรับรู้ประสิทธิภาพทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .51, .16 และ .11 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 52.6% ถึง 66.3% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ประสิทธิภาพทางสังคม (SON) 3) สุขภาพจิต (MEH) และ 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ เมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันพบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (61.6% และ 55.3% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (52.6% และ 62.8% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (53.4% และ 59.3% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (70.1% และ 54.0% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (55.3% และ 61.1% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (62.2% และ 54.0% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (68.9% และ 42.2% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (52.0% และ 66.3% ตามลำดับ)

จากผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 2) การรับรู้ประสิทธิภาพทางสังคม (SON) สามารถทำนายได้ 56.1% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และ 3) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 31.2% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ประสิทธิภาพทางสังคม (SON) และ 3) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) สามารถทำนายได้ 57.4% และ ประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์หรือตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้ไม่พบในกลุ่มใด

ตารางที่ 4.3 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	จุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)			จุดที่ 2 จิตลักษณะเดิม (5, 6, 7)			จุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง
		%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
		ทำนาย			ทำนาย			ทำนาย			
รวม	581	56.1	2,1	.56, .27	31.2	7,6,5	.40, .23, -.19	57.4	2,1,7	.52, .22, .15	1.3
เพศชาย	268	60.6	2,1	.64, .22	30.7	7,5,6	.40, -.24, .18	61.6	2,1,7	.59, .19, .11	1.0
เพศหญิง	313	53.9	2,1,3	.45, .25, .14	32.5	7,6,5	.39, .27, -.14	55.3	2,1,7	.45, .25, .17	1.4
อายุน้อย	297	48.5	2,1	.54, .24	29.2	7,5,6	.46, -.16, .14	52.6	2,7,1	.47, .22, .18	4.1
อายุมาก	284	62.1	2,1	.59, .27	32.9	7,6,5	.35, .28, -.21	62.8	2,1,5	.63, .24, .08	0.7
สถานภาพโสด	148	50.0	2,1	.57, .21	28.0	7,6	.38, .20	53.4	2,7,1	.52, .19, .15	3.4
สถานภาพอื่นๆ	433	58.6	2,1,3	.52, .24, .11	32.1	7,6,5	.40, .22, -.20	59.3	2,1,7,3	.50, .21, .10, .09	0.7
กศ.น้อย	284	59.8	2,1	.51, .36	32.4	7,6,5	.34, .24, -.23	60.3	2,1,7	.48, .33, .09	0.5
กศ.มาก	297	53.2	2,1	.62, .16	31.2	7,6,5	.45, .19, -.16	56.1	2,7	.59, .24	2.9
อาชีพเกษตรกร	128	68.6	2,1	.68, .20	36.5	7,6	.43, .23	70.1	2,1,7	.59, .21, .14	1.5
อาชีพอื่นๆ	453	52.6	2,1,3	.50, .22, .12	32.6	7,5,6	.40, -.26, .23	54.0	2,1,7,3	.47, .18, .14, .08	1.4
รายได้น้อย	330	54.7	2,1	.59, .24	29.1	7,6,5	.41, .18, -.17	55.3	2,1,7	.55, .20, .10	0.6
รายได้มาก	251	58.7	2,1	.50, .32	34.7	7,6,5	.38, .29, -.20	61.1	2,1,7	.46, .25, .20	2.4
สมาชิกน้อย	275	59.2	2,1,3	.51, .22, .13	42.7	7,6,5	.49, .23, -.16	62.2	2,7,1	.46, .25, .20	3.0
สมาชิกมาก	306	53.6	2,1	.58, .24	20.2	7,6,5	.28, .23, -.21	54.0	2,1	.58, .24	0.4
ระยะใกล้	300	67.9	2,1	.53, .36	38.1	7,6,5	.41, .27, -.11	68.9	2,1,7	.48, .32, .13	1.0
ระยะไกล	281	39.7	2,1	.54, .17	24.1	5,7,6	-.31, .30, .20	42.2	2,7,1	.51, .16, .11	2.5
ไม่เคยเข้าร่วม	218	49.7	1,3,2	.37, .27, .18	37.8	7,5,6	.36, -.24, .21	52.0	1,3,7,2	.33, .21, .18, .15	2.3
เคยเข้าร่วม	363	65.5	2,1	.75, .09	25.9	7,5,6	.42, -.16, .11	66.3	2,5	.82, .10	0.8

หมายเหตุ: ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างตั้งแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ทัศนทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน (GRM)

4.2.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 47.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .58, .18, -.14 และ .10 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ มาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือยังมีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนายสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 68.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .70 และ .18 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 62.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .64 และ .22 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีเคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 31.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .54 ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 37.4% ถึง 55.4% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อย

ด้วยกัน พบว่า มีผู้ที่มิเปอร์เซ็นต์การทำงานที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 7 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (55.4% และ 44.2% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (37.4% และ 50.4% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (53.1% และ 45.6% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (68.5% และ 42.1% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (52.8% และ 42.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ (51.9% และ 41.0% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (31.9% และ 62.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 17.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ สุขภาพจิต (MEH) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ -.30, .21 และ .20 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีสุขภาพจิตดีน้อย หรือยังมีการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 36.6% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .47 และ .19 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 27.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .44 และ -.30 ตามลำดับ และจิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีสถานภาพโสด ทำนายได้ 8.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 และ -.17 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

ตารางที่ 4.4 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 จิตลักษณะเดิม (5, 6, 7)			ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง
		%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
		ทำนาย			ทำนาย			ทำนาย			
รวม	581	47.9	2,4,3,1	.58, .18, -.14, .10	17.1	5,7,6	-.30, .21, .20	48.8	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	0.9
เพศชาย	268	50.0	2,1	.63, .12	23.4	5,6,7	-.40, .21, .19	52.4	2,1,5	.54, .18, -.17	2.4
เพศหญิง	313	47.6	2,4,3	.59, .30, -.17	13.5	7,5,6	.22, -.21, .19	47.8	2,4,3	.59, .30, -.17	0.2
อายุน้อย	297	55.4	2,4,3	.62, .28, -.12	12.3	7,5,6	.22, -.19, .18	55.7	2,4,3	.62, .28, -.12	0.3
อายุมาก	284	44.2	2,1	.51, .21	26.8	5,6,7	-.40, .22, .22	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	3.2
สถานภาพโสด	148	37.4	2	.57	8.2	6,5	.31, -.17	40.0	2,7,4	.58, -.18, .15	2.6
สถานภาพอื่นๆ	433	50.4	2,4	.59, .18	20.8	5,7,6	-.31, .28, .13	51.4	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	1.0
กศ.น้อย	284	53.1	2,4	.63, .13	24.6	5,7,6	-.37, .22, .14	54.3	2,4,5	.59, .14, -.09	1.2
กศ.มาก	297	45.6	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	14.1	6,5,7	.27, -.19, .19	46.0	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	0.4
อาชีพเกษตรกร	128	68.5	2,1	.70, .18	36.6	7,6	.47, .19	70.2	2,1,7	.60, .18, .15	1.7
อาชีพอื่นๆ	453	42.1	2,4,3	.57, .23, -.14	17.1	5,6,7	-.37, .19, .15	43.9	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	1.8
รายได้น้อย	330	47.1	2	.68	18.0	7,5	.37, -.19	47.5	2	.68	0.4
รายได้มาก	251	51.1	2,4,3,1	.50, .28, -.21, .16	19.1	6,5	.37, -.34	52.2	2,4,1,3,5	.47, .24, .21, -.20, -.10	1.1
สมาชิกน้อย	275	52.8	2,4,3	.67, .17, -.13	18.0	7,6,5	.24, .22, -.19	59.9	2,4,3	.67, .17, -.13	7.1*
สมาชิกมาก	306	42.7	2,4	.52, .21	19.0	5,6,7	-.41, .19, .15	46.3	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	3.6
ระยะใกล้	300	51.9	2,4	.58, .18	19.4	6,5,7	.29, -.28, .18	53.1	2,4,7,1	.59, .16, -.13, .11	1.2
ระยะไกล	281	41.0	2,4,3	.58, .18, -.12	15.0	5,7	.30, .24	42.2	2,4,5	.52, .13, -.11	1.2
ไม่เคยเข้าร่วม	218	31.9	2	.54	17.6	5	-.41	36.7	2,5,3	.53, -.25, -.16	4.8
เคยเข้าร่วม	363	62.5	2,4	.64, .22	27.5	7,5	.44, -.30	63.9	2,4,5,1	.58, .18, -.12, .10	1.4

หมายเหตุ: ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างตั้งแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ทัศนทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEHI)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน (GRM)

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 12.3% ถึง 26.8% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) สุขภาพจิต (MEH) และ 2) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 6 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (23.4% และ 13.5% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (12.3% และ 26.8% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (8.2% และ 20.8% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษา มาก (24.6% และ 14.1% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (36.6% และ 17.1% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (17.6% และ 27.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 48.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .55, .17, .14, -.13 และ -.08 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 70.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .60, .18 และ .15 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 63.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหา

น้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) สุขภาพจิต (MEH) และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .58, .18, -.12 และ .10 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทำนายได้ 36.7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, -.25 และ -.16 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 40.0% ถึง 59.9% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่ามีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 7 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (55.7% และ 47.4% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (40.0% และ 51.4% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (54.3% และ 46.0% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (70.0% และ 43.9% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (59.9% และ 46.3% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (53.1% และ 42.2% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (36.7% และ 63.9% ตามลำดับ)

จากผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 4) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) สามารถทำนายได้ 47.9% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) สุขภาพจิต (MEH) 2) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 3) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) สามารถทำนายได้ 17.1% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 48.8% และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่ม

สถานการณ์และจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์ หรือตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย (มีความแตกต่าง 7.1)

4.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ กลุ่มจิตลักษณะเดิม และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสวงหาเปอร์เซ็นต์การทำนาย ตัวทำนายที่สำคัญและลำดับการทำนาย ในตัวแปรตาม 1 ตัวแปร คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน (Enter และ Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ได้แก่ ตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ตัวทำนายชุดที่ 4 คือ ชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และตัวทำนายชุดที่ 5 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 9 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้คุณความดี ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนาย ว่าสามารถทำนายตัวแปรตามดังกล่าวข้างต้นได้มากกว่าเพียงลำพังชุดใดชุดหนึ่ง อย่างน้อย 5% ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) แบ่งตามเพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก 3) แบ่งตามสถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 4) แบ่งตามระดับการศึกษา คือ กลุ่มระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก 5) แบ่งตามอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) 6) แบ่งตามรายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย และกลุ่ม

ที่มีรายได้น้อย 7) แบ่งตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 8) แบ่งตามระยะทาง คือ กลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ และกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ และ 9) แบ่งตามการเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในส่วนต่อไปเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณโดยรวม และเป็นขั้นเป็นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม และชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ได้มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ไปแล้วข้างต้น (ตารางที่ 4.4) ในส่วนนี้จึงขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ตัวทำนายชุดที่ 4 และชุดที่ 5

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 4 คือ ชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 26.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 และ .27 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่าชาวบ้านยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก หรือยังมีทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 48.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าเบต้าเท่ากับ .45 และ .26 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 46.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าเบต้าเท่ากับ .41 และ .31 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 8.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์

เรียนรู้ชุมชนชนบท (ATT) มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 4 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 19.5% ถึง 36.6% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบท (RES) และ 2) ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบท (ATT) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (36.6% และ 22.3% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (20.5% และ 28.2% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (36.2% และ 23.1% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (48.8% และ 20.5% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (30.1% และ 23.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (30.1% และ 22.9% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ฯ (31.6% และ 19.5% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (8.4% และ 46.8% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบท มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 5 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 9 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบท การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้คุณความดี ทักษะที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบท และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบท ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบท ในกลุ่มรวมได้ 49.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบท (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .55, .17, .14, -.13 และ -.08 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทมาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนชนบทมากตามไปด้วย

ตารางที่ 4.5 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม			ชุดที่ 4 จิตลักษณะตามสถานการณ์			ชุดที่ 5 สถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์			% แตกต่าง
		(1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			(8, 9)			(1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)			
		% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	581	48.8	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	26.8	9,8	.28, .27	49.1	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	0.3
เพศชาย	268	52.4	2,1,5	.54, .18, -.17	36.6	9,8	.46, .18	53.8	2,8,5	.50, .21, -.17	1.4
เพศหญิง	313	47.8	2,4,3	.59, .30, -.17	22.3	8	.46	48.6	2,4,3	.59, .30, -.18	0.8
อายุน้อย	297	55.7	2,4,3	.62, .28, -.12	29.3	8	.53	56.8	2,4,3,8	.57, .25, -.13, .10	1.1
อายุมาก	284	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	28.5	9,8	.37, .20	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	0.0
สถานภาพโสด	148	40.0	2,7,4	.58, -.18, .15	20.5	8	.43	40.8	2,7,8	.54, -.22, .21	0.8
สถานภาพอื่นๆ	433	51.4	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	28.2	9,8	.30, .26	51.7	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	0.3
กศ.น้อย	284	54.3	2,4,5	.59, .14, -.09	36.2	9,8	.36, .29	56.1	2,8,5	.51, .22, -.14	1.8
กศ.มาก	297	46.0	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	23.1	8	.47	46.5	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	0.5
อาชีพเกษตรกร	128	70.2	2,1,7	.60, .18, .15	48.8	8,9	.45, .26	72.0	2,1,7	.60, .19, .16	1.8
อาชีพอื่นๆ	453	43.9	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	20.5	9,8	.25, .23	44.2	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	0.3
รายได้น้อย	330	47.5	2	.68	30.1	9,8	.37, .20	48.2	2,8	.61, .10	0.7
รายได้มาก	251	52.2	2,4,1,3,5	.47, .24, .21, -.20, -.10	23.7	8	.47	53.6	2,1,4,3,9,5	.56, .25, .23, -.18, -.17, -.09	1.4
สมาชิกน้อย	275	59.9	2,4,3	.67, .17, -.13	30.1	8,9	.29, .28	53.3	2,4,3	.67, .17, -.13	6.6*
สมาชิกมาก	306	46.3	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	22.9	9,8	.26, .26	46.7	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	0.4
ระยะใกล้	300	53.1	2,4,7,1	.59, .16, -.13, .11	31.6	9,8	.30, .28	53.4	2,4,7,1	.59, .16, -.14, .12	0.2
ระยะไกล	281	42.2	2,4,5	.52, .13, -.11	19.5	8,9	.29, .19	43.3	2,4,5	.52, .14, -.11	1.1
ไม่เคยเข้าร่วม	218	36.7	2,5,3	.53, -.25, -.16	8.4	8	.28	37.1	2,5,3	.53, -.25, -.17	0.4
เคยเข้าร่วม	363	63.9	2,4,5,1	.58, .18, -.12, .10	46.8	9,8	.41, .31	65.3	2,8,4,5	.50, .20, .17, -.15	1.4

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างตั้งแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน (GRM)

ตัวทำนายที่ 8 คือ ทักษะชีวิตที่ต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT)

ตัวทำนายที่ 9 คือ ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 72.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ที่พักสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .60, .19 และ .16 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 65.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .50, .20, .17 และ -.15 ตามลำดับ แปลผลเพิ่มเติมได้ว่า ชาวบ้านยังมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย และตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 37.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, -.25 และ -.17 ตามลำดับ กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 5 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 40.8% ถึง 56.8% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 5 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ที่พักสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% ทุกคู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (53.8% และ 48.6% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (56.8% และ 47.4% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (40.8% และ 51.7% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (56.1% และ 46.5% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่นๆ (72.0% และ 44.2% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (48.2% และ 53.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (53.3% และ 46.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ (53.4% และ 43.3% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.1% และ 65.3% ตามลำดับ)

จากผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์

การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้
 ปทัสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH)
 สามารถทำนายได้ 48.8% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับ
 จากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และ
 2) ทักษะที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) สามารถทำนายได้ 26.8% ประการที่ 3 ตัว
 ทำนายกลุ่มสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมาก
 ไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจาก
 คนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ
 (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 49.1% และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 5
 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายการมีส่วน
 ร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 คือ กลุ่มสถานการณ์ และ
 จิตลักษณะเดิม หรือตัวทำนายชุดที่ 4 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เพียงลำพังอย่างน้อย 5%
 ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย (มีความแตกต่าง 6.6)

4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตาม สถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้าน ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะชีวิตสังคมที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสถานการณ์ 4 ตัวแปร
 (การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทาง
 สังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่ง
 อนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร
 (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้
 ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ว่ามีความแตกต่าง
 กันหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะชีวิตสังคม ได้แก่
 เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทาง
 และการเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-
 way Analysis of Variance) ดังต่อไปนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) เพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) อายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก และ 3) ระดับการศึกษา คือ กลุ่มระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปรได้กล่าวไว้แล้วในลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนตัวแปรตามในที่นี่มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคต ควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลที่ละตัวแปรตามดังต่อไปนี้

4.4.1.1 การรับรู้ปทัสถานทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ปทัสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียง 2 ตัว คือ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.16 และ 51.58 ตามลำดับ) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.77 และ 51.96 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ปทัสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	ค่าเอฟ							%
		เพศ (ก)	อายุ (ข)	การศึกษา (ค)	(ก x ข)	(ก x ค)	(ข x ค)	(ก x ข x ค)	
การรับรู้ทัศนคติ	581	< 1	13.92**	6.82**	< 1	< 1	< 1	< 1	5.4
การรับรู้ข่าวสาร	581	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	1.01	< 1	0.3
การสนับสนุน	581	< 1	3.77	4.31	< 1	< 1	2.13	1.08	2.6
การเห็นแบบอย่าง	581	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	3.41	< 1	0.9
สุขภาพจิต	581	< 1	< 1	40.10***	< 1	< 1	< 1	< 1	8.5
มุ่งอนาคตควบคุมตน	581	< 1	5.48*	25.59***	< 1	< 1	1.14	< 1	7.9
การรับรู้คุณความดี	581	< 1	11.05***	2.61	< 1	< 1	1.77	< 1	4.2
ทัศนคติ	581	1.21	2.32	9.99**	< 1	< 1	3.37	1.65	4.2
ความพร้อม	581	2.38	1.99	< 1	< 1	< 1	4.44*	< 1	2.2
การมีส่วนร่วม	581	2.11	< 1	3.57	< 1	< 1	2.43	< 1	2.1

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01 และ *** p < .001

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม		
		คะแนนสูง	เปรียบเทียบกับ	คะแนนต่ำ
การรับรู้ทัศนคติ	อายุ	น้อย	= 54.16	มาก = 51.58
	การศึกษา	มาก	= 53.77	น้อย = 51.96
สุขภาพจิต	การศึกษา	มาก	= 53.71	น้อย = 45.39
	อายุ	น้อย	= 55.74	มาก = 54.02
มุ่งอนาคตควบคุมตน	การศึกษา	มาก	= 56.73	น้อย = 53.02
	อายุ	น้อย	= 62.75	มาก = 60.07
การรับรู้คุณความดี	การศึกษา	มาก	= 67.46	น้อย = 64.59

4.4.1.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.1.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.1.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนสุขภาพจิตดีมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.71 และ 45.39 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.6 มุ่งอนาคตควบคุมตนเองของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนเองแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 2 ตัว คือ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.74 และ 54.02 ตามลำดับ) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.73 และ 53.02 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนเองแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.7 การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ อายุ (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มี

มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.75 และ 60.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.8 ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย มีคะแนนทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.75 และ 60.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว แต่พบว่าคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างอายุ กับระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.20 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญทั้งหมด กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย ถ้ามีอายุน้อย จะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก ถ้ามีระดับการศึกษามาก จะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) สถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 2) อาชีพ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) และ 3) รายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย และกลุ่มที่มีรายได้มาก ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปร ได้กล่าวไว้แล้วในลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนตัวแปรตามในทีนี้มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลทีละตัวแปรตามดังต่อไปนี้

4.4.2.1 การรับรู้ทัศนคติทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 2 ตัว คือ อาชีพ และรายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกรมีคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.20 และ 52.20 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้น้อยมีคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.71 และ 51.86 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ รายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา

จังหวัดสตูลที่มีรายไ้มาก มีคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามามากกว่าชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายไ้น้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.59 และ 55.56 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ อาชีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.55 และ 51.15 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

4.4.2.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ รายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายไ้น้อย มีคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายไ้มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.37 และ 48.63 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) และพบว่าคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างอาชีพกับรายได้ (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.21 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายไ้น้อย ถ้ามีอาชีพเกษตรกร จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกร ถ้ามีรายไ้น้อย จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายไ้มาก ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.2.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ อาชีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนสุขภาพจิตมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.51 และ 49.37 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	สถานภาพ	ค่าเอฟ					%	
			อาชีพ	รายได้	(ก x ข)	(ก x ค)	(ข x ค)		
		(ก)	(ข)	(ค)			(ก x ข x ค)	ทำนาย	
การรับรู้ปทัสถานฯ	581	< 1	5.37**	6.82**	2.01	< 1	< 1	< 1	2.7
การรับรู้ข่าวสารฯ	581	2.52	1.75	< 1	< 1	< 1	1.98	< 1	4.6
การสนับสนุนฯ	581	< 1	8.22**	4.31	2.57	< 1	< 1	< 1	3.2
การเห็นแบบอย่างฯ	581	< 1	1.80	< 1	1.60	< 1	4.30*	< 1	5.3
สุขภาพจิต	581	3.03	5.08*	40.10***	< 1	< 1	2.95	< 1	4.0
มุ่งอนาคตควบคุมตน	581	< 1	< 1	25.59***	2.45	< 1	1.20	< 1	3.1
การรับรู้คุณค่าชีวิตฯ	581	< 1	6.11**	2.61	1.53	3.48	< 1	< 1	6.1
ทัศนคติฯ	581	5.23*	< 1	9.99**	1.69	2.32	< 1	< 1	3.6
ความพร้อม	581	3.08	< 1	< 1	< 1	3.40	< 1	< 1	2.1
การมีส่วนร่วมฯ	581	1.71	1.69	3.57	1.45	< 1	3.36	< 1	3.8

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01 และ *** p < .001

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม			
		คะแนนสูง	เปรียบเทียบกับ	คะแนนต่ำ	
การรับรู้ทัศนคติฯ	อาชีพ	เกษตรกร	= 55.20	อื่น ๆ	= 52.20
	รายได้	น้อย	= 54.71	มาก	= 51.86
การรับรู้ข่าวสารฯ	รายได้	มาก	= 57.59	น้อย	= 55.56
การสนับสนุนฯ	อาชีพ	เกษตรกร	= 54.55	อื่น ๆ	= 51.15
การเห็นแบบอย่างฯ	รายได้	น้อย	= 52.37	มาก	= 48.63
สุขภาพจิต	อาชีพ	เกษตรกร	= 54.51	อื่น ๆ	= 49.37
การรับรู้คุณค่าชีวิตฯ	อาชีพ	เกษตรกร	= 63.70	อื่น ๆ	= 60.35
ทัศนคติฯ	สถานภาพ	อื่น ๆ	= 66.73	โสด	= 63.30

4.4.2.6 มุ่งอนาคตควบคุมตนของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.2.7 การรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดินแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ อาชีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนการรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.70 และ 60.35 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนการรับรู้คุณค่าชีวิตของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

4.4.2.8 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ สถานภาพสมรส (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีคะแนนทัศนคติ

ที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีสถานภาพ โสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.73 และ 63.30 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.2.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) จำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 2) ระยะทาง คือ กลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ และกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ และ 3) การเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปรได้กล่าวไว้แล้วในลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนตัวแปรตามในที่นี้มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลทีละตัวแปรตามดังต่อไปนี้

4.4.3.1 การรับรู้ทัศนคติทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.35 และ 48.52 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.22 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 57.54 และ 55.01 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.23 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียงคู่เดียว กล่าวคือ ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา และยังคงพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.24 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 2) ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.25 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา และ 3) ชาวบ้านชุมชนชนบทบางสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา ถ้าไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชนบทบางสา

มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.65 และ 48.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.26 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.12 และ 48.03 ตามลำดับ)

(ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.27 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญทั้ง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 2 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนสุขภาพจิตมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.86 และ 46.59 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนสุขภาพจิตมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.73 และ 39.72 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนสุขภาพจิตไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

4.4.3.6 มุ่งอนาคตควบคุมตนของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ทั้ง 3 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.57 และ 52.87 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.37 และ 53.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.98 และ 49.47 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่าคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.28 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.7 การรับรู้คุณค่าของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณค่าของแผ่นดินแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว ทั้ง 3 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนการรับรู้คุณค่าของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.27 และ 59.75 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนการรับรู้คุณค่าของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้าน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	ค่าเอฟ							% ทำนาย
		สมาชิก (ก)	ระยะทาง (ข)	การเข้าร่วม (ค)	(ก x ข)	(ก x ค)	(ข x ค)	(ก x ข x ค)	
การรับรู้ปทัสถานฯ	581	< 1	< 1	122.52***	2.00	< 1	11.01***	1.29	19.3
การรับรู้ข่าวสารฯ	581	1.16	10.39***	3.22	4.34*	4.78*	22.15***	< 1	8.7
การสนับสนุนฯ	581	3.66	< 1	65.85***	4.40*	1.25	< 1	< 1	12.1
การเห็นแบบอย่างฯ	581	< 1	< 1	42.25***	9.17**	1.17	1.28	< 1	8.6
สุขภาพจิต	581	4.00*	< 1	198.72***	< 1	< 1	< 1	< 1	26.8
มุ่งอนาคตควบคุมตน	581	7.29**	4.23*	181.48***	5.11*	1.34	1.20	1.61	26.9
การรับรู้คุณค่าฯ	581	4.13*	6.44**	66.03***	6.01*	3.97*	15.41***	< 1	16.1
ทัศนคติฯ	581	< 1	1.88	67.46***	2.31	2.17	19.32***	< 1	14.0
ความพร้อมฯ	581	1.07	4.22*	20.08***	< 1	< 1	23.46***	< 1	9.2
การมีส่วนร่วมฯ	581	< 1	1.77	10.70***	2.56	7.37**	11.96***	< 1	6.2

หมายเหตุ * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$ และ *** $p < .001$

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม		
		คะแนนสูง	เปรียบเทียบกับ	คะแนนต่ำ
การรับรู้ทัศนคติ	การเข้าร่วม	เคย = 55.35	ไม่เคย	= 48.52
การรับรู้ข่าวสาร	ระยะทาง	ใกล้ = 57.54	ไกล	= 55.01
การสนับสนุน	การเข้าร่วม	เคย = 53.65	ไม่เคย	= 48.84
การเห็นแบบอย่าง	การเข้าร่วม	เคย = 52.12	ไม่เคย	= 48.03
สุขภาพจิต	จำนวนสมาชิก	มาก = 48.86	น้อย	= 46.59
	การเข้าร่วม	เคย = 55.73	ไม่เคย	= 39.72
มุ่งอนาคตควบคุมตน	จำนวนสมาชิก	มาก = 54.57	น้อย	= 52.87
	ระยะทาง	ใกล้ = 54.37	ไกล	= 53.07
	การเข้าร่วม	เคย = 57.98	ไม่เคย	= 49.47
การรับรู้คุณความดี	จำนวนสมาชิก	มาก = 61.27	น้อย	= 59.75
	ระยะทาง	ใกล้ = 61.44	ไกล	= 59.59
	การเข้าร่วม	เคย = 63.48	ไม่เคย	= 57.54
ทัศนคติ	การเข้าร่วม	เคย = 68.36	ไม่เคย	= 61.55
ความพร้อม	ระยะทาง	ใกล้ = 60.28	ไกล	= 58.64
	การเข้าร่วม	เคย = 61.25	ไม่เคย	= 57.67
การมีส่วนร่วม	การเข้าร่วม	เคย = 57.73	ไม่เคย	= 54.28

ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.44 และ 59.59 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.48 และ 57.54 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.29 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.30 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

นอกจากนี้คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.31 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.4.3.8 ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียง 1 ตัว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนทัศนคติที่

ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.36 และ 61.55 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.32 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 6 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 4 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 4) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

4.4.3.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 2 ตัว คือ ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.28 และ 58.64 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า

ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.25 และ 57.67 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.33 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.4.3.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัวเพียง 1 ตัว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.73 และ 54.28 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.34 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย จะมีการส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการส่วนร่วมในการ

พัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

นอกจากนี้คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.35 ภาคผนวก ก) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของตัวแปรแฝง (Latent Variable) ที่เกิดจากการวัดโดยตัวแปรโครงสร้าง (Construct Variable) ให้เป็นไปตามทฤษฎีการวัดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า การวัดค่าของตัวแปรที่ได้จากตัวอย่างสามารถแทนค่าจริงที่มีอยู่ในประชากรได้ (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2014) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างสามารถทำโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยทำการตรวจสอบ ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมลิสเรล คณะผู้วิจัยศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นตัวแปรแฝงมีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถวัดได้โดยตรงประกอบด้วย ตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์

(STF) ตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) ตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) และตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแสดงในรูปโมเดลการวัด (Measurement Model) ประกอบด้วยโมเดลการวัดประกอบด้วย โมเดลการวัดตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) และ โมเดลการวัดตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ผลการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) ซึ่งตรวจสอบค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability) และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (Average Variance Extracted) แสดงในภาพที่ 4.1 และตารางที่ 4.9

4.5.1 การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) เป็นรายการ หรือตัวชี้วัดที่มีความแปรปรวนร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่ารายการ หรือตัวชี้วัดเหล่านี้วัดตัวแปรเดียวกัน วิธีการวัดความตรงแบบรวมศูนย์มีข้อกำหนด 3 ประการดังนี้ (Knight & Cavusgil, 2004, p. 134)

1. น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardize Factor Loading) หากค่าของน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงการมีจุดศูนย์รวมร่วมกันสูง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต้องมีค่ามากกว่า 0.5 (Hair et al., 2014)
2. ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (Average Variance Extracted--AVE) ค่าที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (Hair et al., 2014)

$$AVE = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right)}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right) + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

AVE	=	Average Variance Extracted ของแต่ละตัวแปร
λ_i	=	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading)
n	=	จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร
δ_i	=	ค่าคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนของตัวแปร (Error Variance)

3. ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability--CR) ค่าที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (Hair et al., 2014)

$$CR = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2 + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

CR = ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของตัวแปร (Construct Reliability)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ที่สถานทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES)

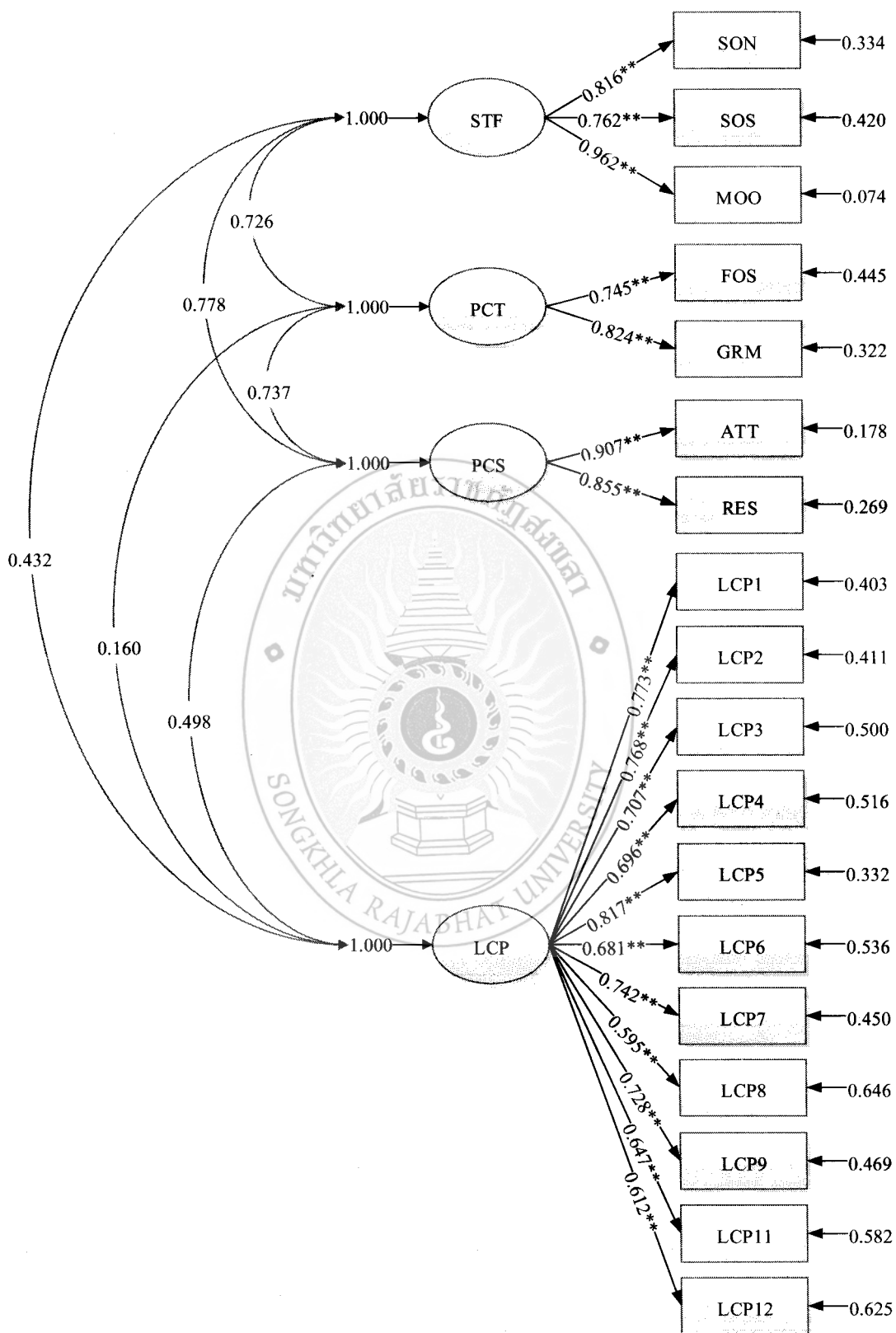
การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) ตัวแปรสังเกตได้ซึ่งมี

ส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) ตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) และตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12)

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล มีข้อตกลงที่ยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยเกณฑ์ในการพิจารณาว่าโมเดลการวัดสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ให้พิจารณาจากค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งหาได้จากสมการ χ^2/df เกณฑ์ที่กำหนด คือ ต้องมีค่าน้อยกว่า 2.00 (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติ สว่างเนตร, 2535, หน้า 41; สุภมาศ อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชณี กุล ญาณุภาณุวัฒน์, 2548, หน้า 97) ค่าความน่าจะเป็น (p-value) ต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยต้องมีค่ามากกว่า .05 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) ต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, กรรณิการ์ สุขเกษม, โสภิต ผ่องเสรี และถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์, 2549, หน้า 208; สุภมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2548, หน้า 97) ค่าความสอดคล้องของดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ต้องมีค่ามากกว่า 0.9 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) ต้องมีค่ามากกว่า 0.9 (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติ สว่างเนตร, 2535, หน้า 41-42; สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ, 2549, หน้า 214)

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย (Average Variance Extracted--AVE) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของแต่ละตัวแปรแฝง (Construct Reliability: CR) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.7 (Hair et al., 2014)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 47.853 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 40 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.196 ค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.184 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าความสอดคล้องของดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.991 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.961

$\chi^2=47.853, df=40, \chi^2/df=1.196, p\text{-value}=0.184, RMSEA=0.018, GFI=0.991, AGFI=0.961$

ภาพที่ 4.1 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล และการวิเคราะห์ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

ตัวแปร/ ตัวชี้วัด	Lambda (λ_i)	SE	t-value	R ²	Theta-Delta (δ_i)	AVE (ρ_v)	CR (ρ_c)
STF						0.724	0.886
SON	0.816	0.02	22.30	0.666	0.334		
SOS	0.762	0.02	17.85	0.580	0.420		
MOO	0.962	0.02	19.96	0.926	0.074		
PCT						0.617	0.846
FOS	0.907	0.02	15.14	0.555	0.445		
GRM	0.855	0.02	20.75	0.678	0.322		
PCS						0.777	0.802
ATT	0.745	0.02	15.60	0.822	0.178		
RES	0.824	0.02	14.69	0.731	0.269		
LCP						0.503	0.917
LCP1	0.773	0.055	19.092	0.597	0.403		
LCP2	0.768	0.051	19.673	0.589	0.411		
LCP3	0.707	0.052	16.601	0.500	0.500		
LCP4	0.696	0.047	17.232	0.484	0.516		
LCP5	0.817	0.051	17.540	0.668	0.332		
LCP6	0.681	0.060	14.908	0.464	0.536		
LCP7	0.742	0.050	19.607	0.550	0.450		
LCP8	0.595	0.052	14.877	0.354	0.646		
LCP9	0.728	0.058	17.598	0.531	0.469		
LCP11	0.647	0.048	15.231	0.418	0.582		
LCP12	0.612	0.045	14.410	0.375	0.625		

$\chi^2=47.853$, $df=40$, $\chi^2/df=1.196$, $p\text{-value}=0.184$, $RMSEA=0.018$, $GFI=0.991$, $AGFI=0.961$

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) พบว่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกค่า คือ ตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) มีค่า AVE เท่ากับ 0.724 และค่า CR เท่ากับ 0.886 ตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีค่า AVE เท่ากับ 0.617 และค่า CR เท่ากับ 0.846 ตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่า AVE เท่ากับ 0.777 และค่า CR เท่ากับ 0.802, และตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่า AVE เท่ากับ 0.503 และค่า CR เท่ากับ 0.917

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัด (Measurement Model) ของตัวแปรแฝงทั้งหมด แสดงดังภาพที่ 4.1 และตารางที่ 4.9 โดยโมเดลการวัดตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดเท่ากับ 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.762 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่า R^2 มากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.580

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 0.824 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่า R^2 มากที่สุดคือ 0.678 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.555

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่า R^2 มากที่สุดคือ 0.822 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.731

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.871 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.773 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.768 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.728 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.707 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไข และ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.796 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.681 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.647 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์

การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.612 และน้อยที่สุด คือ ฉันทมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.595 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.668 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.597 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.589 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.550 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.531 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.500 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.484 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.464 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.418 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.375 และน้อยที่สุด คือ ฉันทมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.354

สรุปภาพรวมการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ควรผ่านเกณฑ์กำหนด คือ ตัวแปรแฝงมีค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ตั้งแต่ 0.503 ถึง 0.777 และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (CR) มีค่าตั้งแต่ 0.802 ถึง 0.917 ในขณะที่ตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.595 ถึง 0.962

4.5.2 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณื และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณื และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณื และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณื และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างอิทธิพลของลักษณะของสถานการณื และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณื และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลประกอบด้วย ตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณื (STF) ตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) ตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณื (PCS) และตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) การปรับโมเดลเพื่อให้กรอบแนวความคิดสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Variance) มีความสัมพันธ์กันได้ตามความเป็นจริง ค่าความคลาดเคลื่อนที่มีความสัมพันธ์กันรายละเอียดของการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่าความผิดพลาดมาตรฐาน และค่า t -value ของโมเดลสมการโครงสร้างหลังจากปรับโมเดลสำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณื และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณื และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ($n = 581$)

Path Diagram	Loading/ Path Coefficients	Standard Errors	t -values
LAMBDA-Y			
LCP → LCP1	0.773**	-	-
LCP → LCP2	0.768**	0.036	27.990
LCP → LCP3	0.707**	0.043	20.305
LCP → LCP4	0.696**	0.057	14.095

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

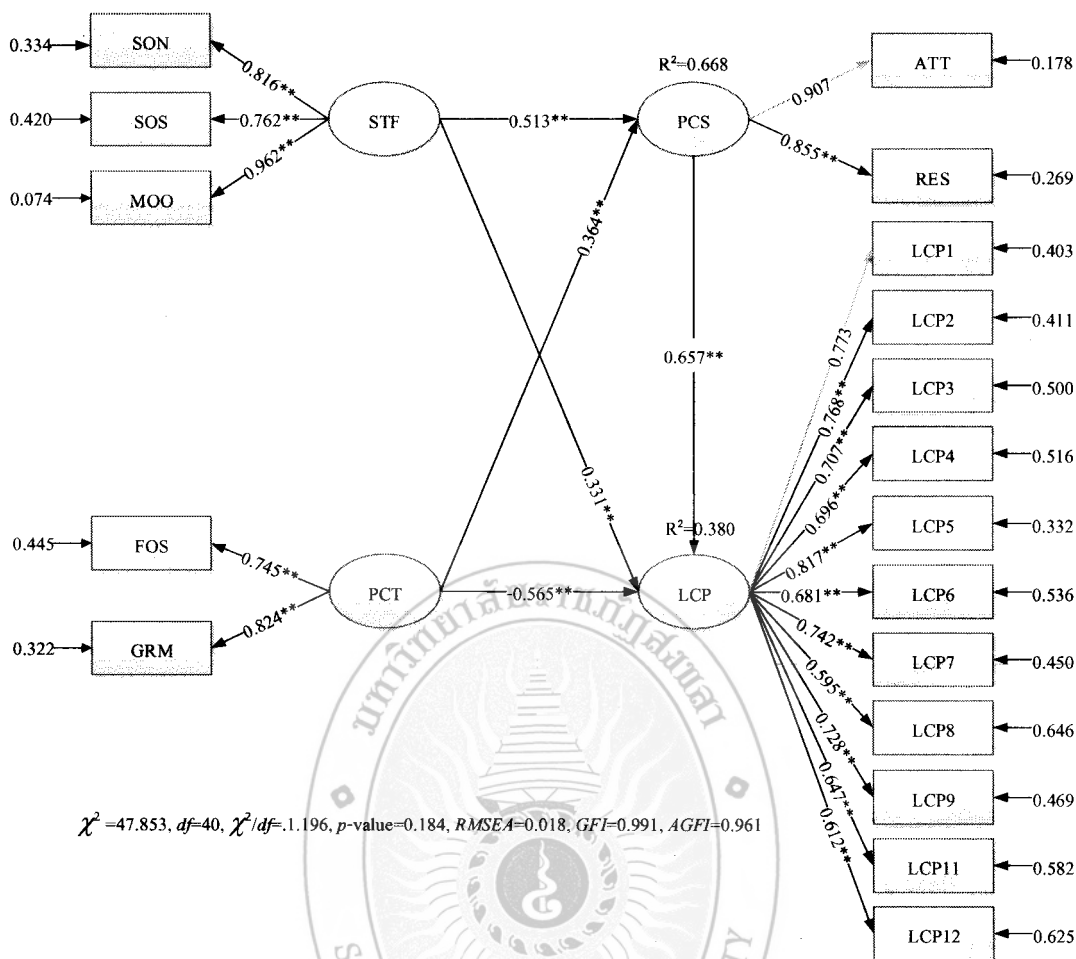
Path Diagram	Loading/ Path Coefficients	Standard Errors	t-values
LCP → LCP5	0.817**	0.066	13.492
LCP → LCP6	0.681**	0.061	14.690
LCP → LCP7	0.742**	0.059	16.617
LCP → LCP8	0.595**	0.058	13.150
LCP → LCP9	0.728**	0.051	19.899
LCP → LCP11	0.647**	0.057	12.884
LCP → LCP12	0.612**	0.053	12.251
PCS → ATT	0.907**	-	-
PCS → RES	0.855**	0.024	24.512
LAMBDA-X			
STF → SON	0.816**	0.033	16.180
STF → SOS	0.762**	0.030	15.281
STF → MOO	0.962**	0.042	14.369
PCT → FOS	0.745**	0.027	19.505
PCT → GRM	0.824**	0.030	20.784
BETA			
PCS → LCP	0.657**	0.103	6.364
GAMMA			
STF → PCS	0.513**	0.096	5.353
PCT → PCS	0.364**	0.111	2.974
STF → LCP	0.331**	0.092	3.965
PCT → LCP	-0.565**	0.107	-5.265

หมายเหตุ: Path Diagram คือ แผนภาพเส้นทาง

Path Coefficients คือ สัมประสิทธิ์เส้นทาง

* หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($1.960 \leq t\text{-value} < 2.576$)

** หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t\text{-value} \geq 2.576$)

ภาพที่ 4.2 โมเดลสมการ โครงสร้างหลังการปรับโมเดลแสดงโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

จากตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โมเดลสมการ โครงสร้างหลัง การปรับ (Modified Model) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังทำการปรับโมเดล 89 ครั้ง แสดง ว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ พิจารณาจากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 47.853 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 40 ค่าไค- สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.196 ค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.184 ค่าดัชนีค่า ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าความสอดคล้อง

ของดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.991 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.961

ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพัฒนาบึงสาของชาวบ้านชุมชนพัฒนาบึงสา จังหวัดสตูล นำเสนอเป็นสองส่วนคือ ส่วนขององค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วย (1) เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรแฝงภายนอก (LAMBDA-X) และ (2) เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายในกับตัวแปรแฝงภายใน (LAMBDA-Y) และส่วนของโครงสร้าง ประกอบด้วย เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน (GAMMA) ผลการวิเคราะห์ดูตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2

4.5.2.1 ผลการวิเคราะห์ในส่วนขององค์ประกอบโมเดลการวัดตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพัฒนาบึงสาของชาวบ้านชุมชนพัฒนาบึงสา จังหวัดสตูล

4.5.2.1.1 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรแฝงภายนอก

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำเสนอรายละเอียดของผลการพิจารณาตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญของตัวแปรแฝงภายนอกในที่นี้ คือ ตัวแปรแฝงภายนอกลักษณะของสถานการณ์ (STF) โดยมีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.762

ตัวแปรภายนอกแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่

สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกต ได้มีมิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745

4.5.2.1.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายในกับตัวแปรแฝงภายใน

จากการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ภายในกับตัวแปรแฝงภายในจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.907 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.855

ตัวแปรแฝงภายในการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีองค์ประกอบของข้อคำถาม คือ ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไข และ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) ตัวแปรสังเกตได้มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) ตัวแปรสังเกตได้เห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการ

ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) และตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.871 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.773 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.768 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.728 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.707 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.796 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.681 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.647 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.612 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.595

4.5.2.2 ผลการวิเคราะห์ในส่วนของโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นแสดงสัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน (GAMMA)

4.5.2.2.1 ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก และตัวแปรแฝงภายในพบว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่ามากที่สุดโดยมีค่าเท่ากับ

0.513 รองลงมา คือ สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่าเท่ากับ 0.364 ส่วนสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะของสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP)) มีค่าเท่ากับ 0.331 และน้อยที่สุด คือ สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ -0.565

4.5.2.2.2 ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายในกับตัวแปรแฝงภายใน

เมื่อพิจารณาโครงสร้างระหว่างตัวแปรแฝงภายในกับตัวแปรแฝงภายในพบว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.657 (ตารางที่ 4.11) และเมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงจิตลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.580 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าความเที่ยงมากที่สุด คือ 0.678 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.555

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดคือ 0.822 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.731

ตารางที่ 4.11 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวมของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณื และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณื และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ตัวแปรผลลัพท์ ตัวแปรสาเหตุ	PCS			LCP		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
STF	0.513**		0.513**	0.331**	0.337**	0.668**
	(0.096)		(0.096)	(0.111)	(0.075)	(0.116)
PCT	0.364**		0.364**	-0.565**	0.240**	-0.325**
	(0.092)		(0.092)	(0.107)	(0.078)	(0.116)
PCS				0.657**		0.657**
				(0.103)		(0.103)
ตัวแปรสังเกตได้	SON	SOS	MOO	FOS	GRM	ATT
ความเที่ยง	0.666	0.580	0.926	0.555	0.678	0.822
ตัวแปรสังเกตได้	RES	LCP1	LCP2	LCP3	LCP4	LCP5
ความเที่ยง	0.731	0.597	0.589	0.5	0.484	0.668
ตัวแปรสังเกตได้	LCP6	LCP7	LCP8	LCP9	LCP11	LCP12
ความเที่ยง	0.464	0.55	0.354	0.531	0.418	0.375
ตัวแปรแฝงภายใน	PCS			LCP		
R ²	0.668			0.380		
$\chi^2 = 47.853, df = 40, \chi^2 / df = 1.196, p\text{-value} = 0.184, RMSEA = 0.018, GFI = 0.991, AGFI = 0.961$						

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.668 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.597 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.589 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันทมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่า

ความเที่ยงเท่ากับ 0.550 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.531 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.500 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.484 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.464 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.418 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.375 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.354

เมื่อพิจารณาค่า R^2 พบว่า (1) ตัวแปรลักษณะของสถานการณ์ (STF) และตัวแปรจิตลักษณะเดิม (PCT) ร่วมกันอธิบายตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้ร้อยละ 66.80 และ (2) ตัวแปรลักษณะของสถานการณ์ (STF) ตัวแปรจิตลักษณะเดิม (PCT) และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ร่วมกันอธิบายตัวแปรการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ได้ร้อยละ 38.00

4.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

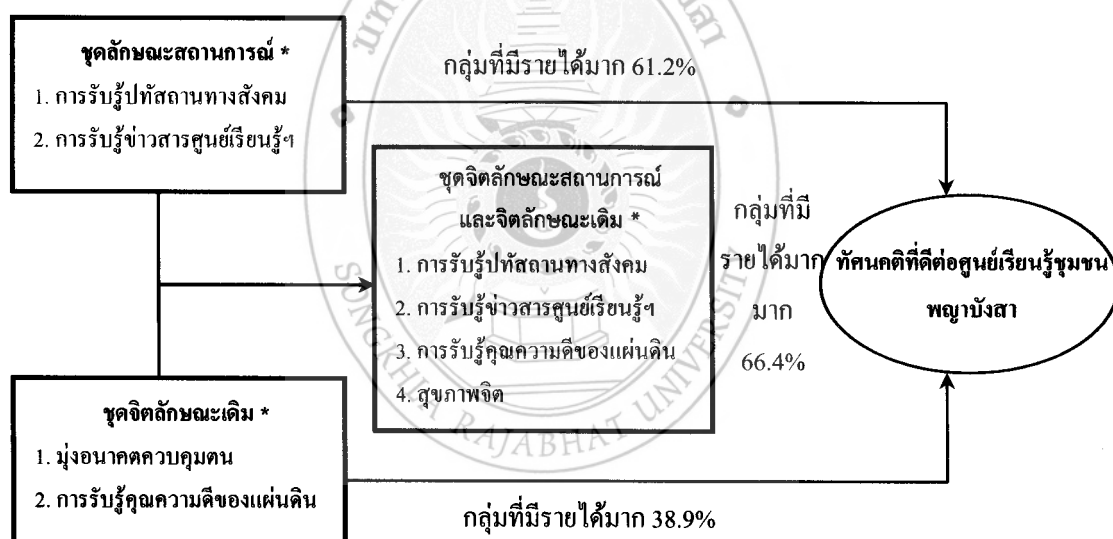
จากการประมวลเอกสารทางด้านทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถคาดถึงผลการวิจัยหลายด้านที่อาจค้นพบในชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยตั้งสมมติฐานไว้รวม 7 ข้อ ด้วยกัน ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานในแต่ละข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.6.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปรสามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

บังสาได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%” ดังนี้

4.6.1.1 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกันเท่ากับ 5.2% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีรายได้มาก ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 66.4% (ตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 61.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ

ภาพที่ 4.3 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

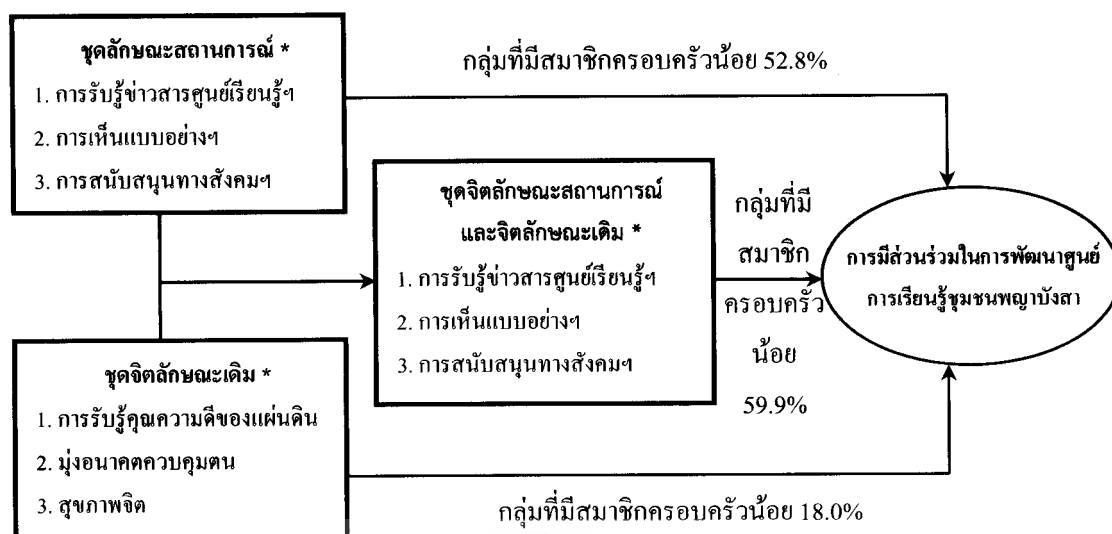
หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำนายได้ตามลำดับ

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 38.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

4.6.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) เพียงลำพัง ได้ตามเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 4.3)

4.6.1.3 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพหุคูณเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากับ 7.1% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% (ตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 52.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 18.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน มุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

ภาพที่ 4.4 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำนายได้ตามลำดับ

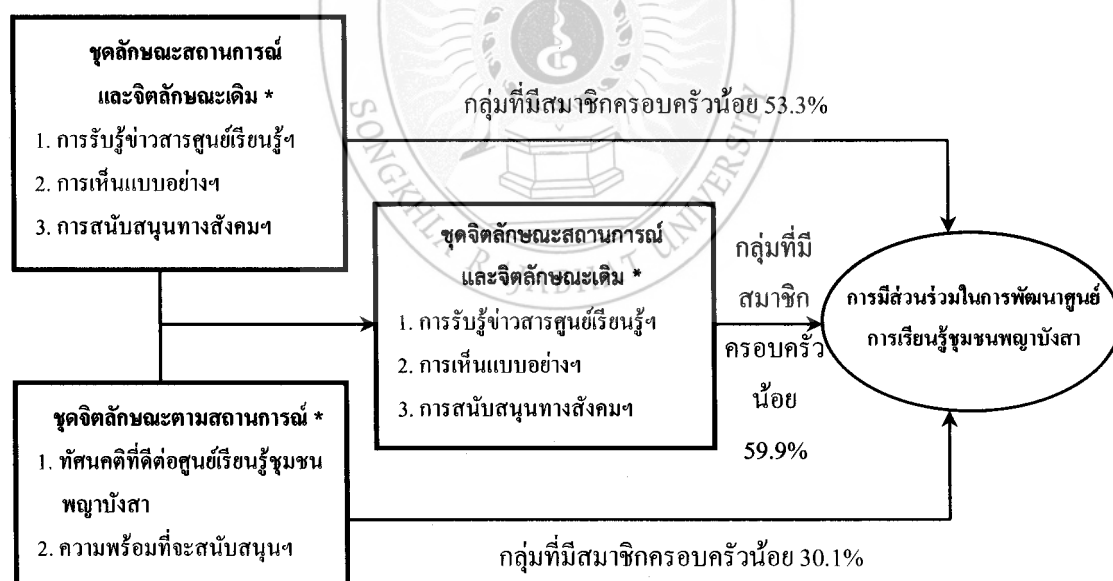
ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

4.6.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อย่างน้อย 5%”

ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่ม

ย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากับ 6.6% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 4 (กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 30.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะคิดที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ

ภาพที่ 4.5 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำนายได้ตามลำดับ

นอกจากนี้ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ถึง สมมติฐานที่ 7 คณะผู้วิจัยขอ นำเสนอค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุในแต่ละเส้นทางนำมาทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ ตามลำดับจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4.10 ตารางที่ 4.11 และภาพที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

4.6.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตาม สถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง พบว่า ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวก ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.513 ดังนั้นผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

4.6.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง พบว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิต ลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.364 ดังนั้นผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง ไว้

4.6.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า “ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างพบว่า ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัด สตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.331 ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างพบว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -0.565 ดังนั้นผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 กล่าวว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.657 ดังนั้นผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรแฝง จิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้ร้อยละ 66.80 และอธิบายตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ได้ร้อยละ 38.00

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4.1 ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%	สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
<p>4.2 ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อย่างน้อย 5%</p>	<p>สนับสนุน สมมติฐานในบาง กลุ่มย่อยเท่านั้น</p>
<p>4.3 ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล</p>	<p>สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
<p>4.4 จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล</p>	<p>สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
<p>4.5 ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล</p>	<p>สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
<p>4.6 จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล</p>	<p>ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
<p>4.7 จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล</p>	<p>สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้</p>

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative Study) ระหว่างตัวแปรทางด้านลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะของชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้มาก กับ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้น้อย ว่าจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ในปริมาณที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด รวมทั้งยังได้ศึกษาเพื่อหาสาเหตุสมทบ 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2) ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร คือ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตความภูมิใจ และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และ 3) ปัจจัยจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อค้นหาว่าปัจจัยใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป รวม 581 คน เมื่อนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มาทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย จึงสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การสรุปผลการวิจัย

5.1.1 การสรุปผลข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล จำนวน 581 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาวบ้านเพศหญิง ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี นับถือศาสนาอิสลาม มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 10.0 ปี ประกอบอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะใกล้) และส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์เรียนรู้ฯ

5.1.2 การสรุปผลตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อแสวงหาตัวทำนายที่สำคัญ และปริมาณการทำนายของสถานการณ์จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง พบว่า (1) ลักษณะของสถานการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางบวกเท่ากับ 0.531 และ (2) จิตลักษณะเดิม มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางบวกเท่ากับ 0.364

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง พบว่า (1) ลักษณะของสถานการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ 0.331 (2) จิตลักษณะเดิม มีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ -0.565 และ (3) จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ 0.657

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล มีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 47.853 ที่องศาอิสระ (df) 40 ค่าความ น่าจะเป็น (p -value) เท่ากับ 0.184 ไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.196 ค่าดัชนีวัดระดับ ความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.991 ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ ($AGFI$) เท่ากับ 0.961 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน ($SRMR$) เท่ากับ 0.026 และค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนใน การประมาณค่าพารามิเตอร์ ($RMSEA$) เท่ากับ 0.018

วัตถุประสงค์ที่ 5 เพื่อแสวงหากลุ่มชาวบ้านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชน พญาบังसान้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมน้อย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริม เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม สำหรับปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) สุขภาพจิต และ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (ตารางที่ 4.5)

5.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลเอกสารทางด้านทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถ คาดถึงผลการวิจัยหลายด้านที่อาจค้นพบในชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดย ตั้งสมมติฐานไว้รวม 7 ข้อ ด้วยกัน ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามสมมติฐานในแต่ละข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจาก ภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่ จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญา บังสาได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่ม จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%” ดังนี้

5.2.1.1 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชน พญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1

กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกันเท่ากับ 5.2% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีรายได้มาก ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 66.4% (ตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 61.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 38.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

จากผลที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า ตัวทำนายกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม สามารถทำให้อำนาจในการทำนายทัศนคติที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทำนายได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ มากกว่า 5 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิต ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา เต็มคุณานนท์ (2553, หน้า 92) ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ที่พบผลการทำนายทัศนคติที่ติดต่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ (ชุดที่ 3 จิตลักษณะและสถานการณ์) สามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 16.9% ซึ่งตัวแปรปทัสถานทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 เช่นเดียวกับงานวิจัย เรื่องความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดของ ทองพูล บัวศรี (2550, หน้า 146) และยังพบในงานวิจัยของสุชาดา ชลาณุเคราะห์ (2552, หน้า 207) พบว่า ผลการทำนายทัศนคติที่ติดองาน โดยชุดตัวแปรสถานการณ์สามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 21.5% ซึ่งตัวแปรปทัสถานทางสังคมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3

5.2.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัว

ทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) เพียงลำพัง ได้ตามเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 4.3)

5.2.1.3 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพีสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากับ 7.1% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% (ตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 52.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 18.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน มุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

จากผลที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า ตัวทำนายกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม สามารถทำให้อำนาจในการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทำนายได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือมากกว่า 5 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2544) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนใน โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 480 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนเอง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของคุ้มค่าและพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม สอดคล้องกับงานวิจัยของธรรณัธย์ อภิธานุกิจ (2551, หน้า 81) พบว่าพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูง จะเป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วม

ประหยัดพลังงานไฟฟ้า ในอาคารสูงกว่าพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านประหยัดพลังงานไฟฟ้าต่ำ

ผลการวิจัยในส่วนนี้ สามารถสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่กล่าวว่า การใช้ตัวทำนายหลายตัวจากหลายกลุ่มตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมได้มากกว่า กลุ่มตัวทำนายจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือน้อยกลุ่ม

5.2.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อย่างน้อย 5%”

ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพีลีย์เปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากับ 6.6% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 4 (กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 30.1% โดยมีตัวทำนาย

ที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทัศนคติที่คัดค้านศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

จากผลที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า ตัวทำนายนอกกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ กับตัวทำนายนอกชุดจิตลักษณะเดิม ร่วมกับตัวทำนายนอกจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายนอกการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายนอกชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียว โดยมีตัวทำนายนอกที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของของ วรณะ บรรจง (2546) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้ ครูที่มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองสูง และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง เป็นครูที่มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้มากกว่าครูประเภทตรงข้าม สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชร รัตนพันธ์ (2551, หน้า 76) การรับรู้ข่าวสารด้านการวิจัยมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยในกลุ่มดังกล่าวสูงสุด (ค่าเบต้า .501)

ผลการวิจัยในส่วนนี้ สามารถสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่กล่าวว่า การใช้ตัวทำนายนอกหลายตัวจากหลายกลุ่มตัวทำนายนอก สามารถทำนายนอกพฤติกรรมได้มากกว่า กลุ่มตัวทำนายนอกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือน้อยกลุ่ม

5.2.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า ลักษณะสถานการณ์ [ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)] มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ 0.513 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาในแต่ละตัวแปรแฝงภายนอกลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้

ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.762

5.2.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่าเท่ากับ 0.364 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายขององค์ประกอบของตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745

5.2.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า “ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงลักษณะตามสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.331 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มี

ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกต ได้มีมิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.580

5.2.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ -0.565 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 นี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรภายนอกแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745

5.2.7 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 กล่าวว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) กับตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.657 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกตได้มีมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้

มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.907 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.855

สำหรับสมมติฐานที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7 ในงานวิจัยนี้ถูกทดสอบด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยกำหนดโมเดลตั้งต้นบนพื้นฐานจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (ภาพที่ 1.2 ในบทที่ 1) สมมติฐานนี้ไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงได้ทำการปรับโมเดลจนได้โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในงานวิจัยนี้ พบว่า จำเป็นต้องตัดตัวแปร 2 ตัวแปรออก คือ 1) ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ตัวแปรสุขภาพจิต จึงทำให้โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญ

อย่างไรก็ตามโมเดลที่ปรับแล้วยังคงเป็นไปตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม กล่าวคือ พฤติกรรมมนุษย์หรือการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันนั้นเกิดจากสาเหตุด้านต่าง ๆ หลายด้านประกอบกัน กล่าวคือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ภายนอกของบุคคล เช่น ปัจจัยเอื้อที่มีส่วนช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงลงได้ 2) จิตลักษณะเดิมภายในตัวบุคคล เช่น มุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน และ 3) ลักษณะของจิตที่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์แวดล้อม หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) หรือจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งหมายถึงลักษณะทางจิตของบุคคลในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ภายนอกกับจิตลักษณะเดิมของตน ที่ส่งผลให้สภาพหรือลักษณะจิตใจของบุคคลเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่ได้รับ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเปลี่ยนหรือแตกต่างกัน โดยในโมเดลได้แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อไปยังการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

นอกจากนี้โดยส่วนใหญ่แล้ว ปัจจัยเชิงเหตุทางด้านจิตลักษณะเดิมมักมีอิทธิพลทางบวกจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรม ในส่วนของจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมีอิทธิพลทางบวกจิตลักษณะตามสถานการณ์ และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรจิตลักษณะเดิดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญของของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ ไม่พบว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดินมีอิทธิพลทางบวกไปยังการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก จึงสรุปจากผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติหลายประเภทว่าจิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แม้จะพบผลว่าไม่สอดคล้องกับการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างก็ตาม

สำหรับปัจจัยเชิงเหตุด้านสถานการณ์ พบว่า การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง

ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ พบว่า การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง

การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง

5.3 กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อยและปัจจัยเชิงเหตุ

กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อย หมายถึง กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย และมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) ข้อมูลที่แสดงผลในตารางที่ 4.6 – 4.8 ในบทที่ 4 ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีส่วนร่วมน้อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรสโสด และกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
2. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
3. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

ดังนั้นสรุปได้ว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมาคือ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรสโสด และกลุ่มชาวบ้านที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับปัจจัยเชิงเหตุของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังसान้อย ซึ่งพิจารณาได้จากการวิเคราะห์ผลการทำนายในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ร่วมกับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ พบว่า ปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สุขภาพจิต และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (ตารางที่ 4.5)

5.4 ข้อเสนอแนะการพัฒนา

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยสามารถกำหนดข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ให้ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดังต่อไปนี้

5.4.1 กลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วม

โดยปกติแล้วนั้นสิ่งแรกที่นักพัฒนาต้องการทราบก็คือ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา กลุ่มใดที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน้อย เพราะนักพัฒนาไม่สามารถส่งเสริมชาวบ้านไปพร้อม ๆ กันได้ทั้งหมด จึงมีการกำหนดเป้าหมายมุ่งเน้นไปที่กลุ่มชาวบ้านที่มีความสำคัญมาก (มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน้อย) ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม เป็นกลุ่มแรกที่ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วม รองลงมาคือ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรส โสด และกลุ่มชาวบ้านที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากยิ่งขึ้น พบว่าสิ่งแรกที่ควรส่งเสริมคือ ควรมีการให้กลุ่มชาวบ้านได้มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นอย่างมาก เพราะตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

5.4.2 การพัฒนาจิตลักษณะ เพื่อให้กลุ่มชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

นอกเหนือจากตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แล้วนั้น เมื่อพิจารณาแยกเป็นกลุ่มตัวแปรที่สำคัญลำดับต้น ๆ ที่ทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่ควรส่งเสริมควบคู่ไปกับการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.4.2.1 ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ 1) การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว และ 2) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ

5.4.2.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ 1) สุขภาพจิต และ 2) การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน ตามลำดับ

5.4.2.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสาร ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ ทักษะที่ดีต่อต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่พบและจากกระบวนการวิจัยที่น่าจะมีการพัฒนาให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยที่ควรทำต่อไป ดังต่อไปนี้

5.4.1 ควรมีการใช้ตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ ที่น่าศึกษา เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน ความเครียด เป็นต้น เข้ามาในงานวิจัยครั้งต่อไป เพราะตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมกระทำ

5.4.2 ศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อช่วยในการยืนยันผลที่พบจากงานวิจัยชิ้นนี้ ว่าความแตกต่างทางด้านลักษณะภูมิศาสตร์ตลอดจนวัฒนธรรมท้องถิ่น มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

5.4.3 ควรมีการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามวิธีการที่เหมาะสม ได้แก่ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก หรือการสนทนาแบบกลุ่ม เพื่อให้สามารถตอบคำถามการวิจัย ให้มีความครอบคลุมและละเอียดมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้จุดแข็งในส่วนของการยืนยันและสรุปผล

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ สุวรรณโชติ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตรของนักศึกษาปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กรมการแพทย์. กองสุขภาพจิต. (2527). **คู่มือการฝึกอบรมความรู้สุขภาพจิตสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล.** ขอนแก่น: ศิริภักษ์ออฟเซ็ท.
- กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กมลา วัชรานินท์. (2546). ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- งามตา วนินทานนท์. (2535). **จิตวิทยาสังคม.** สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- งามตา วนินทานนท์. 2536. ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร. รายงานการวิจัยฉบับที่ 50 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. (2551). ปัจจัยทางเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จินตนา บิลมาศ และคณะ. (2529). คุณลักษณะข้าราชการพลเรือน. รายงานการวิจัยสถาบันพัฒนาจุฬารัตน์ กิตติเชษมากร. (2553). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนมณีภา วรกวิน และ ลินดา สุวรรณดี. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของนักศึกษาชายในสถาบันอุดมศึกษา. ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ชัยวรรณ สมศรีรัตน์. (2548). การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของพนักงานเชื่อนภูมิพลในการจัดการสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฐานันตร์ เปียศิริ. (2545). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐวดี ปัญญาสกุลวงศ์. (2555). อิทธิพลของการอ่านและเขียนชั่งกึ่งที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารพัฒนาสังคม. 14 (1): 138-164.
- ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงกมล พรหมลักขโณ. (2547). **ปัจจัยเชิงเหตุผลของพฤติกรรมลดดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ.** ภาคนิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2520). **จริยธรรมของเยาวชนไทย.** รายงานการวิจัย ทูลอดหนุนการวิจัยสาขาปรัชญา สภาวิจัยแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2547). **หัวหน้าจะพัฒนาจิตลักษณะ ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง ลูกน้องได้อย่างไร.** ใน การสัมมนา เรื่องผลผลิตวิจัยระบบพฤติกรรมไทย เร่งไขปัญหาพร้อมพัฒนาเยาวชน, 2 - 3 กันยายน 2547. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. หน้า 1 - 15.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และงามดา วนิทานนท์. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. รายงานการวิจัย สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2538). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2543). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2547). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าสถานีอนามัยตำบล.** รายงานการวิจัย คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- คุณเดือน พันธมนาวิน และอัมพร ม้าคนอง. (2547). ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนา
นักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย โครงการแม่บท: การ
วิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- คุณเดือน พันธมนาวิน. (2551). **หลักและวิธีการประมวลเอกสาร เพื่อความเป็นเลิศในการวิจัยทางจิต
พฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เอ.ที.พรินติ้ง.
- ทวีวัฒน์ บุญชิต. (2530). ผลของการชักจูงโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการเปลี่ยนเจตคติ. ปรินญา
นิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทิพย์วรรณ กิตติวิบูลย์. (2545). **จิตวิทยาสังคมกับการพัฒนา**. เอกสารประกอบการเรียน คณะ
พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธนรัตน์ เก่งสกุล. (2548). **อิทธิพลของการเขียนชักจูงตนเอง การได้รับสารชักจูงที่มีผลต่อความ
ตั้งใจใฝ่ รู้ในภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2**. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธรรมรัตน์ อากานุกิจ. (2551). ลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมใน
การประหยัดไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน)
สำนักงานใหญ่. ปรินญานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บัณฑิตวิทยาลัย.
- ธวัชชัย ศรีพรงาม. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการ
วิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรา จันชนะกิจ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่
เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา. ภาคนิพนธ์คณะ
พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). **การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง**. จังหวัด
เชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัยนา เพ็ชรอินทร์. (2555). **อิทธิพลของสารชักจูงที่มีต่อการยอมรับแรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษา
ปรินญาตรี**. วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- นิภาพร โชติสุดเสนห์. (2545). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท้องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิศากร สนามเขต. (2550). การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. (2532). การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญทริกา ราชอาจ. (2548). อิทธิพลของการชักจูงตามแนวของ Lickona ที่มีต่อการยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เบญจมาศ นาควิจิตร. (2551). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประชิด สุขอนันต์. (2548). ปัจจัยส่วนบุคคลและสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความสุขและการคิดฆ่าตัวตายในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษา. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทักษะชีวิต การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์, & สมชาติ สว่างเนตร. (2535). การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยลิสมิเรล: สถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมและพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผ่องพรรณ แววิเศษ. (2534). ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ฝน แสงสิงแก้ว. (2518). เรื่องของสุขภาพจิต. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย.
- พรพิมล วรวิฑูรย์วงศ์. (2528). ทักษะชีวิตและการเปลี่ยนทัศนคติจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามศึกษา.

- พระมหาไชยา กาละปักษ์. (2550). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการณของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพบุรุษของนักเรียนอาชีวศึกษา. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาประกาศิต สิริเมโธ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสวรรณค์ ยมสีดา. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พัชรี นิวัฒน์เจริญชัยกุล. (2546). การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมของพนักงานบริษัท เทเลคอม เอเชียคอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรี รัตนพันธ์. (2551). สถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย.
- พิชัย มณีรักษ์. (2547). การได้รับการฝึกอบรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบญจธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิทพิชัย หารรรษอุดม. (2550). สภาพแวดล้อมทางการเมืองและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของหัวหน้าครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรม ศาสตราจารย์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พญา สมดี. (2558). พฤติกรรมการป้องกันอาการภูมิแพ้ของเด็กวัยเรียน โรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. พยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พูนฤดี สุวรรณพันธ์. (2557). ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- พูนฤดี สุวรรณพันธ์. (2536). ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับพัฒนาการต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพรินทร์ ชัดธิพงษ์. (2553). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับความฉลาดทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภารดี พึ่งสารานู. (2551). ทศนคติของนิสิต-นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์. รายงาน โครงการเฉพาะบุคคลคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณูญ ภูงลิบเงิน. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รสนันท์ ณ นคร. (2550). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีธนาคารในโรงเรียน. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รัตนา ประเสริฐสม. (2530). การเสริมสร้างลักษณะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมอนามยของเด็กนักเรียนประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ค. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- รุจิเรศ พิษิตานนท์. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลินดา สุวรรณดี. (2543). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณุช สิปปารักษ์. (2552). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพึ่งตนเองในผู้สูงวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณะ บรรจง และอภิรดี จันทร์หอม. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้. รายงานการวิจัย โครงการแม่บท: การวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

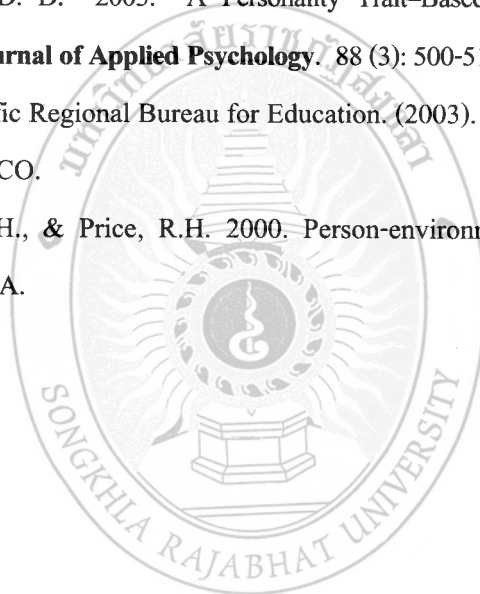
- วรวรรณ อัสวกุล และคณะ. (2551). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแล
 ทัศนสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน. รายงานการวิจัย : ทนอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาระบบ
 พฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วัลลภ คำพาย. (2547). **เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาด หนูมา.(2540). **เรื่องการศึกษาปัจจัยและกระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน
 ประถมศึกษาที่มีประสิทธิผลต่อคุณภาพการศึกษา: ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีโรงเรียน
 ดีเด่นรางวัลพระราชทานในจังหวัดชัยนาทและอุทัยธานี**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร
 การศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัยญา วัฒนโธ. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและจากหัวหน้า
 งานกับพฤติกรรมความเป็นสมาชิกขององค์กร โดยมีความกตัญญูคุณเวทีเป็นตัวแปรกำกับ.
 วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะ
 จิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาวลัย คล้ายประยงค์. (2558). ปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณะ สถานการณ์ และการรับรู้ที่สถานที่
 เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในนักศึกษาปริญญาตรี.
 วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วุฑฒิ พันธุมนาวิน และคูเดือน พันธุมนาวิน. (2556). ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการ
 ยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาปริญญาตรี. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยชินวัตร
 ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริรัตน์ รัตนพันธุ์. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี
 มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย สุพรรณทอง. (2544). **ปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเลือกตั้งอย่าง
 มีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ**. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th>.
 วันที่ 15 มกราคม 2560.
- สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลควนโพธิ์. (2559). ข้อมูลจำนวนประชากร. เข้าถึงได้จาก
<http://khuapho.go.th>. วันที่ 25 ธันวาคม 2559.

- สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคม และลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักสัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุกัญญา บุรณเดชาชัย. (2552). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี, ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, กรรณิการ์ สุขเกษม, โสภิต ผ่องเสรี, และ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์. (2549). แบบจำลองสมการโครงสร้าง: การใช้โปรแกรม LISREL, PRELIS และ SIMPLIS. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.
- สุชีรา บุญทัน. (2541). ปัจจัยบางประการของครอบครัวที่สัมพันธ์กับจริยธรรมด้านความกตัญญู กตเวทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุทธิดา ทองศลงคลี. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะดูแลญาติผู้สูงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพัทธรา เต็มคุณานนท์. (2553). อิทธิพลของสารชกุงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุภมาศ อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, & รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2548). เอกสารประกอบการอบรมการใช้โปรแกรมลิสรเอล: โปรแกรมทางสถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ รุ่นที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- สุภมาศ อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, & รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2552). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจริญมั่งคั่งการพิมพ์.
- สุภาสิณี นุ่มเนียม. (2546). ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุริยะ พันธุ์ดี. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางพุทธศาสนาในโรงเรียนกับจิตลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- สุวิมล ติรกานันท์. (2546). **การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2548). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ เตือนเด่น, จูไรรัตน์ ล้อมเสถียร, อารยะ สายยิ้ม, และจิระพงษ์ ชูศรี. (2558). **ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของห้องบรรยายสรุปนักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิทยบริการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. โครงการวิจัย กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภิรดี โสภางค์. (2547). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้**. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรทัย มีสวัสดิ์. (2542). **อิทธิพลของการใช้สารชักจูงที่มีต่อความพร้อมของบุคคลในการที่จะใช้บริการธนาคาร**. ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม. คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุบล เลี้ยววาริณ. (2550). **การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับรู้คุณความดี**. รายงานการวิจัย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). **Understanding Attitude and Predicting Social Behavior**. New Jersey : Predice-Hall, Inc.
- Anastasi, A. & Urbina, S. (1997). **Psychological testing**, 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Bandura. A. (1997). **Self-Efficacacy**. New York: W.H. Freeman.
- Bhanthumnavin, D. (2000). **Importance of supervisory social support and its implications for HRD in Thailand**. **Psychology and Developing Societies : A Journal**, 12(2), 155–167.
- Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1977). **Rural Development Participation**. Cornell University.
- Davis, K. & Newstrom J. W. (1989). **Human behavior at work** (8th ed.). New York: Mc-Graw-Hill.

- Duchduen Bhanthumnavin & Vutthi Bhanthumnavin. (2010). **Knowledge Dimensions and NPP Sites Acceptance In Thai University Students: Implications For Knowledge Management**. Proceedings of the 1st International Conference On Technical Education (ICTE 2009), January 21-22, 2010. Bangkok: King Mongkut's University Of Technical At North Bangkok.
- Endler, N. S., & Magnusson, D., eds. 1977. *Interactional Psychology and Personality*. New York: Halsted-Wiley.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1981). Attitudes and Voting Behaviour: An Application of the Theory of Reasoned Action. In *Progress in Applied Social Psychology*. G. M. Stephenson & J. M. Davis (Eds.). Vol. 1. Chichester [England]: John Wiley & Sons. pp. 95-125.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. 1975. *Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Gable, R. K. (1986). **Instrument development in the affective domain**. New York: Springer Science Business Media.
- Golob, T.F.(2003). Structural equation modeling for travel behaviour research. *Transportation Research B* 37, p.1–25.
- Gravetter, F. J., & Forzano, L. B. (2012). **Research methods for the behavioral sciences (4th ed.)**. Belmont, CA: Wadsworth.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). **Multivariate data analysis** (6th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate data analysis* (7 ed.). Harlow, Essex: Pearson.
- Knight, G. A., & Cavusgil, S. T. (2004). Innovation, organizational capabilities, and the born-global firm. *Journal of International Business Studies*, 35(2), 124-141.
- Kohlberg, L. (1969). Stage and sequence: The cognitive development approach to socialization in D., Goslin (Ed.), **Handbook of socialization theory**, New York: Rand McNally.
- Kohlberg, L. (1975). Moral stages and moralization: The cognitive developmental approach In T. Lickona,(Ed.), **Moral development and behavior theory, research, and social issues** (pp. 31-53). New York: Holt, Rinehart & Winston.

- Magnusson, D., & Endler, N. S. (1977). *Interactional Psychology and Personality*. New York: John Wiley and Sons.
- Nunnally, J. C. & Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric theory**. New York: McGraw-Hill.
- Roger, E. M. (1983). **Diffusion of Innovations** (3rd ed.). New York: The Free Press.
- Rogers, E. M. & Shoemaker, F. F. (1971). **Communication of innovations: A cross-cultural approach** (2nd ed.). New York: The Free Press.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, 2, 49-60.
- Tett, R. P., & Burnett, D. D. 2003. A Personality Trait-Based Interactionist Model of Job Performance. **Journal of Applied Psychology**. 88 (3): 500-517.
- UNESCO. Asia and Pacific Regional Bureau for Education. (2003). *CLC management handbook*. Bangkok: UNESCO.
- Walsh, W.B., Craik, K.H., & Price, R.H. 2000. *Person-environment psychology*. (2nd Ed.). Mahwah, NJ: LEA.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด

1. อาจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ
อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2. อาจารย์ ดร.อริวัฒน์ รัตนวงศ์แห
อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
3. อาจารย์จันทนา ยี่มน้อย
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนวัลย์ ภิญโญสุภสิทธิ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
5. อาจารย์ภูริทัต สิงหเสม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณา โครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
2. ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
3. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
4. ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น	1.00	ใช้ได้
5. ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
6. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
7. ฉันมีส่วนร่วมในการชักชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงาน ในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
8. ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น	1.00	ใช้ได้
9. ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
10. ฉันมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
11. ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
12. ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้	1.00	ใช้ได้
13. ฉันมีส่วนร่วมในการติดตามดูแลงาน และสภาพปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
14. ฉันมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในฐานะคนในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
15. ฉันมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 2 ชุด ได้แก่

2.1 เครื่องมือวัดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันรู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าคนใกล้ชิดของฉันเห็นด้วยกับการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
2. ฉันรู้สึกว่าการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาช่วยให้คนในพื้นที่มีงานทำมากขึ้น	1.00	ใช้ได้
3. ฉันเห็นด้วยที่หน่วยงานภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
4. ฉันคิดว่าโดยรวมแล้วศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาให้ผลดีมากกว่าผลเสีย	1.00	ใช้ได้
5. ฉันคิดว่าในระยะยาว การมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยพัฒนาชุมชนได้มากขึ้น	1.00	ใช้ได้
6. ฉันรู้สึกดีที่เห็นคนในชุมชนให้การยอมรับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากขึ้น	1.00	ใช้ได้
7. ฉันรู้สึกดีที่นักการเมืองท้องถิ่นให้การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
8. ฉันคิดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีผลดีต่อคนในพื้นที่เป็นอย่างมาก	1.00	ใช้ได้
9. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
10. ฉันคิดว่าเป็นการคุ้มค่าที่ลงทุนสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขึ้นในพื้นที่	0.80	ใช้ได้
11. ฉันคิดว่ากิจกรรม และ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สร้างประโยชน์ให้แก่คนท้องถิ่น	1.00	ใช้ได้
12. ฉันจะเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา อยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
13. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่จัดขึ้น	1.00	ใช้ได้
14. ฉันจะชวนคนรอบข้างเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ	0.80	ใช้ได้
15. ฉันคิดว่ากิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นเรื่องที่ดีและน่าสนใจ	1.00	ใช้ได้

2.2 เครื่องมือวัดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. หากมีคนชักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันตั้งใจจะเข้าร่วมทันที	1.00	ใช้ได้
2. ฉันยินดีที่จะอธิบายให้ทุก ๆ คนรู้จักและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
3. ฉันจะชักชวนให้คนรอบข้างสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
4. ฉันพร้อมที่จะร่วมส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
5. ฉันตั้งใจที่จะแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
6. หากคนในครอบครัวของฉันจะเข้าทำงานในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาฉันจะสนับสนุนทันที	1.00	ใช้ได้
7. ฉันตั้งใจจะสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
8. ฉันตั้งใจจะอธิบายให้คนในครอบครัว หรือ เพื่อน ๆ ได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
9. ฉันพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จากทุกหน่วยงานที่เป็นการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
10. ฉันจะยินดีให้การช่วยเหลือในทุกเรื่อง แก่กลุ่มที่สนับสนุนการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
11. ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ฉันจึงให้การสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.60	ใช้ได้
12. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ในชุมชนมีการสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
13. ฉันอยากให้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีการพัฒนาต่อไป	0.80	ใช้ได้

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 4 ชุด ได้แก่

3.1 เครื่องมือวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคม

ข้อความ	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
2. ผู้นำชุมชน อยากให้ทุกคน ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
3. เพื่อน ๆ ของฉันต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาก่อตั้งขึ้นนานแล้ว	1.00	ใช้ได้
4. เพื่อนของฉันคงไม่เห็นด้วย ถ้ามีคนบอกว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่มีประโยชน์ต่อคนในชุมชน	0.80	ใช้ได้
5. คนในชุมชนฉันคงจะเห็นว่า การสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นการใช้งบประมาณที่คุ้มค่า	1.00	ใช้ได้
6. คนในชุมชนของฉันคงตอบแบบสอบถามงานวิจัยว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์หลายด้าน	-0.80	ใช้ไม่ได้
7. เพื่อนของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเมื่อมีโอกาส	1.00	ใช้ได้
8. ผู้นำชุมชน ต้องการให้ทุกคน ในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
9. คนในชุมชนฉันคงเห็นด้วยกับผู้นำชุมชนที่ให้สนับสนุนการสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
10. คนในครอบครัวของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในอนาคต	1.00	ใช้ได้
11. คนในชุมชนของฉันคงจะตอบว่า “เห็นด้วย” ที่ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ผลดีมากกว่าผลเสีย	1.00	ใช้ได้
12. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้

3.2 เครื่องมือวัดการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. มีชาวบ้านในชุมชนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้	0.80	ใช้ได้
2. ส่วนใหญ่แล้วข่าวที่ฉันได้ยินเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากล่าวถึงข้อดีมากกว่าข้อเสีย	0.80	ใช้ได้
3. ฉันเคยอ่านเจอข่าวที่เขียนสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
4. ฉันชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากับคนในครอบครัวเสมอ	0.80	ใช้ได้
5. ฉันติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นประจำ	1.00	ใช้ได้
6. เมื่อมีคนในชุมชนพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันจะเข้าร่วมสนทนาด้วยความสนใจ	0.80	ใช้ได้
7. ฉันมักสอบถามความเคลื่อนไหวกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากับคนรอบข้างเสมอ	0.80	ใช้ได้
8. เมื่อมีประกาศการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันให้ความสนใจเป็นพิเศษ	0.80	ใช้ได้
9. มีชาวบ้านหลายคนพูดถึงศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชน	1.00	ใช้ได้
10. ฉันติดตามฟังการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ	1.00	ใช้ได้
11. ฉันสนใจสอบถามความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเสมอ	0.80	ใช้ได้
12. หากมีเวลาว่างฉันมักจะคุยกับเพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัว ถึงกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จัดขึ้น	1.00	ใช้ได้
13. ฉันสนใจกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นอย่างมาก	0.80	ใช้ได้
14. ฉันรับรู้ นโยบายและแผนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้

3.3 เครื่องมือวัดการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ

ข้อความ	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. หน่วยงานภาครัฐ ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสมอ	1.00	ใช้ได้
2. หน่วยงานภาครัฐ มีการส่งเสริมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช้ได้
3. หน่วยงานภาครัฐ เป็นที่ปรึกษาที่ดีเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
4. หน่วยงานภาครัฐมีความจริงจังในการส่งเสริมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
5. หน่วยงานภาครัฐยินดีที่จะช่วยเมื่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามีปัญหาในการดำเนินงาน	0.80	ใช้ได้
6. หน่วยงานภาครัฐมักคอยสนับสนุนดูแลให้การทำงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาราบรื่น	0.80	ใช้ได้
7. หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
8. หน่วยงานภาครัฐมีการจัดอบรมเพิ่มความรู้และทักษะในการทำงานภายในศูนย์ให้อยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
9. หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ด้วยดี	1.00	ใช้ได้
10. หน่วยงานภาครัฐ มักเข้ามาให้คำแนะนำ ปรึกษาในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ	1.00	ใช้ได้
11. หน่วยงานภาครัฐจัดหางบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช้ได้
12. หน่วยงานภาครัฐมีนโยบายในการส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่ชัดเจน	1.00	ใช้ได้

3.4 เครื่องมือวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

ข้อความ	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาอยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
2. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปช่วยเหลืองานที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช้ได้
3. คนรอบข้างฉันให้ความสนใจเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นส่วนใหญ่	1.00	ใช้ได้
4. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปทำกิจกรรมที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช้ได้
5. คนในชุมชนของฉัน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ กับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นอย่างดี	1.00	ใช้ได้
6. คนในชุมชนของฉัน สนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช้ได้
7. คนรอบข้างฉัน มักจะชวนฉันให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช้ได้
8. คนรอบข้างฉันมักชื่นชมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการ	1.00	ใช้ได้
9. ฉันเห็นตัวอย่างจากคนรอบข้างที่เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา แล้วสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้	1.00	ใช้ได้
10. คนรอบข้างฉัน มักแนะนำคนรู้จักให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	0.80	ใช้ได้
12. คนรอบข้างฉันเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช้ได้
13. คนในชุมชนให้ความร่วมมือกับคณะทำงานของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา เป็นอย่างดี	1.00	ใช้ได้

4. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 3 ชุด ได้แก่

4.1 เครื่องมือวัดสุขภาพจิตดี

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
2. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง	1.00	ใช้ได้
3. ถ้ามีคนมาขี้ใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเอาง่าย ๆ	1.00	ใช้ได้
4. เมื่อมีการถามคำถามในที่ประชุม ถึงจะตอบได้ฉันก็จะไม่กล้าตอบ	1.00	ใช้ได้
5. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าจะกลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ	1.00	ใช้ได้
6. ฉันบังคับตัวเองไม่ค่อยได้	1.00	ใช้ได้
7. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย	1.00	ใช้ได้
8. เวลาดีใจฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก	1.00	ใช้ได้
9. ฉันไม่ค่อยกล้าพูดกับคนซึ่งไม่รู้จักมาก่อน	1.00	ใช้ได้
10. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่ดีเลย	1.00	ใช้ได้
11. เมื่อเข้าอนตอนกลางคืน ฉันมักนอนไม่ค่อยหลับ เพราะคิดอะไรต่างๆ นานา	1.00	ใช้ได้
12. บางเวลาฉันรู้สึกอึดอัดอยากจะตะโกนออกไป	1.00	ใช้ได้

4.2 เครื่องมือวัดมุ่งอนาคตควบคุมตน

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันสนใจว่าฉันใช้เวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์หรือไม่	1.00	ใช้ได้
2. หลังจากทำงานในส่วนย่อยๆ สำเร็จ ฉันมักจะคิดเตรียมวางแผนทำตามเป้าหมาย ขั้นต่อไป	1.00	ใช้ได้
3. ฉันมักให้รางวัลกับตนเองเสมอเมื่อทำงานตามที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จ	1.00	ใช้ได้
4. ฉันเห็นความจำเป็นที่จะต้องอดทนทำงานให้ได้ตั้งแต่วันนี้ เพราะอนาคตจะนำ โอกาสและประสบการณ์ใหม่ ๆ มาให้เอง	1.00	ใช้ได้
5. ฉันจะประเมินตนเองว่าทำได้ทำอะไรบ้างตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	1.00	ใช้ได้
6. ในการทำงานชิ้นหนึ่ง ๆ ฉันมักจะวางแผนงานแบบเป็นขั้นเป็นตอนว่า อะไรเริ่ม ก่อนเป็นลำดับแรกลำดับที่สอง และลำดับต่อ ๆ ไป	1.00	ใช้ได้
7. ฉันมักเขียนโน้ตหรือข้อความเตือนตัวเอง เพื่อไม่ให้ลืมความตั้งใจที่จะกระทำ เรื่องต่าง ๆ	1.00	ใช้ได้
8. เมื่อได้รับเงินจำนวนหนึ่ง ฉันจะแบ่งเงินบางส่วนเพื่อออมทรัพย์ หรือฝาก ธนาคารด้วย	1.00	ใช้ได้
9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มียกเงินใช้	1.00	ใช้ได้
10. ฉันกลัวสายตาเสียจึงไม่อ่านหนังสือในที่มืด	0.80	ใช้ได้
11. ฉันเชื่อว่าการทำวันนี้ให้ดีที่สุด จะส่งผลดีในวันข้างหน้า	1.00	ใช้ได้
12. ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน	1.00	ใช้ได้

4.3 เครื่องมือวัดการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันชอบคุณอุปสรรคที่ช่วยทำให้ฉันแข็งแกร่ง	0.60	ใช้ได้
2. ฉันคิดว่าทุกสิ่งคือการเรียนรู้ที่ดีแก่ฉันได้	1.00	ใช้ได้
3. ฉันพึงระลึกถึงคุณความดีของพระมหากษัตริย์ไทยอยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
4. ฉันระลึกถึงคำสั่งสอนของพระศาสดา ในศาสนาที่ฉันนับถืออยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
5. การที่ฉันคิดถึงในหลวงอยู่เสมอ ทำให้ฉันรักษาความดีอยู่ได้	0.80	ใช้ได้
6. การอยู่ดีมีสุขของฉันเกี่ยวข้องกับชุมชน	1.00	ใช้ได้
7. ฉันตระหนักว่าฉันสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งสิ่งใด	0.80	ใช้ได้
8. ฉันเชื่อว่าคนรอบตัวฉันมีความดีมากกว่าความไม่ดี	1.00	ใช้ได้
9. การที่ฉันมีสุขภาพดีเกิดจากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และ ธรรมชาติร่วมกัน	1.00	ใช้ได้
10. ธรรมชาติรอบ ๆ ตัวฉัน ล้วนมีส่วนสร้างความสุขทางจิตใจแก่ฉัน	1.00	ใช้ได้
11. ฉันรู้สึกชอบคุณศาสนาที่ทำให้ฉันมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ	1.00	ใช้ได้
12. ฉันรู้สึกโชคดีที่เกิดมาในสังคมไทย	1.00	ใช้ได้
13. อาชีพทุกอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของฉัน	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือวัดในงานวิจัย

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ท่านได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เพื่อเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

แบบสอบถามนี้ท่านสามารถเลือกตอบได้อย่างอิสระทุกข้อ โดยที่ทุกข้อไม่มีคำตอบที่ถูกหรือ ผิด และคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะใช้เฉพาะคะแนนรวมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังนั้นจึงขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาคำถามทุกข้อ ตอบด้วยความตั้งใจ และตอบตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ เมื่อคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อ จึงขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ นำไปสู่การแสวงหาแนวทางในการป้องกันโรคไข้เลือดออก เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างมากที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้ศึกษาวิจัย

แบบสอบถามส่วนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วเติมคำ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านเอง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุปี.....เดือน
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่น ๆ
4. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. มีคู่สมรส และอยู่ร่วมกัน
 3. หย่า หรือแยกกันอยู่ 4. หม้าย
5. ระดับการศึกษาสูงสุดของคุณคือ.....
6. อาชีพ 1. ไม่ได้ทำงาน 2. กำขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 3. เลี้ยงสัตว์ 4. รับจ้าง / ลูกจ้าง
 5. รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ 6. ทำนา / ทำไร่ / ทำสวน
 7. อื่นๆ ระบุ.....
7. ครอบครัวท่านมีรายได้รวมประมาณ.....บาท/เดือน
8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน (รวมตัวท่าน)
9. ระยะทางจากบ้านท่านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (โดยประมาณ)
10. การเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
 1. ไม่เคย 2. เคย

แบบสอบถามส่วนที่ 2

การปฏิบัติตน

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบสอบถามส่วนที่ 4
ความพร้อมของนัก

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. หากมีคนชักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันตั้งใจจะเข้าร่วมทันที

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันยินดีที่จะอธิบายให้ทุก ๆ คนรู้จักและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันจะชักชวนให้คนรอบข้างสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันพร้อมที่จะร่วมส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันตั้งใจที่จะแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. เพื่อนของฉันคงไม่เห็นด้วย ถ้ามีคนบอกว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่มีประโยชน์ต่อคน
ในชุมชน

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. คนในชุมชนฉันคงจะเห็นว่า การสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นการใช้งบประมาณที่
คุ้มค่า

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. คนในชุมชนของฉันคงตอบแบบสอบถามงานวิจัยว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มี
ประโยชน์หลายด้าน

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. เพื่อนของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
เมื่อมีโอกาส

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ผู้นำชุมชน อยากให้ทุกคนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้
ชุมชนพญาบังสา

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. คนในชุมชนฉันคงเห็นด้วยกับผู้นำชุมชนที่ให้สนับสนุนการสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบัง
สา

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. คนในครอบครัวของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
พญาบังสา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในอนาคต

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. คนในชุมชนของฉันคงจะตอบว่า “เห็นด้วย” ที่ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ผลดี
มากกว่าผลเสีย

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้
ชุมชนพญาบังสา

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. มีแต่คนพูดว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ส่วนใหญ่แล้วข่าวที่ฉันได้ยินเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กล่าวถึงข้อดีมากกว่าข้อเสีย

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันติดตามฟังการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชน
พญาบังสา เสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันสนใจสอบถามความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. หากมีเวลาว่างฉันมักจะคุยกับเพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัว ถึงกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ที่
ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จัดขึ้น

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันสนใจกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นอย่างมาก

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันรับรู้นโยบายและแผนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบสอบถามส่วนที่ 7

หน่วยงานภาครัฐ

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. หน่วยงานภาครัฐ มักให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสมอ

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันทพอใจหน่วยงานภาครัฐ ในการส่งเสริมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. หน่วยงานภาครัฐ เป็นที่ปรึกษาที่ดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันทรู้สึกว่าการที่หน่วยงานภาครัฐมีความจริงใจในการส่งเสริมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. หน่วยงานภาครัฐยินดีที่จะช่วยเมื่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามีปัญหาในการดำเนินงาน

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบสอบถามส่วนที่ 8
สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พยาบาลงสาอยู่เสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปช่วยเหลืองานที่ศูนย์การเรียนรู้พยาบาลงสาเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. คนรอบข้างฉันให้ความสนใจเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พยาบาลงสาเป็นส่วนใหญ่

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปทำกิจกรรมที่ศูนย์การเรียนรู้พยาบาลงสาเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. คนในชุมชนของฉัน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ กับศูนย์การเรียนรู้พยาบาลงสาเป็นอย่างดี

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. คนในชุมชนของฉัน สนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. คนรอบข้างฉัน มักจะชวนฉันให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. คนรอบข้างฉันมักชื่นชมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันเห็นตัวอย่างจากคนรอบข้างที่เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา แล้วสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. คนรอบข้างฉัน มักแนะนำคนรู้จักให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. คนรอบข้างฉันเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. คนในชุมชนให้ความร่วมมือกับคณะทำงานของศูนย์การเรียนรู้พยาบาล เป็นอย่างดี

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบสอบถามส่วนที่ 9
ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเอาง่าย ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เมื่อมีการถามคำถามในที่ประชุม ถึงจะตอบได้ฉันก็จะไม่กล้าตอบ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าจะกลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันบังคับตัวเองไม่ค่อยได้

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. เวลาจิตใจฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจ

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันไม่ค่อยกล้าพูดกับคนซึ่งไม่รู้จักมาก่อน

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่ดีเลย

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. เมื่อเข้านอนตอนกลางคืน ฉันมักนอนไม่ค่อยหลับ เพราะคิดอะไรต่างๆ นานา

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. บางเวลาฉันรู้สึกอึดอัดอยากจะตะโกนออกไป

..... :

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบสอบถามส่วนที่ 12

ฉันกับสิ่งรอบตัว

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

1. ฉันชอบคุณอุปสรรคที่ช่วยทำให้ฉันแข็งแกร่ง

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันคิดว่าทุกสิ่งให้การเรียนรู้ที่ดีแก่ฉันได้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันมักระลึกถึงคุณความดีของพระมหากษัตริย์ไทยอยู่บ่อย ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันระลึกถึงคำสั่งสอนของพระศาสดา ในศาสนาที่ฉันนับถืออยู่บ่อย ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. การที่ฉันคิดถึงในหลวงอยู่บ่อย ๆ ทำให้ฉันรักษาความดีอยู่ได้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ความอยู่ดีมีสุขของฉันเกี่ยวข้องกับชุมชน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันตระหนักว่าฉันสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงสิ่งใด

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันเชื่อว่าคนรอบตัวฉันมีความดีมากกว่าความไม่ดี

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. การที่ฉันมีสุขภาพดีเกิดจากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และธรรมชาติ
ร่วมกัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ธรรมชาติรอบ ๆ ตัวของฉัน ล้วนมีส่วนสร้างความสุขทางจิตใจแก่ฉันมาก

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. ฉันรู้สึกขอบคุณศาสนาที่ทำให้ฉันมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. ฉันรู้สึก โชคดีที่เกิดมาในสังคมไทย

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. อาชีพทุกอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของฉัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
และกรุณาตรวจสอบดูว่าท่านทำครบทุกข้อ ทุกหน้าหรือไม่ “ขอบคุณครับ/ค่ะ”

ภาคผนวก ค

ตารางค่าสถิติ

ตารางที่ ค.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรวม (N = 581)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.38	12.55	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.81	10.32	.48**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.93	9.68	.48**	.73**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.80	7.93	.44**	.70**	.57**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.49	9.46	.66**	.61**	.70**	.52**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.87	7.29	.30**	.53**	.47**	.62**	.46**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.55	7.58	.46**	.58**	.46**	.63**	.51**	.60**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.76	15.32	-.20**	.10**	-.06	.12**	-.21**	.06	-.06	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.83	8.53	.22**	.52**	.40**	.59**	.34**	.57**	.50**	.33**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.30	9.21	.29**	.55**	.51**	.51**	.48**	.50**	.42**	.13**	.60**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มเพศชาย (N = 268)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.24	12.08	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.48	10.33	.51**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.17	9.82	.59**	.71**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.98	8.07	.43**	.67**	.54**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.30	9.63	.69**	.60**	.75**	.49**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.99	6.85	.29**	.45**	.40**	.58**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.68	7.21	.45**	.57**	.45**	.60**	.53**	.52**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.66	15.98	-.33**	.05	-.17**	.11	-.33**	.06	-.12**	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.69	8.45	.20**	.46**	.34**	.50**	.34**	-.53**	.48**	.29**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.13	9.19	.29**	.54**	.49**	.43**	.50**	.43**	.40**	.03	.57**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มเพศหญิง (N = 313)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.63	12.91	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.09	10.31	.46**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.59	9.51	.40**	.75**	1							
4. การรับรู้ทัศนทางสังคม (SON)	52.65	7.82	.45**	.72**	.60**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.65	9.32	.65**	.62**	.67**	.55**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.76	7.66	.32**	.60**	.54**	.66**	.50**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.44	7.90	.47**	.59**	.48**	.66**	.49**	.65**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.84	14.76	-.10	.15**	.03	.14*	-.06	.07	-.01	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.94	8.60	.25**	.57**	.46**	.68**	.34**	.59**	.52**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.45	9.25	.29**	.57**	.52**	.58**	.46**	.56**	.43**	.21**	.62**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอายุน้อย (N = 297)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.53	12.86	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	67.03	9.53	.53**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.72	9.12	.47**	.77**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	54.33	6.69	.41*	.62**	.49**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.69	9.05	.70**	.59**	.65**	.45**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.69	6.18	.27**	.42**	.37**	.54**	.37**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.79	7.01	.49**	.53**	.36**	.59**	.44**	.54**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.76	14.83	-.07	.14*	-.02	.22**	-.09	.13*	.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	56.31	7.22	.22**	.46**	.34**	.50**	.28**	.49**	.45**	.45**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.88	7.95	.30**	.49**	.51**	.42**	.45**	.44**	.37**	.16**	.58**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอายุมาก (N = 284)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.26	12.18	1									
2. ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.53	10.95	.46**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.11	10.18	.51**	.70**	1							
4. การรับรู้ทัศนทางสังคม (SON)	51.20	8.78	.51**	.74**	.62**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.28	9.88	.63**	.64**	.75**	.59**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.01	8.22	.37**	.60**	.54**	.66**	.54**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.30	8.15	.44**	.62**	.54**	.68**	.57**	.64**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	47.67	15.57	-.34**	.05	-.13*	.01	-.34**	-.00	-.15**	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	53.27	9.48	.26**	.55**	.44**	.62**	.38**	.60**	.54**	.21**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	59.66	10.12	.32**	.59**	.50**	.54**	.50**	.53**	.45**	.06	.59**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มสถานภาพสมรสโสด (N = 148)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	52.89	11.97	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.00	10.50	.43**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	58.35	9.80	.40**	.75**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.25	8.09	.33**	.61**	.47**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	54.25	8.99	.57**	.61**	.67**	.46**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.07	7.47	.22**	.47**	.37**	.66**	.48**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	49.31	7.28	.37**	.54**	.36**	.66**	.48**	.66**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.77	13.60	-.04	.23**	.08	.30**	-.08	.25**	.17*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.69	8.60	.23**	.53**	.39**	.63**	.38**	.53**	.52**	.41**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของตนเอง (GRM)	60.66	9.20	.11	.47**	.48**	.43**	.42**	.41**	.33**	.28**	.50**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มสถานภาพสมรสอื่น ๆ (N = 433)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.57	12.53	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.42	10.19	.48**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.48	9.58	.49**	.72**	1							
4. การรับรู้บทบาทสถานทางสังคม (SON)	52.99	7.87	.47**	.73**	.60**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.26	9.50	.68**	.61**	.71**	.54**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.14	7.22	.32**	.55**	.51**	.61**	.45**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.97	7.65	.48**	.59**	.49**	.63**	.51**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.07	15.82	-.24**	.08	-.10*	.07	-.24**	.02	-.12*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.87	8.51	.22**	.52**	.41**	.58**	.33**	.58**	.50**	.31**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.52	9.21	.35**	.58**	.52**	.54**	.49**	.53**	.44**	.08	.63**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระดับการศึกษาน้อย (N = 284)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.61	12.15	1									
2. ทักษะคิดที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.12	10.95	.54**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.28	9.85	.56**	.70**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	51.41	8.28	.45**	.74**	.63**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.35	9.65	.71**	.60**	.70**	.52**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.00	7.24	.35**	.57**	.52**	.62**	.50**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.21	7.53	.48**	.62**	.52**	.66**	.54**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	45.27	15.43	-.36**	-.05	-.21**	-.07	-.40**	-.06	-.18**	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	52.59	8.83	.23**	.49**	.41**	.56**	.35**	.56**	.55**	.13*	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.11	10.11	.32**	.56**	.49**	.49**	.48**	.52**	.49**	-.03	.60**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระดับการศึกษามาก (N = 297)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.20	12.83	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	67.42	9.41	.47**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.56	9.48	.42**	.77**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	54.13	7.35	.48**	.62**	.49**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.62	9.28	.63**	.64**	.71**	.53**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.69	7.25	.29**	.48**	.41**	.62**	.43**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.87	7.64	.46**	.54**	.40**	.62**	.48**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	54.05	13.94	-.01	.21**	.05	.26**	-.03	.14*	.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	56.97	7.65	.29**	.52**	.39**	.59**	.34**	.55**	.46**	.46**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.45	8.12	.29**	.52**	.52**	.51**	.48**	.47**	.33**	.27**	.58**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอาชีพเกษตรกร (N = 128)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	58.00	12.90	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	68.05	10.95	.68**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.32	10.71	.66**	.87**	1							
4. การรับรู้ที่สถานทางสังคม (SON)	54.32	8.00	.59**	.70**	.61**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	58.08	10.21	.81**	.73**	.80**	.58**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	53.67	6.64	.50**	.49**	.41**	.60**	.52**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	51.55	7.70	.60**	.60**	.54**	.62**	.62**	.64**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	53.37	14.79	.02	.10*	.11	.27**	.03	.08	-.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	57.11	7.65	.46**	.49**	.48**	.46**	.48**	.47**	.45**	.27**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	65.16	7.48	.58**	.47**	.56**	.31**	.60**	.28**	.36**	-.23	.56**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (N = 453)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.92	12.42	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.17	10.05	.41**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.54	9.34	.41**	.68**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.37	7.86	.39**	.69**	.55**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.04	9.20	.61**	.57**	.67**	.50**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.36	7.39	.25**	.54**	.49**	.52**	.44**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.27	7.54	.42**	.57**	.43**	.64**	.47**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	48.74	15.33	-.28**	.07	-.13**	.07	-.30**	.04	-.08	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.18	8.66	.16**	.52**	.38**	.62**	.29**	.58**	.51**	.33**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.22	9.37	.21**	.57**	.50**	.55**	.44**	.53**	.43**	.13**	.59**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรายได้น้อย (N = 330)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.36	12.48	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.66	10.29	.49**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.76	10.01	.53**	.75**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	53.56	7.34	.35**	.65**	.51**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	55.51	9.94	.68**	.62**	.70**	.46**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.47	6.51	.28**	.53**	.43**	.65**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	51.72	7.12	.39**	.62**	.48**	.66**	.51**	.63**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.06	15.20	-.18**	.07	-.09	.18**	-.22**	.15**	.05	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	55.36	8.35	.19**	.48**	.35**	.59**	.30**	.56**	.57**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.24	8.89	.37**	.57**	.51**	.55**	.53**	.50**	.57**	.03	.57**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรายได้มาก (N = 251)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.40	12.66	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.68	10.26	.47**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.16	9.23	.41**	.71**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	51.80	8.55	.54**	.75**	.66**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.77	8.64	.66**	.65**	.72**	.66**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.07	8.15	.34**	.53**	.54**	.59**	.57**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	49.01	7.91	.56**	.52**	.47**	.60**	.60**	.56**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	48.05	15.34	-.23**	.13*	-.02	.05	-.19**	-.04	-.24**	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	51.13	8.73	.27**	.57**	.48**	.59**	.43**	.59**	.43**	.28**	1	
10. การรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน (GRM)	61.39	9.63	.20**	.55**	.52**	.47**	.42**	.51**	.27**	.25**	.63**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (N = 275)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.70	13.60	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.25	11.28	.52**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.30	10.43	.51**	.78**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.59	8.63	.48**	.71**	.62**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.23	10.15	.71**	.65**	.72**	.58**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.17	7.96	.32**	.59**	.55**	.65**	.51**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.60	7.97	.48**	.63**	.53**	.67**	.57**	.59**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	47.96	15.46	-.10	.10	-.04	.09**	-.16**	.06	-.02	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	53.70	8.98	.32**	.58**	.49**	.61**	.42**	.59**	.56**	.28**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.46	10.25	.36**	.66**	.62**	.57**	.54**	.60**	.49**	.11	.63**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก (N = 306)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.09	11.54	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.31	9.35	.44**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.61	8.94	.44**	.69**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.99	7.25	.40**	.68**	.51**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.72	8.80	.62**	.58**	.70**	.45**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.50	6.58	.30**	.47**	.40**	.60**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.50	7.24	.45**	.54**	.40**	.60**	.45**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.38	15.03	-.32**	.11	-.08	.17**	-.29**	.07	-.10	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	55.84	7.98	.13*	.45**	.32**	.59**	.25**	.53**	.46**	.37**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.06	8.11	.21**	.42**	.39**	.44**	.40**	.37**	.34**	.14*	.56**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (N = 300)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.48	13.88	1									
2. ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.72	10.76	.53**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.21	10.24	.54**	.81**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.93	8.62	.53**	.79**	.72**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	58.10	9.75	.70**	.70**	.77**	.67**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.17	7.57	.41**	.59**	.59**	.61**	.60**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.38	8.33	.55**	.61**	.56**	.60**	.62**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	50.08	15.69	-.16**	.17**	.05	.16**	-.12	.05	-.12*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	55.52	8.61	.32**	.61**	.52**	.60**	.47**	.57**	.46**	.31**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.54	9.84	.32**	.63**	.58**	.56**	.55**	.52**	.40**	.19**	.68**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบึงสา (N = 281)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.20	10.85	1									
2. ทศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.90	9.84	.42**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	58.58	8.85	.38**	.66**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	52.67	7.13	.29**	.58**	.36**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	54.77	8.83	.62**	.54**	.61**	.34**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.55	6.98	.16**	.48**	.33**	.66**	.30**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.73	6.70	.34**	.55**	.35**	.70**	.40**	.59**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.42	14.94	-.29**	.03	-.23**	.09	-.35**	.09	.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.08	8.39	.09	.43**	.24**	.60**	.17**	.57**	.59**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	59.99	8.31	.23**	.48**	.39**	.45**	.35**	.49**	.48**	.05	.49**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (N = 218)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	54.23	14.08	1									
2. ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	61.50	10.70	.89**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	57.67	9.52	.23**	.71**	1							
4. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (SON)	48.53	8.37	.34**	.69**	.63**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	55.52	8.98	.54**	.56**	.54**	.56**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	48.82	8.15	.20**	.52**	.59**	.58**	.54**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	48.06	7.81	.34**	.53**	.51**	.63**	.54**	.56**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	39.67	11.90	-.41**	-.34**	-.35**	-.46**	-.40**	-.32**	-.45**	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	49.41	7.99	.16*	.44**	.47**	.55**	.46**	.56**	.52**	-.21**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	57.49	11.09	.14*	.54**	.52**	.47**	.45**	.52**	.41**	-.17*	.54**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (N = 363)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.66	11.36	1									
2. ทักษะคิดที่ติดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	68.39	9.17	.63**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.29	9.53	.65**	.74**	1							
4. การรับรู้ทัศนทางสังคม (SON)	55.36	6.41	.51**	.63**	.50**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.07	9.70	.76**	.68**	.80**	.54**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	53.70	6.03	.37**	.46**	.35**	.56**	.43**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	52.04	7.04	.55**	.57**	.40**	.59**	.50**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	55.82	13.89	-.28**	.09	-.11*	.12*	-.25**	.01	-.11*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	58.08	7.08	.21**	.45**	.31**	.44**	.28**	.44**	.41**	.30**	1	
10. การรับรู้คุณค่าความดีของแผ่นดิน (GRM)	63.60	6.95	.42**	.49**	.48**	.41**	.55**	.36**	.34**	.06	.59**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับระดับการศึกษา ของชาวบ้าน

อายุ	ระดับการศึกษา	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	21
น้อย	น้อย	95	11	61.32	0.49	0.89	3.07*
มาก	มาก	95	22	60.83		0.40	2.58*
น้อย	มาก	202	12	60.43			2.18
มาก	น้อย	189	21	58.25			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับรายได้ของชาวบ้าน

อาชีพ	รายได้	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	12
เกษตรกร	น้อย	85	11	53.43	2.31*	4.17*	5.60*
อื่น ๆ	น้อย	245	21	51.12		1.86	3.29*
อื่น ๆ	มาก	208	22	49.26			1.43
เกษตรกร	มาก	43	12	47.83			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ของชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์
การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ใกล้	เคย	190	12	56.15	1.65	6.42*	8.79*
ไกล	เคย	173	22	54.50		4.77*	7.14*
ไกล	ไม่เคย	108	21	49.73			2.37*
ใกล้	ไม่เคย	110	11	47.36			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว
กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	12
น้อย	ใกล้	144	11	58.52	0.81	2.82*	4.81*
มาก	ใกล้	156	21	57.71		2.01	4.00*
มาก	ไกล	150	22	55.70			1.99
น้อย	ไกล	131	12	53.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว
กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

สมาชิก	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
น้อย	เคย	160	12	57.61	072	097	3.31*
มาก	ไม่เคย	103	21	56.89		025	2.59*
มาก	เคย	203	22	56.64			2.34*
น้อย	ไม่เคย	115	11	54.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์
การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	22
ใกล้	เคย	190	12	59.93	3.81*	4.99*	6.00*
ไกล	ไม่เคย	108	21	56.12		1.18	2.19*
ไกล	ไม่เคย	110	11	54.94			1.01
ใกล้	เคย	173	22	53.93			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ของชาวบ้าน
ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว และระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	12
มาก	ไกล	150	22	52.70	0.39	0.68	2.46*
มาก	ใกล้	156	21	52.31		0.29	2.07*
น้อย	ใกล้	144	11	52.02			1.78*
น้อย	ไกล	131	12	50.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ของ
ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวน
สมาชิกในครอบครัว และระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	12	21
มาก	ไกล	150	22	51.56	0.21	1.77*	2.07*
น้อย	ใกล้	144	11	51.35		1.56	1.86*
น้อย	ไกล	131	12	49.79			0.30
มาก	ใกล้	156	21	49.49			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตน ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	11	12
มาก	ใกล้	156	21	55.89	0.09	0.76	3.76*
มาก	ไกล	150	22	55.80		0.67	3.67*
น้อย	ใกล้	144	11	55.13			3.00*
น้อย	ไกล	131	12	52.13			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	22	12
มาก	ใกล้	156	21	62.64	0.21	1.18	4.34*
น้อย	ใกล้	144	11	62.43		0.97	4.13*
มาก	ไกล	150	22	61.46			3.16*
น้อย	ไกล	131	12	58.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน ของชาวบ้าน
ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว และการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

สมาชิก	การเข้า ร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
น้อย	เคย	160	12	63.61	0.03	4.54*	7.54*
มาก	เคย	203	22	63.58		4.51*	7.51*
มาก	ไม่เคย	103	21	59.07			3.00*
น้อย	ไม่เคย	115	11	56.07			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณค่าของแผ่นดิน ของชาวบ้าน
ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้าน
ถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้า ร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ใกล้	เคย	190	12	65.75	4.52*	7.75*	8.76*
ไกล	เคย	173	22	61.23		3.23*	4.24*
ไกล	ไม่เคย	108	21	58.00			1.01
ใกล้	ไม่เคย	110	11	56.99			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์
การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ใกล้	เคย	190	12	69.53	2.38*	5.62*	10.39*
ไกล	เคย	173	22	67.15		3.24*	8.01*
ไกล	ไม่เคย	108	21	63.91			4.77*
ใกล้	ไม่เคย	110	11	59.14			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ฯ ของ
ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทาง
จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
ใกล้	เคย	190	12	63.88	5.10*	5.43*	7.29*
ไกล	ไม่เคย	108	21	58.78		0.33	2.19
ไกล	เคย	173	22	58.45			1.86
ใกล้	ไม่เคย	110	11	56.59			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

สมาชิก	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
น้อย	เคย	160	12	59.40	3.11*	3.72*	6.47*
มาก	เคย	203	22	56.29		0.61	3.36*
มาก	ไม่เคย	103	21	55.68			2.75
น้อย	ไม่เคย	115	11	52.93			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
ใกล้	เคย	190	12	60.00	4.64*	4.90*	6.87*
ไกล	ไม่เคย	108	21	55.36		0.26	2.23
ไกล	เคย	173	22	55.10			1.97
ใกล้	ไม่เคย	110	11	53.13			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

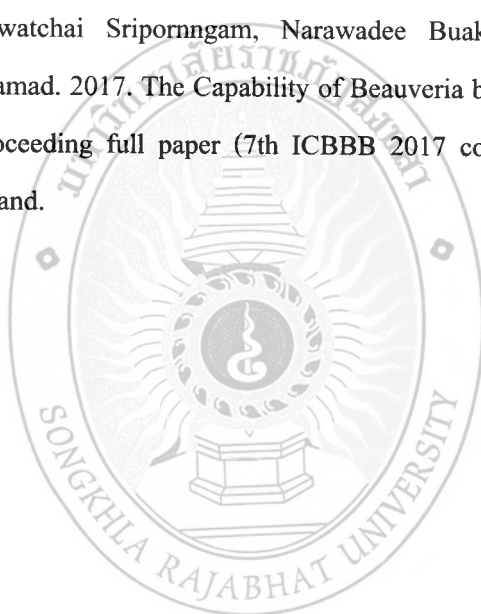
1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายธวัชชัย ศรีพรงาม
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Thawatchai Sripornngam
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ประวัติการศึกษา
 - 2542 ปริญญาตรี นศ.บ. (นิเทศศาสตรการประชาสัมพันธ์) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 - 2547 ปริญญาโท ศศ.ม. (พัฒนาสังคม การวิจัยเพื่อการพัฒนาพฤติกรรม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 - 2558 ปริญญาเอก ปร.ค. (การวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา) มหาวิทยาลัยบูรพา
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์
6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย
 - 2553 อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของซีอีโอต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัทโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย
 - 2558 เทคนิคการวิเคราะห์และการสกัดลักษณะเด่นสัญญาณคลื่นไฟฟ้าสมองในย่านความถี่ Mu และ Beta Rhythm ด้วยโปรแกรม BCI2000
 - 2558 การตอบสนองทางอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่มีภาวะอารมณ์ซึมเศร้าในประเทศไทย
7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

ธวัชชัย ศรีพรงาม (2547) ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย. (วิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธวัชชัย ศรีพรงาม (2550) สภาพการทำงานและจิตลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย. วารสารจิตพฤติกรรมศาสตร์: ระบบพฤติกรรมไทย, 4(1), 83-115

อัมพล ชูสนุก, ปิยธิดา รัตนคุณ และ ธวัชชัย ศรีพรงาม (2553) อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของซีอีโอต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัทโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย. วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, 8(1), 52-66.

- ธวัชชัย ศรีพรงาม, เสรี ชัดเข้ม และ ม.ร.ว. สมพร สุทัศน์ีย์. (In press). การพัฒนาระบบคลังรูปภาพที่สื่อความหมายทางด้านอารมณ์ความรู้สึกในบริบทของคนไทย. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย ศรีพรงาม, เสรี ชัดเข้ม และ ม.ร.ว. สมพร สุทัศน์ีย์. (In press). การตอบสนองทางอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่มีภาวะอารมณ์ซึมเศร้าในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ธงชัย จินาพันธ์, คุณิต โปธิพันธุ์, ธวัชชัย ศรีพรงาม และ ณิชพร พวงเกตุ. (In press). เทคนิคการวิเคราะห์และการสกัดลักษณะเด่นสัญญาณคลื่นไฟฟ้าสมองในย่านความถี่ Mu และ Beta Rhythm ด้วยโปรแกรม BCI2000. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- Wanida Petlamul, Thawatchai Sripornngam, Narawadee Buakwan, Sawai Buakaew and Kuntapon Mahamad. 2017. The Capability of Beauveria bassiana for Cellulase Enzyme Production. Proceeding full paper (7th ICBBB 2017 conference, 21-23th Jan 2017) Bangkok, Thailand.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายอัมพล ชูสนุก
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Ampon Shoosanuk
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
100/63 หมู่ 6 ต. บ้านปึก อ. เมือง จ. ชลบุรี 20130

4. ประวัติการศึกษา

- 2534 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมคอมพิวเตอร์)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2545 ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2547 ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- 2552 ปริญญาเอก ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การวิจัย วัฒน และสถิติการศึกษา

6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย

- 1) การวิจัยเชิงนโยบายเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายโซ่อุปทานอาหารฮาลาลประเภทเนื้อสัตว์และอาหารทะเลแปรรูปของประเทศไทยสู่ภูมิภาคอาเซียน (ผู้ร่วมวิจัย)
- 2) การพัฒนาทุนมนุษย์ด้านอุปทานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยสำหรับกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ผู้ร่วมวิจัย)

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

- อัมพล ชูสนุก, วิศรุต นาคะเกศ, ฉวีวรรณ ชูสนุก, และวิทยา ภัทรเมธากุล. (2560). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 7(1), xx-xxx.
- กิตติ เจริญพรพานิชกุล, ฉวีวรรณ ชูสนุก, อัมพล ชูสนุก และสุภาพร เฟ่งพิศ. (2560). การเทียบเคียงสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมยางพาราไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์วิโรฒ. 7(1), xx-xxx.

- อัมพล ชูสนุก ฉวีวรรณ ชูสนุก และสุภาพร เฟ่งพิศ. (2560). อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนของผู้นำสูงสุดขององค์การต่อความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การของพนักงานในบริบทของวัฒนธรรมองค์การของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 9(1), xxx-xxx.
- รัตนพล อุภูฏานา, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และผลการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 8 (ฉบับพิเศษ), xxx-xxx.
- อัมพล ชูสนุก, กัทรลักษณ์ บุญมานำสิน และฉวีวรรณ ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของคุณภาพระบบต่อการใช้งาน ความพึงพอใจ และประโยชน์สุทธิที่ได้รับของผู้ใช้งานระบบงานให้บริการด้านเรือ สิ้นค้า คลังสินค้า เครื่องมือทุ่นแรง และใบแจ้งหนี้ค่าภาระต่าง ๆ ของการทำเรือแห่งประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 10(2), xxx-xxx.
- ธิติพร มะณี, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของการรับรู้ความยุติธรรมต่อความไว้วางใจ เชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าอิตา อีโค รีสอร์ท. วารสารวิจัยรามคำแหง, 19(2), Xxx-xxxx.
- เทพวิษณุ สุขสำราญ, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของคุณค่าที่รับรู้ด้านราคา และคุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ต่อความไว้วางใจ เชื่อใจ ความพึงพอใจของลูกค้า การบอกต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าโรงพยาบาลศูนย์ เอสเอฟ ซีนีมา ซีตี้ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์. 11(2), xxx-xxx.
- สาตี เฉลียวเกรียงไกร, มาเรียม นามิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของหัวหน้างานและการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การต่อความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานใหญ่. RMUTT Global Business and Economics Review, 11(1), xxx-xxx.
- ไชยชนะ จันทอรารีย์, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการต่อความไว้วางใจ เชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อและการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าโรงพยาบาลพระราม 2. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 8(2), xxx-xxx.
- อรรถพล วุฒิวร, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสนุก. (2559). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อความไว้วางใจ เชื่อใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานเขตพื้นที่ ถนนรัชดาภิเษก (ท่าพระ). วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 10(2), xxx-xxx.

- อังคณา พิมมา, อัมพล ชุสนุก และวุฒนิพงษ์ วราไกรสวัสดิ์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ประโยชน์ การใช้งาน และความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบการจัดการความรู้ในโรงพยาบาลรัฐบาล. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(2), xxxx-xxxx.
- อัมพล ชุสนุก, มิตินลดา กุลนาย, ฉวีวรรณ ชุสนุก และสุภาพร เฟ่งพิศ. (2559). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการต่อคุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการคลินิกเสริมความงามในเขตกรุงเทพมหานคร. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(1), xxx-xxx..
- กิตติ เจริญพรพานิชกุล, ฉวีวรรณ ชุสนุก, อัมพล ชุสนุก และวรินรำไพ รุ่งเรืองจิตต์. (2559). ปัจจัยขับเคลื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเทียบเคียงสมรรถนะของอุตสาหกรรมยางพาราไทย. *วารสารปรัชญาดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 6(1), 61-77.
- U-tantada, S., Mujtaba, B. G., Yolles, M., & Shoosanuk, A. (2016). Sufficiency economy and sustainability. *Journal of Thai Interdisciplinary Research*, ฉบับพิเศษ, 84-94.
- นิตา จันทร์หอม, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชุสนุก. (2558). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการถึงการขายต่อความไว้นื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าธุรกิจนำเข้าเครื่องมือแพทย์. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(3), 691-705.
- อักรพล จินาคม, อัมพล ชุสนุก และวุฒนิพงษ์ วราไกรสวัสดิ์. (2558). อิทธิพลของภาพสารสนเทศต่อการใช้งาน ความพึงพอใจ และประโยชน์ที่ได้รับของผู้ใช้งานเว็บ OPAC ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. *RMUTT Global Business and Economics Review*. 10(2), 101-114.
- อภิัญญา รุ่งวิฑู และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของการรับรู้ด้านความคุ้มค่าและการรับรู้ด้านคุณภาพต่อความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาซื้อซ้ำของผู้บริโภคเครื่องดื่มในร้านสกาาแฟ. http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1407/1/j_apinya.rung.pdf.
- นวลอนงค์ พานัด และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของคุณภาพการให้บริการ และคุณค่าที่รับรู้ที่มีต่อความไว้นื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1415/1/j_nuananong.phan.pdf.

- พิชญา บุญสุข และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของคุณค่าที่รับรู้ที่มีต่อความไว
 เนื้อเชื้อใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาใช้ซ้ำของลูกค้าโรงแรม เดอะกรีน
 พาร์ค รีสอร์ท พัทยา. [http://
 dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1427/1/j_pichaya.
 boon.pdf](http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1427/1/j_pichaya.boon.pdf).
- วิทวัส เหล่ากมลสาน์ และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลการรับรู้ด้านความคุ้มค่า
 และภาพลักษณ์ตราสินค้าต่อความไวเนื้อเชื้อใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมา
 ใช้บริการซ้ำของลูกค้าบริษัท จีบีเอ็กซ์ทราเวล จำกัด. [http://
 dspace.bu.ac.th/jspui/
 bitstream/123456789/1441/1/j_wittawat.laok.pdf](http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1441/1/j_wittawat.laok.pdf)
- ยิ่งลักษณ์ ทรัพย์น้อย และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของภาพลักษณ์ตราสินค้า
 คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ และคุณค่าทางด้านคุณภาพต่อความไวเนื้อเชื้อใจ ความพึงพอใจ
 การบอกต่อ และการกลับมาซื้อซ้ำของลูกค้าร้านโตคุโตคุยะ (Tokutokuya). [http://
 dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1490/1/j_yinglak.trap.pdf](http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1490/1/j_yinglak.trap.pdf)
- อัจฉรา วิจักขณบดี และอัมพล ชุสนุก. (2557). โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลคุณภาพสารสนเทศ คุณภาพ
 ระบบ และคุณภาพการให้บริการต่อการใช้งานระบบ Petty Cash ความพึงพอใจของ
 ผู้ใช้งาน และประโยชน์ที่ผู้ใช้งานได้รับของกลุ่มบริษัท ซีดีจี จำกัด. [http://
 dspace.bu.ac.th/
 jspui/bitstream/123456789/1368/1/j_autchara.vija.pdf](http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1368/1/j_autchara.vija.pdf)
- อัมพล ชุสนุก, ชรรพรรษ์ ไรจโชติกุล และฉวีวรรณ ชุสนุก. (2557). อิทธิพลของส่วนประสมทาง
 การตลาดต่อคุณค่าที่รับรู้ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าร้านทอมซิค.
 วารสารปัญญาภิวัฒน์. 6(1), 18-32.
- อัมพล ชุสนุก และปกครอง มือสันทัด. (2556). อิทธิพลของคุณภาพการบริการต่อภาพลักษณ์ตรา
 สินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต
 ความเร็วสูงในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยรามคำแหง. 16(2), 61-74.
- อัมพล ชุสนุก และจิตาภา รัตนชัยบัณฑิต. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อ
 ภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้บริโภคอาหาร
 สำเร็จรูป CP Fresh Mart ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์.
 30(2), 133-154.
- อัมพล ชุสนุก และวันวิสา อยู่พุ่ม. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่า
 ตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการเติมเงินออนไลน์แฮปปี้
 ในร้านสะดวกซื้อเขตราชเทวี. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี. 7(1), 1-16.

- อัมพล ชูสนุก และอังศุมาลิน เสงี่ยมิชัย. (2556). อิทธิพลของคุณภาพการบริการต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการ โรงเรียนสอนศิลปะดินสอสี. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 4(2), 10-23.
- อัมพล ชูสนุก และภาณุมาศ จำปาเงิน. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าที่ผู้บริโภครับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า เทสโก้โลตัส สาขาปิ่นเกล้า. วารสารสังคมศาสตร์. 2(1), 9-19.
- อัมพล ชูสนุก และไพโรจน์ วงศ์นำทรัพย์. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าที่ลูกค้ารับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าตลาดค้าปลีก บริษัท มาค่อนน่า แฟบริค จำกัด. วารสารการจัดการธุรกิจมหาวิทยาลัยบูรพา. 2(1), 6-25.
- ฉวีวรรณ ชูสนุก และอัมพล ชูสนุก. (2555). อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิภาพของการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารปรัชญาคุณุฎิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์(ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(1), 59-77.
- ฉวีวรรณ ชูสนุก และอัมพล ชูสนุก. (2555). อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิภาพของการกำกับดูแลกิจการ และมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ, 3(1), 1-17.
- อัมพล ชูสนุก และปรีศนิยากรณ์ สายปิมแปง. (2555). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าตราสินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า TrueMove 3G ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบริหารธุรกิจ นิด้า. 11, 74-90.
- อัมพล ชูสนุก และอนันต์ ลีราภิรมย์. (2555). อิทธิพลของปัจจัยในการทำการตลาดแบบบูรณาการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจและความจงรักภักดีของลูกค้าในการเลือกซื้อปูนซีเมนต์ตราเสือผ่านช่องทาง Cementhai Home Mart ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ มทร. พระนคร. 3(1), 15-32.
- อัมพล ชูสนุก และกฤติพงษ์ มณีกร. (2555). โมเดลเชิงสาเหตุคุณภาพการบริการที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารปรัชญาคุณุฎิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(2), 40-56.

- อัมพล ชูสนุก และกนกวรรณ เอี่ยมนีก. (2555). โมเดลเชิงสาเหตุส่วนประสมทางการตลาดบริการ ที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้บริโภคในเครือ บริษัท ยัสपाल จำกัด (Jaspal Group) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารปรัชญาดุสิตบัณฑิตทาง สังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(3), 65-80.
- อัมพล ชูสนุก และกฤษฎณัฐ หนูนชู. (2555). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าทรูวิชั่นส์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์. 7(1), 29-41.
- อัมพล ชูสนุก และธนิดา ทิมทอง. (2555). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่า ตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ในเขต กรุงเทพมหานคร. RMUTT Global Business and Economics Review. 7(2), 10-27.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวนราวดี บัวขวัญ
- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Narawadee Buakwan
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ประวัติการศึกษา
 - 2540 ปริญญาตรี บธ.บ (การจัดการบุคคล) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 - 2545 ปริญญาโท ศศ.ม. (นโยบายและการวางแผนสังคม) มหาวิทยาลัยทักษิณ
 - 2556 ปริญญาเอก ปร.ค. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การจัดการสิ่งแวดล้อม, การจัดการท่องเที่ยว
6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย
 - 2553 นักวิจัย โครงการจัดตั้งศูนย์วิจัยเพื่อส่งเสริมและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
 - 2556 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย “แนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน”(งบ วช.มุ่งเป้า ปี2556)
 - 2556 หัวหน้าโครงการ “มาตรฐานด้านการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนกรณีศึกษา: ชุมชนวิถีพุทธคลองแดนอ.ระโนด จ.สงขลา” (งบ วช.มุ่งเป้า ปี พ.ศ. 2556)
 - 2557 หัวหน้าโครงการ “การพัฒนาโปรแกรมท่องเที่ยวโดยชุมชนวิถีพุทธคลองแดน อ.ระโนด จ.สงขลา” (วช.งบแผ่นดิน)
 - 2558 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย “การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูลสงขลาปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศมาเลเซีย ภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่อาเซียน (งบ วช.มุ่งเป้า ปี พ.ศ. 2558)
 - 2558 นักวิจัยดีเด่น ประเภทผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็ง แก่ชุมชน ในงาน “สหวิทยาการ งานวิจัยและนวัตกรรมของอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไทย” ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 3

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

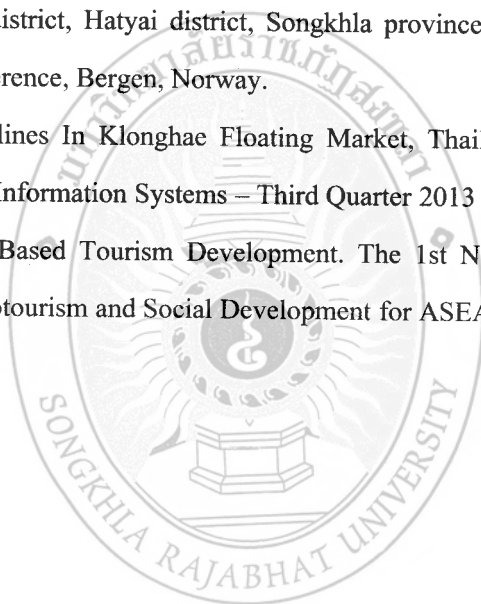
The Business Process Model of Sufficiency -Theory-based Resort Management and Development : A case study of Chumporn Cabana Resort, Pathew District, Chumporn Province, Thailand. “3rdInternational Conference on Humanities and Social Sciences” April 2nd, 2011.

Activities Guideline of Cultural Tourism : A case study of Khonghae Floating Market, Hatyai District, Songkhla. “4thInternational Conference on Humanities and Social Sciences” April 21st, 2012.

A Guideline of Cultural Tourism Management: A case study Khonghae Floating Market, Khonghae sub-district, Hatyai district, Songkhla province, Thailand. “6th International Academic Conference, Bergen, Norway.

Cultural Tourism Guidelines In Klonghae Floating Market, Thailand. International Journal of Management & Information Systems – Third Quarter 2013 Volume 17, Number 3

Klongdaen Community Based Tourism Development. The 1st National and 2nd International Conference “Ecotourism and Social Development for ASEAN Community” 2015.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 3

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาววนิดา เพ็ชรลมูล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Wanida Petlamul
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ประวัติการศึกษา

2548	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2552	ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขากีฏวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2557	ปริญญาเอก	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การจัดการศัตรูพืชแบบชีววิธี และการใช้ของเสียให้เป็นประโยชน์
6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย

2559	หัวหน้าโครงการวิจัย “การศึกษาประสิทธิภาพของอายุการเก็บรักษาเชื้อราชีวเวอเรียที่ผลิตได้จากกากตะกอนดีแคเนเตอร์ของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม” สนับสนุนโดย กองทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (อยู่ในระหว่างอยู่ระหว่างการพิจารณางบประมาณปี 2559 สนับสนุนจากกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)
------	--
7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

วนิดา เพ็ชรลมูล อรัญ งามพ่องใส และจิราพร เพชรรัตน์ 2552. ความชอบในการวางไข่ของแมลงวันผลไม้ *Bactrocerapapayae* drew & Hancock (Diptera : Tephritidae) ในพริกบางสายพันธุ์. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ 12: 69-75.

วนิดา เพ็ชรลมูล และพูนสุข ประเสริฐสรรพ. 2555. การเพิ่มปริมาณเชื้อรา *Beauveria bassiana* โดยใช้กากตะกอนดีแคเนเตอร์จากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม. รายงานการวิจัย: ลองแลงานวิจัยใน มอ. 4: 101-103.

วนิดา เพ็ชรลมูล พูนสุข ประเสริฐสรรพ อมรรัตน์ ชุมทอง และภวิกา บุญพิพัฒน์. 2558 . ผลของสังกะสี และทองแดงต่อการเจริญ การสร้างสปอร์และการงอกของสปอร์ของเชื้อราชีว

- วาเรีย. TSU Conference 25 การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 25 "วิจัยไทยเพื่ออนาคต" 10-12 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา (บรรยาย)
- Petlamul, W., Ngampongsai, A. and Petcharat, J. 2008. Oviposition preference of papaya fruit fly, *Bactrocerapapayae* Drew & Hancock (Diptera: Tephritidae) on some chili varieties. (6th IMT-GT), Malaysia, 4th-5th August 2008. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Evaluation of strains of *Metarhiziumanisopliae* and *Beauveriabassiana* against *Spodopteralitura* on the basis of their virulence, germination rate, spores production, radial growth and enzyme activity. *Mycobiology*. 40: 111-116.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Utilization of decanter cake from palm oil mill as a potential raw material for antagonistic fungus *Beauveriabassiana* International Conference on Microbial Taxonomy, Basic and Applied Microbiology, KhonKaen, Thailand. 4th-6th October 2012. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Screening and optimization for spore production of *Beauveriabassiana* BNBCRC in decanter cake from palm oil mill. Commission on Higher Education Congress III University Staff Development Consortium (CHE – USDC Congress III). Royal Cliff Grand Hotel and Spa, Chonburi, Thailand. 15th September 2012. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2013. Evaluation of strains of *Metarhiziumanisopliae* and *Beauveriabassiana* against *Spodopteralitura* on the basis of their virulence, germination rate, spores production, radial growth and enzyme activity. Joint Seminar between School of Industrial Technology, USM, Malaysia and Faculty of Agro-Industry, Prince of Songkla University. 1st March 2013. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Spore production of an entomopathogenic fungus *Beauveriabassiana* BNBCRC for biocontrol: response surface optimization of medium using decanter cake from palm oil mill. *Journal of the Korean Society for Applied Biological Chemistry*. 57: 201-208.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Medium optimization for production *Beauveriabassiana* BNBCRC spores from biohydrogen effluent of palm oil mill using taguchi design. *International Journal of Bioscience Biochemistry and Bioinformatics*. 4: 105-110.

- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Medium optimization for *Beauveria bassiana* BNBCRC spores from biohydrogen effluent of palm oil mill using taguchi design. The 4th International Conference on Bioscience, Biochemistry and Bioinformatics (ICBBB-2014), Melbourne, Australia. 4th-5th January 2014. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Application of Response Surface Methodology for Spore Production Optimization of *Beauveria bassiana* Using Biohydrogen Effluent-Based Medium from Palm Oil Mill. Proceeding full paper (53rd KU conference, 3-6th Feb 2015) Kasatesart University. Bangkok, Thailand.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Bio-efficacy of *Beauveria bassiana* BNBCRC comparing with Azadirachtin and Cypermethrin against *Spodopteralitura* in The *Brassica chinensis* Field. Mycobiology. (In Review)
- Petlamul, W., Hauxwell, C and Prasertsan, P. 2015. Effect on Detoxification Enzymes of *Helicoverpa armigera* Infected by *Beauveria bassiana* Spores and Its Infection Detection Using Polymerase Chain Reaction. Entomological Research. (In Review)
- วนิดา เพ็ชรลมูล. 2558. การประเมินความมีชีวิตรอดของเชื้อราบีวเวเรีย ที่ผลิตได้จากกากตะกอนดีแคเตอร์ และน้ำทิ้งหลังผลิตไฮโดรเจน ภายใต้การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่างกัน. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา (In Review)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Finding Stable Xylanase and Cellulase production from *Meiarhizium isopliae* and *Beauveria bassiana*: evaluate synergistic effect of pH and Temperature. Mycobiology. (Submitted)

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 4

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายไสว บัวแก้ว
- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Sawai Boukaew
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ประวัติการศึกษา

2551	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาจุลชีววิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2553	ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาโรคพืชวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2558	ปริญญาเอก	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การควบคุมโรคพืชโดยชีววิธี การผลิตสารออกฤทธิ์ชีวภาพจากเชื้อจุลินทรีย์
6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย -
7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2011. Evaluation of *Streptomyces* spp. for biological control of *Sclerotium* root and stem rot and *Ralstonia* wilt of chili. *BioControl* 56:365-347.

Boukaew, S., Plubrukarn, A. and Prasertsan, P. 2013. Effect of volatile substances from *Streptomyces philanthi* RM-1-138 on growth of *Rhizoctonia solani* on rice leaf. *BioControl* 58:471-482.

Boukaew, S., Klinmanee, C. and Prasertsan, P. 2013. Potential for the integration of biological and chemical control of sheath blight disease caused by *Rhizoctonia solani* on rice. *World J. Microbiol. Biotechno.* 29:1885–1893.

Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Suppression of rice sheath blight disease using heat stable culture filtrate of *Streptomyces philanthi* RM-1-138. *Crop protect.* 61:1-10.

- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Factors affecting antifungal activity of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against *Rhizoctonia solani*. *World J. Microbiol. Biotechnol.* 30:323–329.
- Boukaew, S., Prasertsan, P., Petcharat, V., Troulet, C. and Bardin, M. 2014. Efficacy of *Streptomyces* spp. strains against different strains of *Botrytis cinerea*. *Biological Control of Fungal and Bacterial Plant Pathogens IOBC-WPRS Bulletin*. (Im press)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2009. Screening of antagonistic *Streptomyces* spp. for controlling *Sclerotium rofsii* and *Ralstonia solanacearum* on chili pepper. 4th Annual Meeting of Thai Mycological Association (TMA) and Mycological Conference in Thailand. 24 October 2009. Maejo University. (Oral presentation)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2009. Biological control capacities of *Streptomyces mycarofaciens* and *S. philanthi* against *Sclerotium rolfsii*, a causal agent of root and stem rot disease of chilli pepper. Asia Mycology Congress (AMC) 2009 and the 11th International Marine and Freshwater Mycological Symposium (IMFMS). 15-19 November 2009. National Museum of Natural Science, Taichung, Taiwan. (Poster presentation)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2010. Evaluation of *Bipolaris setariae* (Sam.) Shoem. For Biological control *Eluusine indica* (L.) Gaertn. Annual Meeting of Thai Phytopathological Society (TPS) and Conference on Plant Pathology in Thailand. 15 May 2010. KU Convention Center of Academic Services, Kasetsart University, Bangkok, Thailand. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2012. Factors affecting antifungal activity of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against *Rhizoctonia solani*. The First ASEAN Plus Three Graduate Research Congress (AGRC). March 1-2'2012, Chiang Mai, Thailand. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2012. Effect of volatile Substances of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against rice sheath blight caused by *Rhizoctonia solani*. International Conference on Microbial Taxonomy, Basic and Applied Microbiology. October 4-6'2012 at Kosa Hotel, Khon Kaen, Thailand. (Oral presentation)

- Boukaew, S., Plubrukarn, A. and Prasertsan, P. 2012. Ultrastructure of *Rhizoctonia solani* PTRRC-9 Affected by Volatile Substance of *Streptomyces philanthi* RM-1-138. Commission on higher Education Congress V University Staff Development Consortium. November 14-16'2012 at The Ambassador City Jomtien. (Oral presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2013. Control of sheath blight caused by *Rhizoctonia solani* on rice leaf by volatile substances from *Streptomyces philanthi* RM-1-138. The 10th International Congress of Plant Pathology (ICPP 2013). August 25-30'2013, Beijing International Convention Center (BiCC), Beijing, China. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Biocontrol of sheath blight disease on rice caused by *Rhizoctonia solani* by using antagonistic *Streptomyces philanthi* in comparison to four chemical fungicides. XIII Meeting of the Working Group Biological control of fungal and bacterial plant pathogens. June 15-18'2014, Ultuna campus of SLU, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Sweden. (Poster presentation)
- Boukaew, S., Prasertsan, P., Petcharat, V., Troulet, C. and Bardin, M. 2014. Efficacy of *Streptomyces* spp. strains against different strains of *Botrytis cinerea*. XIII Meeting of the Working Group Biological control of fungal and bacterial plant pathogens. June 15-18'2014, Ultuna campus of SLU, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Sweden. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2015. Evaluation of the efficacy of antifungal activity of the heat treated culture filtrate of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against rice sheath blight disease. XVIII. International Plant Protection Congress (IPPC) 2015, August 24-27, 2015, in the Henry Ford Building, Berlin, Germany. (Poster presentation)

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 5

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายทวีสินธุ์ ตั้งเซ่ง
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Taweessin Tungseeng
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ประวัติการศึกษา

2547	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2552	ปริญญาโท	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
2559	ปริญญาเอก	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพะเยา
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การโปรแกรมเบื้องต้น การเขียนโปรแกรมแบบมีโครงสร้าง การพัฒนาสื่อประสมเพื่อการเรียนการสอน มัลติมีเดีย เทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว และการพัฒนาท่องเที่ยว โดยชุมชน
6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย -
7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนและความพึงพอใจ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนิสิตปริญญาตรี (Learning Achievement and Satisfachlon by using web-based instruction on Introduction to Computer for undergraduate students), 2552.

การสร้างและพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่าย เรื่อง “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถิติ” วิชา “หลักสถิติเบื้องต้น” (The Construction and Development of the Web-Based Instruction in Title “General Knowledge about the Statistics” of Subjects “Introduction to Statistics”), 2555.

การพัฒนาชุดซอฟต์แวร์การเรียนรู้ผ่านเว็บ เรื่อง “คอมพิวเตอร์เบื้องต้น” (The Development of the Web-Based Learning Software set in “ Instruction to computer”), 2557.

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล(THE DEVELOPMENT OF INFORMATION AND TECHNOLOGY SYSTEM FOR COMMUNITY-BASED TOURISM NETWORK OF SATUN PROVINCE COMMUNITY), 2559.

ทวีสินธุ์ ตั้งแข่ง, วารชต์ มัชฌมบุรุษ และพจน์พิตดา ศรีสมพงษ์.(2559). การศึกษาสารสนเทศที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล.วารสารอารยะธรรมศึกษาโขง-สารวิน, 7(1).

ทวีสินธุ์ ตั้งแข่ง, วารชต์ มัชฌมบุรุษ และพจน์พิตดา ศรีสมพงษ์.(2560). การพัฒนาระบบสารสนเทศของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ, 19(2).

การศึกษาริบทสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่จำเป็นเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (The Context of Necessary Tourism Information to Develop an Information System of Community Based Tourism Network in Satun Province, Thailand), 2557

รูปแบบการจัดการความรู้เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล Knowledge Management Model for Community Based Tourism of Satun Community Based Tourism Network, Thailand.